

ัธยญาทพย

K.1-1

คู้มื่อครุ

ั้หนอบาล

เรยนรู้จักพระเยซู

>>> สารบัญ <<<

ระเบียบวินัยดีอะไร	3
แนะนำการใช้คู่มือ	7
บทที่ 1 พระเยซูและเด็ก	9
บทที่ 2 พระเจ้าทรงสอนอักษรสาวก	17
บทที่ 3 คนเร่ร่อนขอขอบคุณพระเยซู	26
บทที่ 4 เด็กผู้ให้อาหารกลางวัน	34
บทที่ 5 พระเยซูและชายตาบอด	42
บทที่ 6 พระเยซูช่วยชาวประมง	51
บทที่ 7 เด็กหญิงต้องการพระเยซู	59
บทที่ 8 พระเยซูกับหญิงม่าย	68
บทที่ 9 เปโตรปฏิเสธพระเยซู	77
บทที่ 10 บุตรน้อยหลงหาย	86
บทที่ 11 พระเยซูกับชายร่างเตี้ย	95
บทที่ 12 แกะหาย	103
บทที่ 13 พระเยซูทรงกล่าวเรื่องสวรรค์	112
เพลงประกอบการเรียนรู้	120

จัดทำโดย.. เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่ภาคอีสานในประเทศไทย

195 พระคริสตธรรมพื้นที่ภาคอีสานในประเทศไทย สำนักงานธัญญาทิพย์ ชั้น4 ซ.อุดมสุข37

ถนนสุขุมวิท103 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260

โทร. 082-447-2056, 0813016752 Email.thanyathip1985@gmail.com

"จงอบรมเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาโตขึ้น เขาจะไม่หันเหไปจากทางนั้น" สุภาษิต 22:6

ระเบียบวินัยคืออะไร

ระเบียบวินัยไม่ใช่ “การควบคุม” เด็กให้อยู่ในแถวอย่างเป็นระเบียบ แต่ระเบียบวินัยที่แท้จริงนั้นคือ การที่เด็กจะรู้จักควบคุมตัวเอง และความประพฤติของตนเองได้ ระเบียบไม่ใช่การลงโทษเพียงอย่างเดียว เพราะการลงโทษเป็นการบอกเด็กว่า เขาต้องไม่ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่ระบบวินัยเป็นการบอกเด็กว่า ควรทำอะไร คำว่า “ระเบียบวินัย” กับคำว่า “สาวก” ในภาษากรีกเป็นคำเดียวกัน แปลว่า “การเรียนรู้” ในการฝึกระเบียบวินัยที่แท้จริงนั้น เด็กได้เรียนอะไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น เขาจะได้เรียนรู้ที่จะประพฤติตัวดีขึ้น เรียนที่จะใช้พลังของเขา ไปในกิจกรรมทางสร้างสรรค์ มิใช่ทำลาย เรียนที่จะร่วมมือกับผู้อื่นและเรียนที่จะทำตัวให้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

เหตุผลของการประพฤติไม่ดี

จริงๆแล้ว เด็กส่วนใหญ่ชน เพราะเขารู้สึกไม่ดี ไม่สบาย มิใช่เป็นเพราะเขาเองต้องการเป็นเช่นนั้น หากเราจะสังเกตความประพฤติเบี่ยงเบนของเด็ก ให้เราถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้ เพื่อเราจะารู้เหตุผลความประพฤตินั้น

- เขารู้สึกไม่สบายหรือเปล่า? เด็กอาจรู้สึกปวดท้อง ปวดหัว เป็นไข้
- เขาอารมณ์เสียมาก่อนหรือเปล่า? บางครั้งเด็กมีปัญหาทางบ้านมาตั้งแต่เช้า อาจโดนคุณพ่อคุณแม่ดุหรือทะเลาะกับน้อง
- ในครอบครัวมีปัญหาหรือไม่? ความไม่ลงรอยกันระหว่างพ่อแม่ คนในครอบครัวเจ็บป่วยหรือตาย เพิ่งย้ายบ้านหรือมีน้องคนใหม่ ? เด็กอายุขนาดนี้ไม่ทราบว่าจะแสดงออกอย่างไร นอกจากประพฤติเบี่ยงเบน เขารู้สึกว่าไม่มีสิ่งที่ปกป้องเขา ดังนั้นจึงแสดงออกมาโดยไม่มีขอบเขต เขาต้องการที่จะควบคุมการกระทำของเขา
- ในห้องเรียนร้อนหรือหนาวเกินไปไหม ? อบอ้าวเกินไปหรือไม่ อุณหภูมิที่ร้อนหรือเย็นเกินไป ทำให้เด็กรู้สึกไม่สบายตัวก้าวร้าวได้

- วันนี้ในชั้นเรียนมีความยุ่งยาก ไม่มีระบบระเบียบหรือไม่ ? สิ่งแวดล้อมที่ยุ่งวุ่นวาย มักทำให้เกิดความประพฤติน่ากลัวได้
- หรือว่าเด็กกำลังเรียกร้องความสนใจจากครูหรือไม่? เด็กจะใช้วิธีที่ได้ผลที่สุดของเขา ไม่ว่าจะดีหรือไม่ในสายตาของผู้ใหญ่เพื่อเรียกร้องความสนใจจากครู
- เด็กมองตนเองในทางลบหรือไม่? หากเขาได้ยินผู้ใหญ่ตำหนิว่าเขาไม่ดี จึงมักหาเรื่อง มักก่อปัญหาให้คนอื่น มักแสดงออกมาตามความคิดเช่นนั้น
- การชุกชอนคือดึงของเขาเป็นผลมาจากการมีช่วงความสนใจ (attention span) สั้นมากหรือไม่
ดังนั้น ครูต้องเตรียมตัวให้มีกิจกรรมที่หลากหลายในห้องเรียนมากขึ้น เมื่อเด็กเลิกไม่สนใจสิ่งที่ครูกำลังสอนอยู่ หรือเบื่อในสิ่งที่เขาทำอยู่ก็จะหาสิ่งอื่นทำ ถ้ากลัมน้ำของเขาเหนื่อยหน่ายต่อการนั่ง ก็จะเริ่มต้นเคลื่อนไหวไม่สนใจว่า ตอนนั้นเขาทำดีหรือไม่ อยู่ในระเบียบวินัยหรือไม่

วิธีสร้างสรรค์การประพฤดีดี

การที่เราวิธีป้องกันการประพฤดีที่ไม่ดีของเด็กไว้ก่อน ดีกว่าที่เราจะหาวิธีแก้ไขความประพฤดีที่ไม่ดีทีหลัง อย่าให้เหมือนสุภษิตที่ว่า “วัวหายล้อมคอก” ลองใช้วิธีต่อไปนี้ในชั้นเรียน เพื่อช่วยในการควบคุมระเบียบวินัย

- กำจัดความไม่สะดวกสบายทางสรีระ และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด เช่นอากาศเย็นไปร้อนไป หรือห้องอุดอู้อับอ้าว โต๊ะเก้าอี้สูงเกินไป เป็นต้น
- กำจัดสิ่งต่างๆที่ดึงความสนใจของเด็กออกไป เช่นประตูที่มีคนเข้าๆ ออกๆเสมอ ของเล่นที่ตกค้างในขณะเล่า
- วางแผนให้มีทีมช่วยทำความสะอาด หรือจัดห้องให้ดูดี น่าสนใจ
- พูดยกับเด็กด้วยเสียงนุ่มนวล สุภาพใช้เสียงดังเวลาจำเป็นเท่านั้น กำจัดทุกสิ่งที่ไม่สนใจนั้น คือ ครูต้องเตรียมตัวพร้อมรูปภาพน่าสนใจ บทเรียนสนใจหรือสิ่งที่ตื่นเต้น

- o พยายามพูดกับเด็กในประโยคบอกเล่าดีกว่าใช้ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “อย่า....ห้าม....” ลองพูดประโยคนี้ “หนูเล่นรถต่อหรือไม้ลากได้แต่ไม่ใช่ตอนนี้” แทนประโยคที่ว่า “อย่าเล่นตอนนี้” พูดว่า “จับหนังสือดีๆเวลาครูพูดเล่าเรื่องนะ” ดีกว่าจะพูดว่า “อย่าโยนหนังสือลงบนพื้น” ปล่อยให้เด็กพูดตรงนี้ดีกว่า แทนที่จะพูดว่า “อย่าไปอยู่ตรงนั้นมาเล่นที่นี่”
- o สร้างบรรยากาศของความรักและการยอมรับในตัวเด็กทุกอาทิตย์ที่เขาพบ ควรให้ความสนใจกับเขาเป็นส่วนตัวบ้าง ชมเชยเมื่อเขาทำสิ่งที่ดี น่ารัก หนุนใจเมื่อเขาทำยังไม่ดีพอ “ครูชอบที่ถือคู่มือมาขอเล่นไม่ต้องไปแย่งเพื่อน”
- o กฎเกณฑ์ในห้องจะต้องไม่ยากเกินที่เด็กจะทำได้ เช่น การให้เด็กวัย 4 ขวบนั่งเฉยๆ 45 นาที นั้นเป็นที่เป็นไปได้
- o จงทำกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องกัน หากครูตักเตือนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว เมื่อเขาทำผิดอีกก็อย่าเฉยเมย ให้ตักเตือนซ้ำ จงเตือนจนกระทั่งเด็กเปลี่ยนแปลงความประพฤติของเขา
- o จำไว้เสมอว่า ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จก็อยู่ที่นั่น การสอนให้เด็กร่วมมือและประพฤติถูกต้องนั้น ต้องใช้เวลาเพราะเขาไม่ได้เกิดมาพร้อมกับความตั้งใจที่จะทำดี แต่เขาจะเรียนรู้เมื่อครูสอนเขาด้วยความรักและนำเขาอย่างพากเพียร

“หากครูมีปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยของลูกขอสติปัญญาจากพระเจ้า

พระองค์จะทรงช่วยให้ครูได้ช่วยเด็กๆ ประพฤติตัวเป็นที่พอพระทัยพระองค์ได้”

ตัดเตือน 1 นาที

หากเด็กไม่ยอมทำในสิ่งที่ถูกต้องพูดกับเขาตัวต่อตัวและลองวิธีต่อไปนี้

1. แก่ใจทันทีที่เขาทำผิด อย่าปล่อยให้ล่วงไปแล้วเรียกเด็กมาคุย เพราะเขาจะลืมการกระทำของตนเอง คำเตือนของครูจะไร้ผล

2. ต้องพูดให้เด็กเข้าใจชัดเจน ครูจะต้องพูดกับเขาโดยไม่มีสิ่งอื่นมาดึงความสนใจของเขาไป ดังนั้นอาจต้องเอาเขาออกจากห้อง เพื่อไปคุยตัวต่อตัว ให้เด็กมองครูอธิบายอย่างเข้าใจว่า เขาควรทำและไม่ควรทำสิ่งใด
3. หากเด็กโศพอ ครูควรอธิบายให้เขารู้ว่า เหตุใดครูจึงต้องการให้ประพฤติอย่างนี้ อธิบายให้เด็กรู้ว่าเมื่อทำสิ่งที่ถูกต้อง ก็จะเป็นการช่วยเขาและเพื่อนในชั้นเรียนด้วย “ถ้าเพื่อนแกล้งแล้วไปเตะเขา เขาก็จะเจ็บเท่านั้นเอง แต่ถ้าไปบอกครู ครูก็จะได้ตักเตือนเขาได้ดีกว่าไปลงมือเอง”
4. อย่ายื่นคำขาดนอกจากว่า ครูต้องการทำสิ่งนั้นและจะลงมือทำจริงๆ ถ้าเอาแต่ขู่ เด็กๆก็จะไม่สนใจคำครูเพราะรู้ว่าครูไม่ทำตามทีพูดไว้
5. เวลาต้องเตือนเด็กให้ใช้วิธีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ บางครั้งอาจทำให้เกิดปัญหาหากใช้ไม่อ่อนหรือไม่แข็ง อาจเกิดความขมขื่นใจ ความเข้าใจผิดกับผู้ปกครองเด็ก ครูจะดูสถานการณ์ว่าจะใช้ไม่อ่อนหรือไม่แข็ง
6. อย่าตอบสนองหรือตักเตือนเด็กด้วยความโกรธ แต่ทำทุกอย่างด้วยความรักห่วงใย

เก้าอี้หนักคิด

บางครั้งเด็กที่ไม่ให้ความร่วมมืออาจจะต้องได้รับ “เวลานอก” บ้างเพื่อจะได้ควบคุมความประพฤติของเขาให้อยู่ ครูอาจจะใช้ “เก้าอี้หนักคิด” เพื่อการนี้โดยการวางเก้าอี้ในที่ๆเด็กอื่นไม่ไปยุ่ง แต่เด็กที่ถูกลงโทษจะเห็นกิจกรรมทุกอย่างภายในชั้นเรียน

1. บอกเด็กว่า เหตุใดจึงให้เขานั่งเก้าอี้ “หนุ่ม...วันหลังอย่าเอาดินน้ำมันไปอุดหูน้องอีก ครูให้หนุ่มนั่งที่นี่แล้วคิดดูดีซิว่า หนุ่มควรทำอะไรกับดินน้ำมันได้บ้าง”
2. ให้เด็กนั่งอยู่ประมาณ 3-4 นาที (อย่าให้เขานั่งนานเกินไป)

3. เมื่อถึงเวลาให้เขาลูก ถามเขาว่า “บอกได้แล้วหรือยังว่า หนูเล่นดินน้ำมันได้อย่างไรบ้าง” หากเขาไม่ตอบ ก็ให้เขานั่งดูเพื่อนที่กำลังเล่นอยู่ เห็นไหม สิ่งใช้น้ำมันปั้นลง เป็ลเอาดินน้ำมันปั้นขนม ถ้าเป็นหนูๆจะปั้นอะไร?
4. หากหนูๆยังไม่ยอมตอบครูบอกว่า “ครูคิดว่าหนูไม่ควรลุกจากที่นั่ง” ให้เขานั่งอีก 2-3 นาที แล้วไปคุยกับเขาอีก หากเขายอมตอบ “ครูคิดว่า ตอนนี้หนูจะเล่นกับเพื่อนได้แล้ว หนูพร้อมไหม? อยากไปเล่นกับเพื่อนแล้วหรือยัง?”
5. ก่อนที่หนูๆจะลุกจากที่ ให้เขาเลือกว่าจะเล่นอะไร นำเขาไปเล่นสิ่งนั้น

แนะนำการใช้คู่มือ

คู่มือเล่มนี้แบ่งการสอนออกเป็น 13 สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์แบ่งเวลาเรียนดังนี้

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ครูควรมีเวลาทักทายและคุยกับเขาบ้าง ใช้เวลาเล่นกับเขา หากครูเตรียมเกมสำหรับเล่นเป็นกลุ่มอาจใช้ได้บ้าง แต่อย่าให้หักโหมหรือนานเกินไป แต่ควรเป็นเกมสั้น เพื่อช่วยให้เด็กมีโอกาสนั่งเล่นร่วมกันก่อนเรียน

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจนี้ เป็นวิธีจับความสนใจของเด็กๆ เพื่อให้เขาเข้าสู่บทเรียน และจะช่วยให้เด็กได้เรียนเรื่องสนุกมากขึ้น เพราะเขาอาจได้สัมผัสกับบุคคลในเรื่อง หรือสัตว์หรือสิ่งของในเรื่องก่อน ต้องเตรียมกิจกรรมมาล่วงหน้าให้เรียบร้อย

นมัสการ

ช่วงเวลานมัสการเป็นเวลาที่เด็กจะได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า อธิษฐาน ถวายทรัพย์ และเป็นเวลาที่ครูจะประกาศเรื่องที่สำคัญ หรือแนะนำเพื่อนใหม่ เพลงใหม่ เพลงที่ให้ไว้ในบทเรียนนั้น เป็นเพียงข้อเสนอ ผู้เขียนเชื่อว่า ครูคงมีเพลงที่น่ารักและเกี่ยวข้องกับบทเรียนมากกว่าที่เสนอไว้ ข้อที่พึงระลึกอย่างหนึ่ง คือให้ใช้เพลงที่เด็กเข้าใจได้

เรื่องจากพระคัมภีร์

การเล่าเรียนจากพระคัมภีร์เปรียบเสมือนการเทศนาทีเดียว ครูต้องเตรียมตัวให้พร้อม และนำพระคัมภีร์เข้ามาในชั้นเรียนด้วย เพื่อเด็กจะได้รู้ว่า ทุกเรื่องที่ครูเล่า นั้น ครูนำมาจากพระคัมภีร์ เวลาเล่าจะต้องเล่าให้คล่อง และใช้ภาพประกอบตรงตามเหตุการณ์ ควรฝึกเล่าก่อนเล่าจริงเสมอ เพราะในการฝึกจะช่วยให้เราเพิ่มสิ่งที่ควรเพิ่มลดในสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไปได้ นอกจากนั้นช่วยให้เรามีมุขที่ทำให้เด็กรู้สึกสนุกด้วย

การตอบสนองจากเด็ก

อาจเป็นคำถามทบทวนหรือการเล่นหุ่น การแสดงละคร เพื่อย้ำสิ่งที่เด็กได้เรียน หรือเพื่อทดสอบได้ว่า เด็กมีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงไร

ข้อท่องจำ

อุปกรณ์ท่องจำที่เราเสนอมานั้น จะต้องลงสีให้สวยสะดุดตา ควรมีการทบทวนข้อท่องจำเสมอ ข้อท่องจำมีความสำคัญมาก เพราะเด็กจำได้เก่ง และสิ่งที่เขาจำในเวลานี้ จะติดตัวเขาไปตลอด

เลิกชั้นเรียน

เป็นเวลาที่ครูจะอวยพรและอธิษฐานเผื่อเด็กๆ และพ่อแม่ของเขา

บทที่ 1 พระเยซูและเด็ก

ข้อพระคัมภีร์	มาระโก 10:13-16
ข้อท่องจำ	จงยอมให้เด็กเล็กๆเข้ามาหาเรา (มาระโก 10:14)
เป้าหมายบทเรียน	เพื่อให้เด็กได้รู้ว่า พระเยซูทรงรักเขา และทรงห่วงใยเขาทุกคนมาก
อุปกรณ์การสอน	ภาพเด็กๆจากหนังสือพิมพ์ หรือวารสาร, กระดาษ, โปสเตอร์, กระดาษขาว, สี, กรรไกร, กาว

แนวความคิดสำหรับครู

ผู้ใหญ่หลายคนคิดว่า เด็กนั้นเป็นตัวก่อความรำคาญ เขาไม่เห็นคุณค่าและความน่ารักที่มีอยู่ในตัวเด็กแต่ละคน เขาอาจลืมไปว่าครั้งหนึ่งในชีวิต เขาเคยเป็นเด็กเช่นกัน การสร้างพื้นฐานฝ่ายวิญญาณให้กับลูกหลานของเรานั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับว่า เราปลูกฝังสิ่งใดให้เขาในวัยเด็ก

พระเยซูทรงให้ความสำคัญกับเด็กเท่ากับผู้ใหญ่ ทรงรักเด็กจริงๆทรงมีเวลาเพื่อเขาเสมอ ครุรวีฯ ควรทำตามพระเยซู เราต้องเห็นว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขามีคุณค่า มีความหมายในสายพระเนตรของพระเจ้า เราต้องเอาใจใส่เด็กรอบข้างเรา บางคนไม่ยอมให้เด็กๆมาคริสตจักร คิดว่ามาชนเปล่าๆ ครูควรหนุนใจให้สมาชิกพาเด็กๆมานมัสการพระเจ้าร่วมกับเพื่อนๆวัยเดียวกับเขา ถ้าเราจะนำวิญญาณเด็กมาหาพระเจ้าและรับเชื่อในพระองค์ ตั้งแต่เขายังเล็กเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่สุด เพราะชีวิตของเขายังมีอีกยาวนาน เขาจะมีโอกาสรับใช้พระเจ้าได้มากกว่าผู้ใหญ่

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมภาพเด็กๆมาให้พอกับเด็กในชั้น ดิคกระดาษโปสเตอร์ซึ่งเขียนไว้ที่หัวกระดาษว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆเข้ามาหาเรา” ไว้ที่ผนังห้องในระดับสายตาของเด็กๆ เมื่อเด็กมาถึงก็ให้ทาขาวหลัง

รูปเด็ก และให้เขานำไปติดที่กระดานนั้น บอกเขาว่าพระเยซูทรงรักเด็กทุกคน เปิดโอกาสให้เด็กๆ เล่นสัปดาห์หนึ่งจึงเริ่มทำกิจกรรม

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

กระดานขาว, กรรไกร, สี, กาว เตรียมรูปจากถ่ายบทนี้มาล่วงหน้า (ด้วยการถ่ายเอกสารหรือลอกลงมาและติดกระดานแข็งไว้) ให้เด็กระบายสีตุ๊กตา และเสื้อผ้า บอกเด็กๆว่า พระเจ้าทรงรักเด็กทุกคน ดัดขาตั้งให้เด็ก (หากเขาต้องการ)

นมัสการ

ต้อนรับ เมื่อเด็กมารวมตัวกันที่มุมนมัสการ ให้เด็กคนหนึ่งออกมาทำท่าร้องเพลง

โอ้เพื่อนรักเรามาพบกันแสดงความยินดีที่มาพบเด็กๆอีกครั้ง

ถวายทรัพย์ ถวายทรัพย์พร้อมกับร้องเพลงเราถวายด้วยใจยินดี

- ร้องเพลง**
- พระเยซูทรงรักเด็กนักหนา
  - ถึงฉันเป็นเด็กๆ
  - พระเยซูรักฉันรู้แน่
  - ฉันรักพระเยซูมากขึ้นทุกวัน
  - พระเยซูทรงรักเด็กเล็กอย่างฉัน

อธิษฐาน

ขอบคุณพระเยซูที่ทรงมีเวลาสำหรับเด็กๆเสมอ ขอบคุณสำหรับดอกไม้ ภูเขา ต้นไม้ ท้องฟ้านกที่สวยงาม ทุกสิ่งบอกให้เขารู้ว่า พระองค์ทรงรักเรา

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆรักใครบ้าง? รักคุณพ่อคุณแม่ใช่ไหม? รู้ไหมว่าตอนที่พระเยซูยังอยู่ในโลกเด็กๆรักพระองค์มากด้วย มาดูซิว่าเด็กๆทำอะไรกันบ้างเมื่อเขาเห็นพระองค์

คูซิมิคนเยอะแยะพากันไปหาพระเยซู (รูป 1-1) ใครๆก็ชอบอยู่ใกล้ๆพระองค์ เขาารู้สึกว่า อยู่ใกล้พระเยซูแล้วมีความอบอุ่นใจ มีสันติสุขในใจ พระองค์มักจะสอนและเล่าเรื่องให้คนทั้งหลายฟัง ทั้งชายชรา หญิงชรา คุณลุงคุณป้า น้า อา ต่างพากันมานั่งฟังคำของพระองค์ บางคนจะเอาข้าวหอมมาด้วย บางคนก็เอาอาหารใส่ตะกร้ามา โน่น คูซิมิ มีเด็กวิ่งมาหาพระองค์หลายคน

แม่คนหนึ่งพูดว่า “ฉันอยากให้พระเยซูอุ้มลูกฉันบ้าง” อีกคนกล่าวว่า “ใช่ ฉันอยากให้พระเยซูอวยพรลูกฉันเหมือนกัน”

พ่อแม่ของเด็กๆรู้ว่า พระเยซูทรงใจดี ทรงรักเด็ก และเด็กก็รักพระองค์ด้วย เด็กๆในหิ้งนี้รักพระองค์ไหม? (อาจถามเป็นรายคนก็ได้) ทำไมเราจึงรักพระเยซู? เพราะว่าพระองค์ทรงรักและห่วงใยเรา เมื่อเราป่วยพระองค์ก็ทรงรักษาเราให้หาย พระองค์ประทานน้ำฝน แสงแดดให้เรา ทรงสร้างสัตว์ต่างๆมากมายไว้เพื่อเรา พระเยซูทรงดีที่สุดใน ทรงยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

เด็กบางคนไม่กล้าไปหาพระเยซู กลับยืนแอบอยู่ข้างๆคุณแม่ บางคนก็กล้าเข้าไปใกล้ๆ บางคนตรงเข้าไปที่จะนั่งตักพระองค์ เขาอยากกอดพระองค์ อยากให้พระองค์ลูบศีรษะเขา ยิ่งกว่านั้นทุกคนหวังว่าพระเยซูจะเล่าเรื่องให้ฟังด้วย

(ครูเล่าโดยทำเสียงให้สมบทของสาวก) แต่ทันใดนั้นเอง (รูป 1-2) เขาเด็กๆว่า “ออกไปนะเด็กๆพวกนี้ ชอบทำให้พระอาจารย์ต้องเสียเวลา .....ออกไปให้พ้น ว่าแล้วก็ลากเด็กๆออกไปให้ห่างพระเยซู “ไม่รู้หรือว่า พระเยซูเหนื่อยต้องทำงานหลายอย่าง....มารบกวนพระองค์ไม่ได้นะ”

เด็กตกใจจนร้องไห้จ้า พระเยซูทรงได้ยินทุกคำที่สาวกพูดว่าเด็กๆ พระองค์ทรงบอกเขาว่า “อย่า.....อย่าไล่เด็กออกไป จงยอมให้เด็กเล็กๆเข้ามาหาเรา เหมือนกับที่เจ้ายอมให้ผู้ใหญ่เข้ามาหาเรา เราจะคุยกับเขา” และพระองค์ก็ทรงเอื้อมพระหัตถ์ของพระองค์มาโอบเด็กๆไว้

สาวกประหลาดใจมาก ร้องว่า “เอ๊ะ ! ทำไมพระองค์สนใจเด็กๆนัก? หนวักหูจะตาย เด็กๆ ชอบเล่นเสียงดังน่ารำคาญออก แต่พระเยซูตรัสว่า (รูป 1-3) “เจ้าไม่รู้หรือว่า ในแผ่นดินสวรรค์มีคนแบบเด็กๆที่นี้มากมาย เด็กๆที่วางใจในเราจะได้ไปอยู่กับเรา แต่ถ้าผู้ใหญ่ที่ไม่วางใจในเรา ก็ไม่มีทางไปอยู่กับเราในสวรรค์หรอก”

จากนั้น เด็กๆก็ค่อยๆพากันมาหาพระเยซูอีก พวกเขาไม่ต้องกลัวสาวกใจดำอีกแล้ว สาวกเองก็เสียใจที่เขาได้ทำผิดไป จากนั้นมา เขาก็ไม่ทำอย่างนั้นอีก พระเยซูทรงเล่นกับเด็กๆ ทรงอวยพรให้เขาทุกคน ทรงเล่าเรื่องสนุกให้เขาฟังทุกคนชอบใจมาก กลับไปบ้านและเล่าให้เพื่อนๆที่ไม่ได้มาฟังว่า พระเยซูทรงเล่าอะไรบ้าง

พระเจ้าทรงอวยพรเด็กทุกคนที่มาหาพระองค์ ณ คริสตจักรให้เรามาอธิษฐานของพระคุณพระเจ้าที่ทรงรักเราทุกคน (ออกชื่อเด็กแต่ละคน และร่วมใจกันอธิษฐาน)

การตอบสนองจากเด็ก

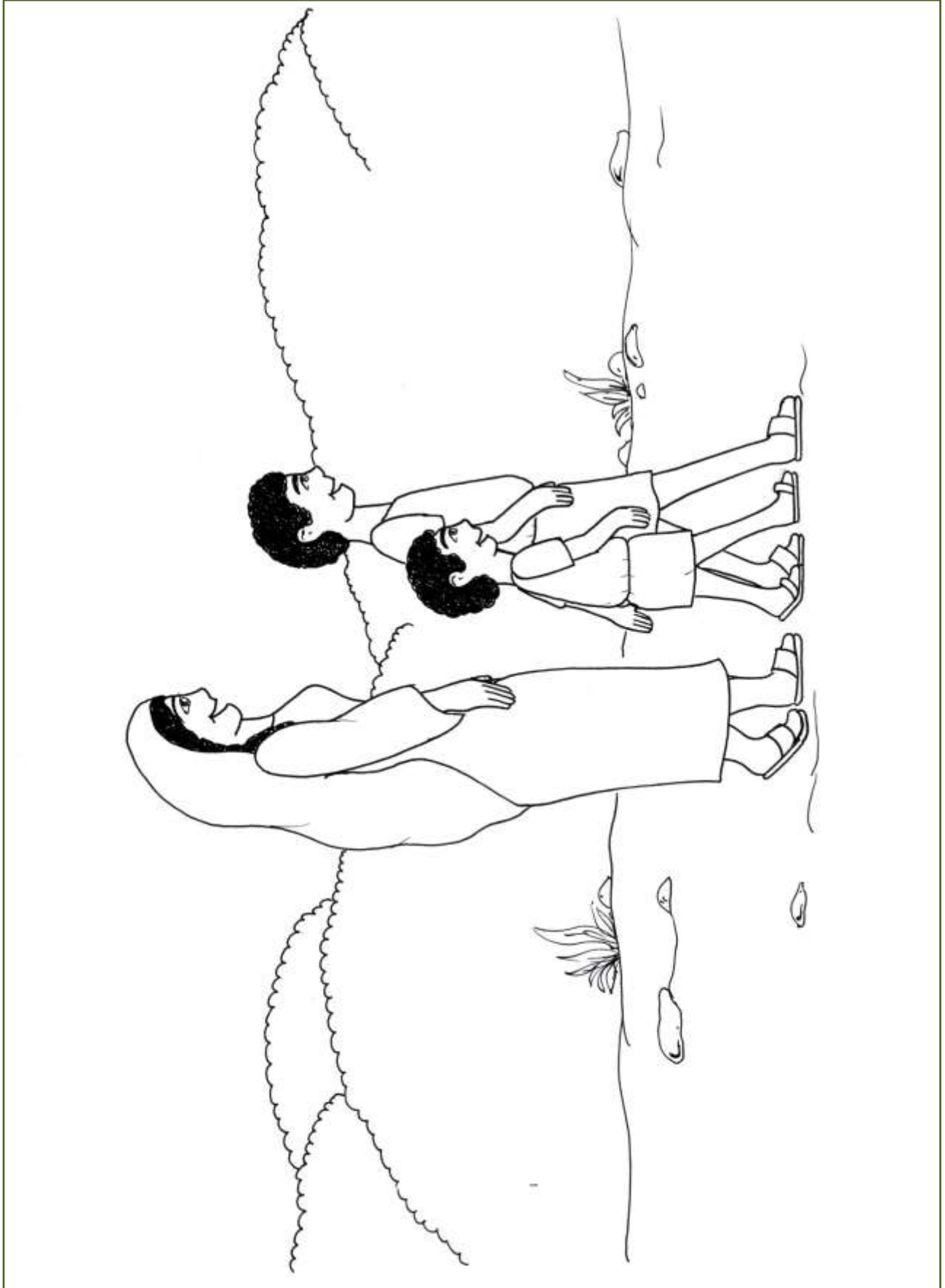
ให้เด็กร้องเพลง พระเยซูรักเด็กเล็กอย่างฉัน และทำท่าด้วยกัน เปลี่ยนคำว่า ฉัน ฉัน ฉัน ในเพลง เป็นชื่อเด็ก

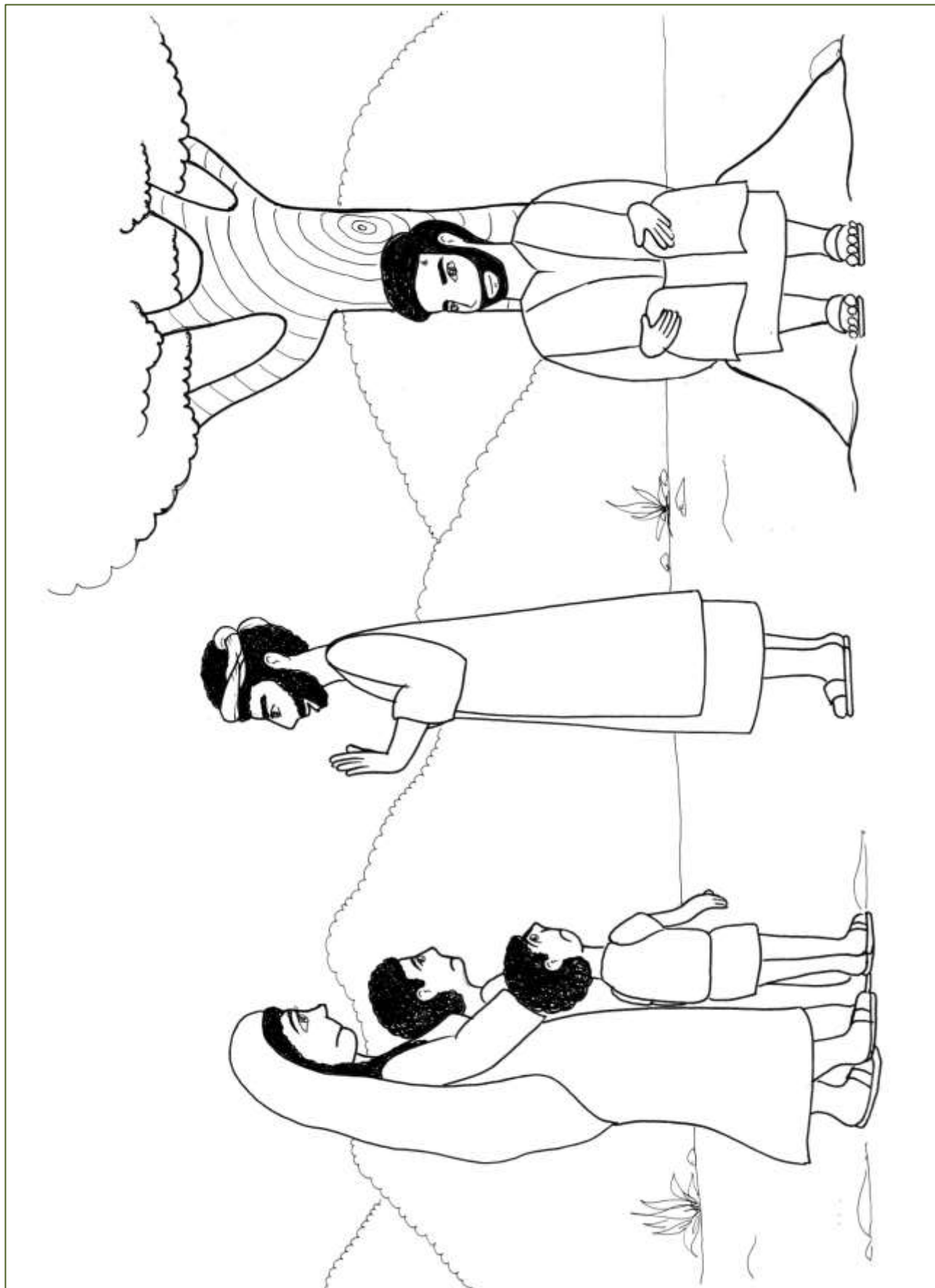
ข้อท่องจำ

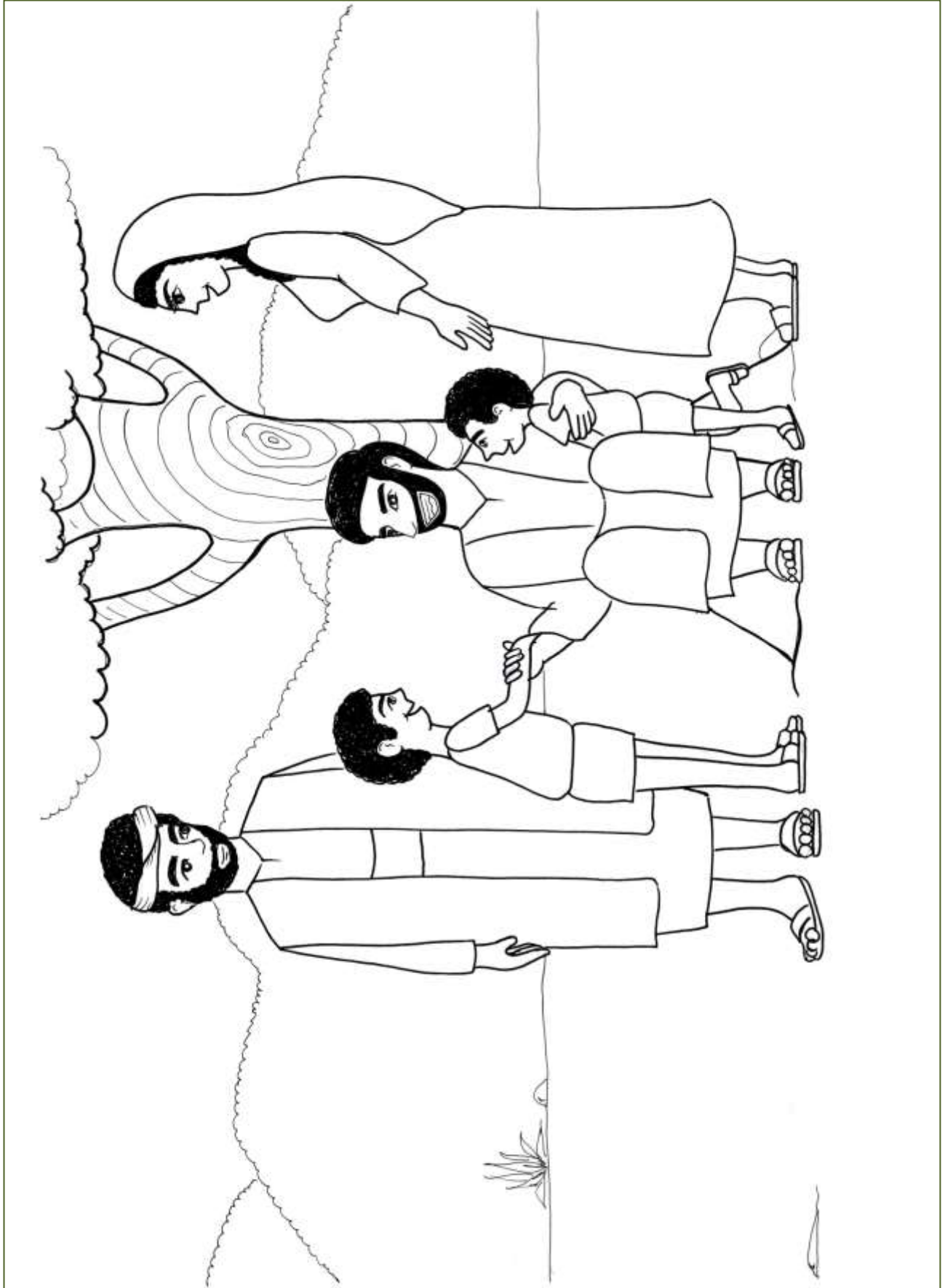
ระบายสะแผ่นอุปกรรม และนำภาพมาต่อกัน โดยกรีดตามรอยที่ให้ไว้ และสอดให้หลီมกัน ให้เด็กท่องจำพร้อมกัน

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลงก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัด

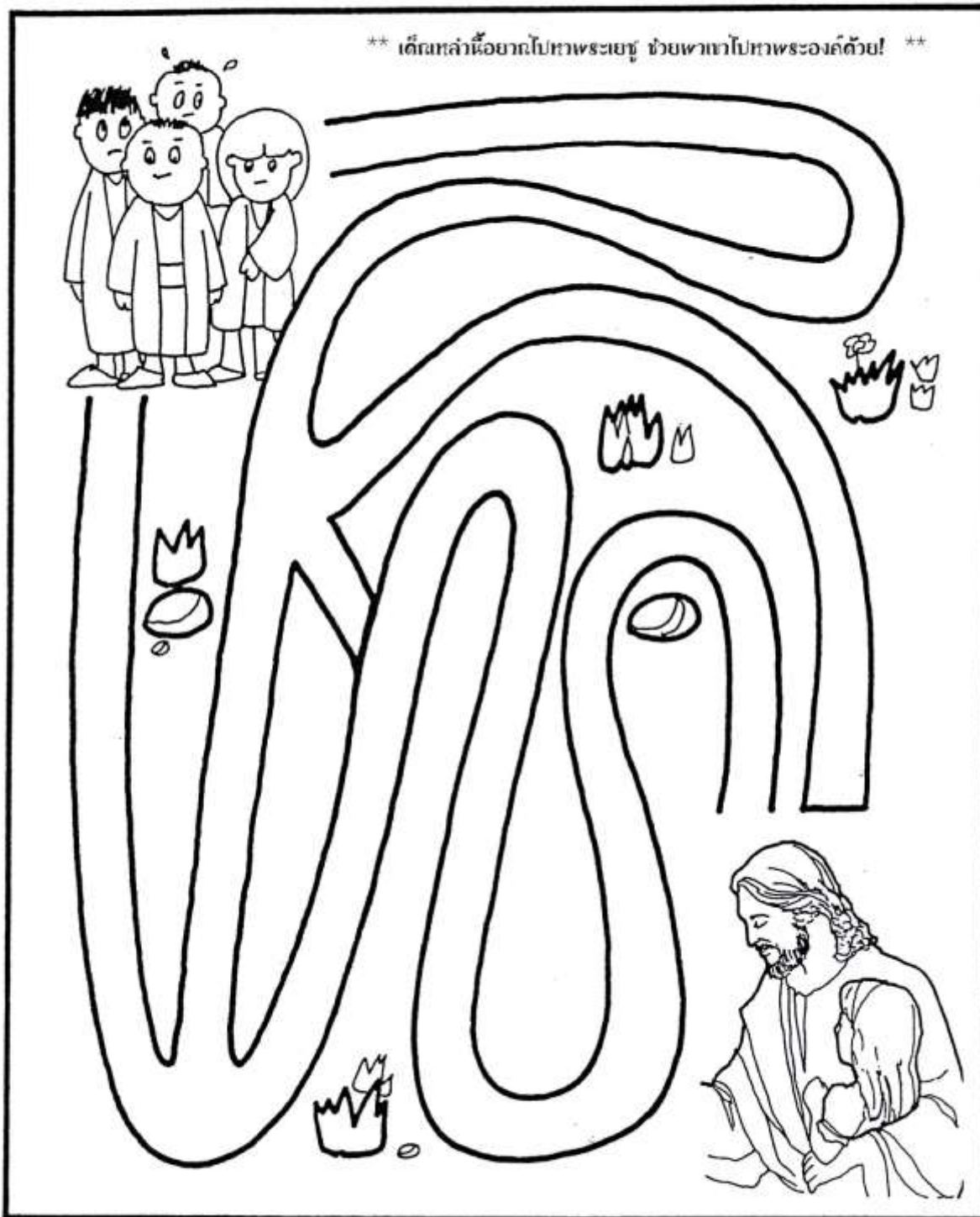

แบบฝึกหัด

บทที่ 1 "พระเยซูและเด็ก"

ข้อควรจำ... จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา มาระโก 10:14

บทที่ 2 พระเยซูทรงสอนอัครสาวก

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 13:1-7

ข้อท่องจำ จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรักเถิด

เป้าหมาย เพื่อสอนให้เด็กมีน้ำใจที่จะรับใช้ในส่วนที่เขาทำได้

อุปกรณ์ พระคัมภีร์, ภาพประกอบ, เนื้อเพลง, ใบปลิว, ข้อท่องจำ, สี, ดินสอ, กระดาษ

แนวความคิดสำหรับครู

พระเยซูไม่ได้เข้ามาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่พระองค์เสด็จมาเพื่อปรนนิบัติและประทานชีวิตของพระองค์เองเพื่อเป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก ดังนั้นเราจึงรู้ว่า จำเป็นที่คริสเตียนทุกคนจะต้องมีนิสัยช่วยเหลือและรับใช้ซึ่งกันและกัน ถ้าเราต้องการปลูกฝังนิสัยเช่นนี้ให้กับเด็กๆของเรา เราก็ต้องสอนและฝึกให้เขาเริ่มรับใช้ตั้งแต่ยังเล็ก หากเด็กไม่เคยรับใช้ในเยาว์วัยเป็นการยากที่เราจะเห็นเขาเริ่มรับใช้เมื่อโตขึ้นแล้ว

เราอาจสังเกตเห็นได้ว่า เด็กที่ถูกฝึกให้ช่วยงานบ้านมักจะมีน้ำใจในการบริการหน้าที่บริการนี้ จำเป็นสำหรับคริสตจักรมาก เพราะคริสตจักรซึ่งเป็นพระกายไม่ได้ต้องการฟังแต่คำเทศนา แต่เขาต้องการได้รับการบริการ และตัวของเขาเองก็ต้องมีโอกาสนับถือผู้อื่นด้วย ซึ่งจะช่วยให้คริสตจักรได้เติบโตเร็ว พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างที่ดีในการปรนนิบัติรับใช้ ครูเองก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเด็กๆ ทุกคนเช่นกัน เมื่อครูทำงานอย่างลืมนเด็กๆทำด้วย เมื่อครูเก็บของให้เด็กช่วยกันเก็บด้วย การช่วยกันในการปรนนิบัติ สร้างทั้งนิสัยที่ดี และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กๆที่เข้ามาในชั้นเรียน คอยกับเขาว่า เขาช่วยทำอะไรที่บ้านบ้าง อาจจะเป็นการเล่นกับน้อง, รดน้ำต้นไม้, เลี้ยงปลา, ให้ข้าวสัตว์เลี้ยง, เช็ด, ถู ฯลฯ หนุนใจเขาว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดี น่ารัก น่าชมเชย

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

ให้เด็กวาดมือของตนเองข้างหนึ่งลงไปกระดาษ เขียนเล็บบลายข้อและระบายสี บอกเด็กว่ามือของเราจะต้องใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการช่วยคุณพ่อ คุณแม่ คุณครู พี่น้องและเพื่อนๆ ให้เขียนลงไปว่า “จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรักเถิด”

นมัสการ

ต้อนรับ นำเด็กมารวมกันที่มุมนมัสการร้องเพลงพบกันอีก แนะนำเพื่อนใหม่

ร้องเพลง เราช่วยกันทำงาน
มือเล็กๆทำงานเพื่อพระองค์
รักซึ่งกันและกัน

อธิษฐาน

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเด็กทุกคน ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรให้เขามีน้ำใจที่จะช่วยเหลือคนรอบข้าง ขอพระเจ้าทรงอวยพรเด็กๆและครอบครัวของเขา

ถวายทรัพย์

ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี ให้เด็กคนหนึ่งถือถาดถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันหนึ่ง เมื่อพระเยซูกับเหล่าสาวกทำงานเสร็จแล้ว ก็เดินไปยังบ้านของเพื่อนซึ่งได้เตรียมอาหารไว้ระหว่างทางมีฝูง มีลมพัดมากฝูงคนติดเท้า ทำทุกคนจึงสกปรกเมื่อมาถึงบ้านนั้น ทุกคนแสนจะดีใจเพราะมีอาหารเตรียมพร้อมอยู่แล้ว (รูป 2-1)

พระเยซูและสาวกเข้าไปในบ้านและไปนั่งพร้อมกันที่โต๊ะอาหาร เจ้าของบ้านเอาน้ำมาให้ดื่ม และตักอาหารให้ทุกคนเมื่อทุกคนพร้อม พระเยซูก็ทรงอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารนี้

“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารนี้ พระเจ้าทรงดีต่อเราทรงเลี้ยงดูเราไม่ให้อดหรือขาดสน ขอพระบิดาโปรดทรงอวยพระพรแก่ผู้ที่จัดเตรียมอาหารนี้ด้วย อาเมน”

“อาเมน” สาวกกล่าวคำอาเมนพร้อมเพรียงกัน (รูป 2-2)

ขณะที่เขากำลังรับประทานอาหารอยู่นั้นเอง พระเยซูทรงยืนขึ้น

“เอ๊ะ พระเยซูจะไปไหน?”

“ใช่ ทำไมพระองค์เลิกทานอาหาร?”

เด็กๆรู้ไหมว่า พระเยซูทรงลุกขึ้นทำไม?

“คูซิ พระเยซูทรงถอดเสื้อคลุมออกด้วย”

สาวกคนหนึ่งกระซิบกับเพื่อน พระเยซูทรงถอดเสื้อชั้นนอกออกและวางไว้ที่เก้าอี้ ทรงเอาผ้าเช็ดตัวมาคาดที่เอว จากนั้นพระองค์ก็หยิบอ่างน้ำมาใบหนึ่ง ทรงเทน้ำใส่ประมาณครึ่งอ่าง

เด็กๆคิดว่า พระเยซูจะทรงทำอะไร เอาน้ำให้เขาล้างมือหรือ? เอ.....ก่อนอาหารพวกเขาที่ล้างมือแล้วนี่นา หรือว่าพระองค์จะล้างหน้าของพระองค์? (รูป 2-3)

เปล่าเลย พระองค์ไม่ทรงทำเช่นนั้น แต่พระองค์ทรงเดินไปที่สาวกคนหนึ่ง ทรงวางอ่างไว้ข้างๆ แล้วจับเท้าของเขาจุ่มลงไปใช้อ่าง จากนั้นก็ทรงเอามือของพระองค์ล้าง ภูเขาของสาวกคนนั้นจนสะอาด และทรงเช็ดเท้าของเขาให้แห้งด้วย

ทุกคนแปลกใจมากที่พระองค์ทำเช่นนั้น เปโตรตกใจจนไม่ยอมให้พระเยซูล้างเท้าเขา

“อย่าครับๆ อย่าล้างเท้าของผม” เปโตรห้าม เขาไม่ต้องการให้พระเยซูซึ่งเป็นอาจารย์ของเขาต้องมาล้างเท้าที่สกปรก

“แต่เจ้าต้องให้เราล้าง มิฉะนั้นเจ้าจะไม่มีส่วนในเรา”

“เอ้า ขอท่านอาจารย์ล้างมือ และศีรษะของผมด้วย” เปโตรยอมแต่ขอให้พระองค์ทำมากขึ้นไปอีก

“เจ้าอาบน้ำแล้ว ไม่จำเป็นต้องล้างทั้งตัวหรอก” แล้วพระเยซูทรงล้างเท้าให้เปโตรด้วย

เมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าให้ทุกคนเสร็จ ก็ทรงเอออ่างน้ำไปเก็บ เอาผ้าไปตากที่ราว ทรงสวมเสื้อคลุมที่ถอดวางไว้ ตรัสกับสาวกว่า

“นี่แน่ะ ในเมื่อเราล้างเท้าให้พวกท่านทั้งหลาย ต่อไปท่านก็ควรล้างเท้าซึ่งกันและกันด้วยจงทำอย่างที่เราทำเป็นแบบอย่างแก่เจ้า”

สาวกต่างมองหน้ากัน ทุกคนไม่เข้าใจในสิ่งที่พระเยซูพูดในเวลานั้น แต่ในสมัยต่อมา เมื่อพระเยซูเสด็จสู่สวรรค์แล้ว พวกเขามักจะร่วมประชุมกัน นมัสการพระเจ้าด้วยกัน และล้างเท้าให้กันและกันอย่างที่พระเยซูทรงสอนไว้เช่นเดียวกัน เมื่อพระเยซูทรงสอนให้เราช่วยกัน รับผิดชอบเราก็ควรทำเช่นนั้น

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กตอบว่า “เราควรทำอะไรเมื่อ?”

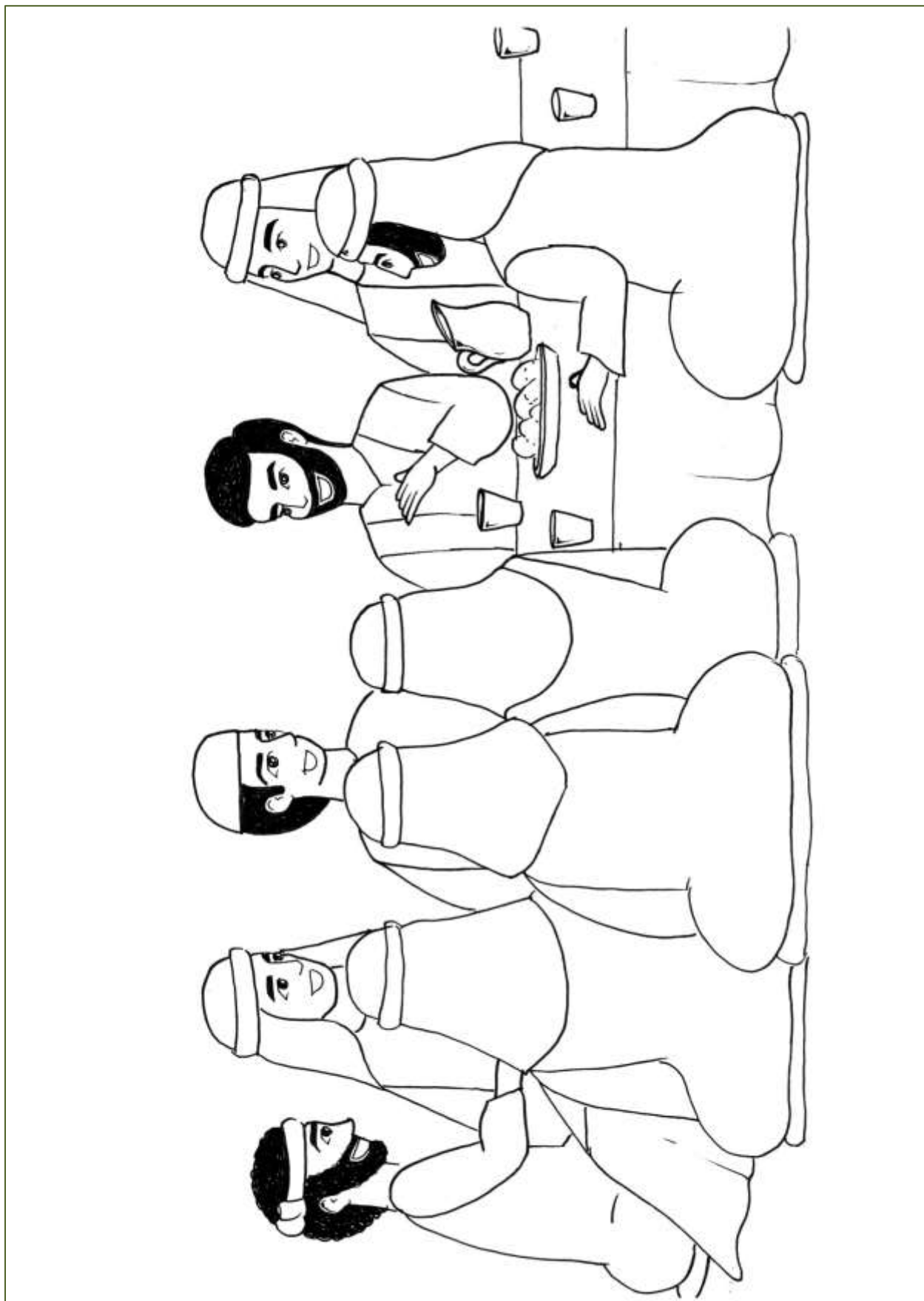
1. เข้าไปพบห้องที่มีกระดาษเกลื่อน	เก็บ
2. ประตุมีรอยเปื้อนดิน	เช็ด
3. โบไม้เต็มหน้าบ้าน	กวาด
4. พื้นบ้านมีฝุ่นและทราย	กวาด ถู
5. ถ้วยสกปรก	ล้าง
6. ผ้าซีริวสกปรกมาก	ซัก
7. มือของน้องเปื้อนขนม	พาไปล้าง

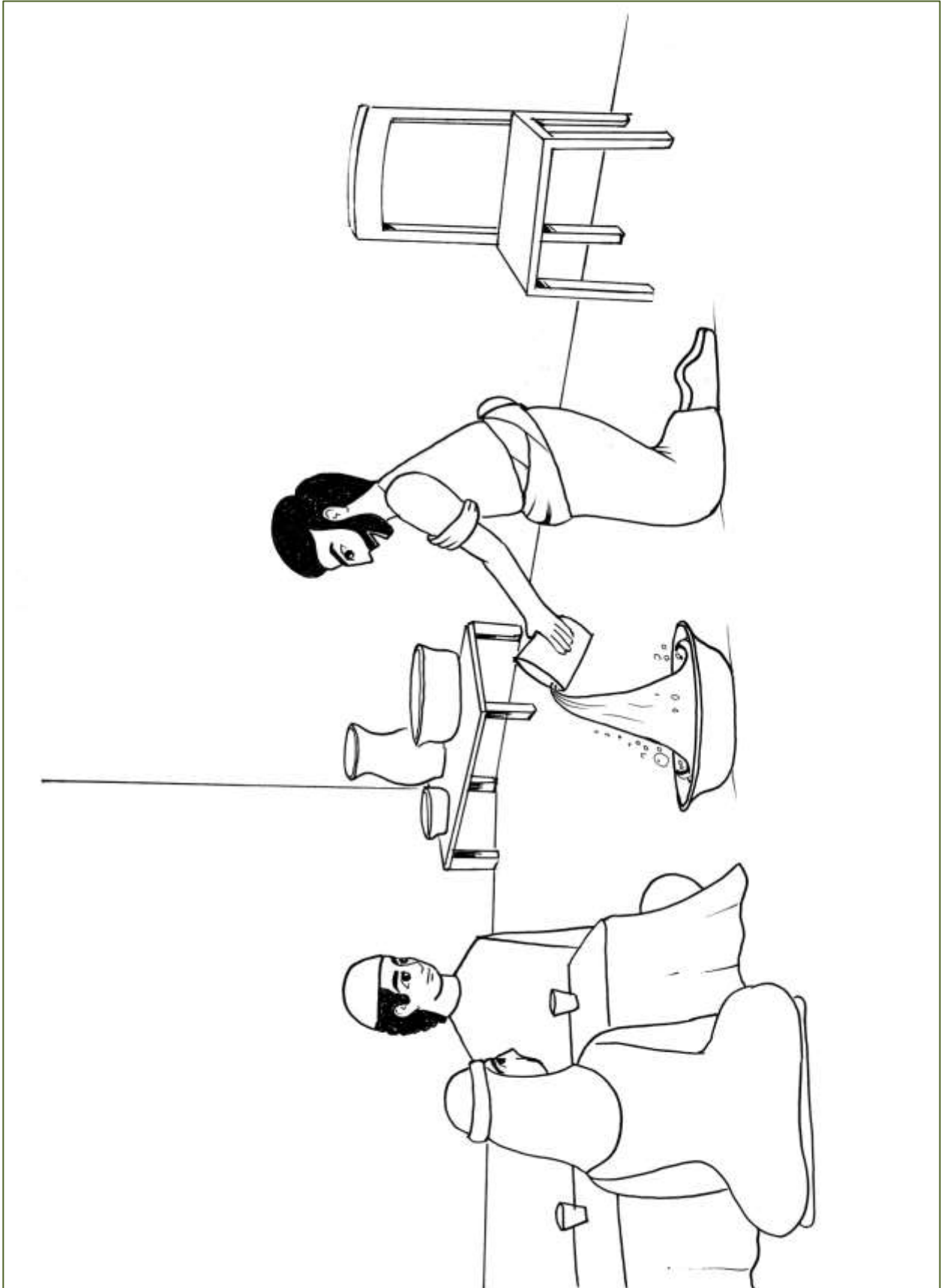
ข้อท่องจำ

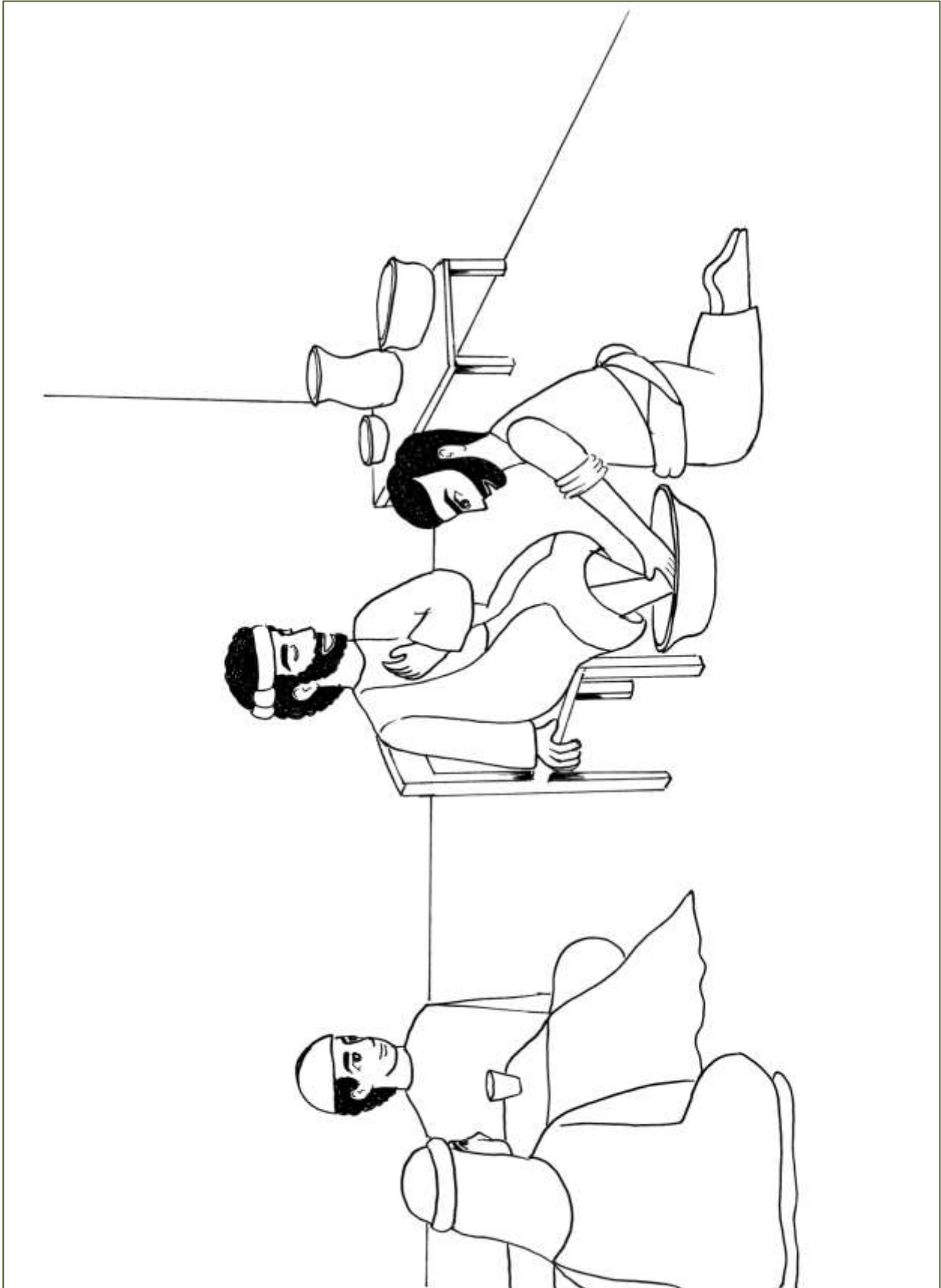
ให้ครูระบายสีและตัดอุปกรณ์ท่องจำติดผ้าสำลีไว้ด้านหลัง วางเรียงกันให้ถูกต้องให้เด็กอ่าน และท่องจนจำได้ จากนั้นสลับที่รูปสามเหลี่ยม ให้เด็กออกมาต่อเป็นสี่เหลี่ยมที่ถูกต้อง

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ก่อนที่เราพูดลาก่อน แล้วจึงอธิษฐานอวยพรซึ่งกันและกัน แจกแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

บทที่ 2. "พระเยซูทรงสอนอัครสาวก"

ข้อควรจำ... จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรักเมตตา ภาลาคีเยย 5:13

บทที่ 3 คนโรคเรื้อนขอบคุณพระเยซู

- ข้อพระคัมภีร์**   ลูคา 11: 17-19
- ข้อท่องจำ**   ให้เขาขอบคุณพระเจ้า (สคุดี 107:18)
- เป้าหมายบทเรียน**   เพื่อสอนให้เด็กรู้จักขอบคุณพระเจ้า และมีน้ำใจกตัญญูดังเช่นชาวสะมาเรียที่เป็นโรคเรื้อน
- อุปกรณ์การสอน**   พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, ข้อท่องจำ, ใบปลิว, การ์ด, ขอบคุณดังตัวอย่างทำยบท, สี, คัตเตอร์, ซองจดหมาย

แนวความคิดสำหรับครู

มีคำกลอนน่ารักๆของเด็กอนุบาลที่เขจะต้องท่องทุกวันในโรงเรียนว่า “ฉันมีกุญแจทอง 3 ดอก ลองไขดูสิ ดอกแรกสวัสดิ์ใจแล้วมีคนพอใจ ดอกสองคือขอบคุณใครก็เอื้อใจทันใด ดอกสามขอโทษใช้เมื่อฉันผิดคิดไม่ควร

ถ้าเราจะลองสังเกตดูชีวิตรอบตัวของเรา เราจะเห็นคนบางคนมีน้ำใจที่จะขอบคุณ แต่บางคนไม่เคยคิดจะขอบคุณเลย น่าเสียดายสำหรับคนที่ไม่มีนิสัยไหว้, ขอบคุณ หรือขอโทษ ความดีทั้งสามอย่างนี้เป็นสิ่งที่ต้องฝึกกันตั้งแต่เล็ก เมื่อเติบโตขึ้นจะได้ทำโดยไม่รู้สึกรัดเขิน คนที่ไม่ถูกฝึกมานั้นจะรู้สึกแปลกๆ เมื่อถึงเวลาที่ต้องไหว้

มีคนโรคเรื้อน 10 คน มาขอให้พระเยซูรักษา แต่มีเพียงคนเดียวที่กลับมาขอบพระคุณ แม้ว่าเรื่องนี้จะผ่านมานานแล้ว แต่ความดีของเขายังเป็นตัวอย่างสำหรับเราทุกวันนี้

สอนให้เด็กรู้จักขอบคุณคนรอบข้างที่ดีต่อเขา สอนให้เขารู้จักขอบคุณพระเจ้าเสมอด้วย

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อนักเรียนเข้ามาในชั้น ให้ครูทักทายเขาและเปิดโอกาสให้เล่นตามสบาย แต่ในเวลาี่ ครูต้องอยู่กับเขาและเล่นกับเขาคู่ย เมื่อถึงเวลาจึงทำกิจกรรม

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

แจกกระดาษรูปภาพการ์ดขอบคุณให้เด็กระบายสี และเมื่อทำเสร็จ ครูก็ใช้กัตเตอร์ตัดตามรอยเขียนคำขอบคุณ คุณพ่อหรือคุณแม่ หรือผู้ปกครองของเขา และให้เด็กนำไปให้ผู้นั้น

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” ให้เด็ก 2 คนออกมาทำท่า

ร้องเพลง พระเจ้าทรงดีต่อฉัน, ฉันรักพระเจ้า, พระทรงช่วย

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงปกป้องรักษา และทรงเลี้ยงดูให้เรามีอาหารและเสื้อผ้า
ขอบคุณที่เรามีเพื่อนมีครู ฯลฯ

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

มีชายหนุ่มคนหนึ่งอายุเพียง 26 ปี เป็นโรคเอดส์ ซึ่งโรคนี้ใครก็กลัวว่าจะติดไม่ว่าเขาไปที่ไหน ทุกคนจะหนีเขา ถ้าเขาไปที่สระว่ายน้ำ คนที่นั่นก็จะรีบขึ้นจากน้ำและกลับบ้านทันที แม้กระทั่งพ่อ แม่ พี่น้อง ก็ไม่มีใครต้องการพบเขา โรคนี้กลายเป็นที่รังเกียจของทุกคน เพื่อนๆต่างเมินหน้าทำเป็นไม่รู้จักเมื่อเดินผ่านเขา

ในสมัยของพระเยซู มีคนเป็นโรคเรื้อนซึ่งต้องพบปัญหาอย่างชายผู้นี้ โรคเรื้อนทำให้คนมีแผลทั้งตัว จะถูกลามไปจนกระทั่งนิ้วกุด แขนกุด จมูกกุด คุ่น่าเกลียดแล้วก็ตายไป

คนโรคเรื้อน 10 คน (นับ 1-10) เข้ามาอยู่ในที่เดียวกัน เขาจะไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ เมื่อพวกเขาไปแห่งใดก็ตามจะต้องตะโกนเสียงดังว่า “ไม่สะอาด, ไม่สะอาด” คนที่ได้ยินจะรีบหนีไปให้ห่างพวกเขา เขาเป็นทุกข์มาก “โธ่ ไม่มีทางที่เราจะเป็นคนสะอาดได้เลยหรือ” เขาอยากกลับบ้าน กลับไปอยู่กับพ่อแม่ ไปอยู่กับลูกและภรรยา เมื่อถ้าที่เขาอยู่นี้เหลือเกินแล้ว (รูป 3-1)

วันหนึ่งคนโรคเรื้อนทั้งสิบก็ได้เข้าว่า พระเยซูเสด็จมายังเมืองของเขา “โอ.....เราไปหาพระเยซูกันดีกว่า” คนหนึ่งชวน “ใช่แล้วพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเก่งจริงๆ สามารถรักษาทุกโรคได้” “แต่เราจะไปหาพระองค์ได้อย่างไร ถ้าพระองค์เห็นว่าเราเป็นโรคนี้ ไม่สะอาดพระองค์อาจทรงวิงหนีเรา เหมือนกับคนอื่นก็ได้ล่ะ” “ไม่หรอกน่าพระเยซูทรงรักทุกคน พระองค์ต้องรักพวกเราด้วยแน่นอน” “ฉันก็ว่าอย่างนั้นแหละ เราอยู่ห่างๆพระองค์ก็ได้ไม่ต้องให้พระองค์วางมือใกล้ๆหรอก”

เมื่อคุยกันแล้ว ชายโรคเรื้อนทั้ง 10 คนจึงพากันไปหาพระเยซู พวกเขาไม่กล้าเข้าไปใกล้พระองค์ เขายืนอยู่ห่างๆ “เอาพวกเราเตรียมพร้อม” ว่าแล้วเขาก็ตะโกนพร้อมกันว่า “พระเยซูเจ้า ข้า ขอโปรดเมตตาพวกเราด้วย”

เด็กๆคิดว่าพระเยซูจะได้ยินไหม? ได้ยินแน่นอน พระเยซูทรงหันมา ทรงเดินมาหาพวกเขา ทรงสงสารพวกเขามาก ไม่อยากให้เขาต้องห่างจากบ้าน ทรงยินดีที่จะรักษาพวกเขา พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “นี่นะ พวกเจ้าจงไปหาปุโรหิตเถิด” พระเยซูตรัสเช่นนี้ แสดงว่าพวกเขาหายจากโรคเรื้อนแล้ว เพราะปุโรหิตจะเป็นคนที่ประกาศให้ทุกคนรู้สำหรับคนที่หายโรคเรื้อน (รูป 3-2) ขณะที่ทุกคนเดินไปจากพระเยซูนั่นเอง คนหนึ่งก็สังเกตเห็นว่ามีอยู่ที่แห่งหนึ่ง “ดู ดู ข้าไม่มีแผลแล้ว แผลข้าหายแล้ว” “เออ...จริงด้วย นิ้วข้าที่นาก็แห้งแล้ว” “ดูข้าสิ หนองที่ข้างหูข้าก็ไม่มีแล้ว” ทุกคนมองดูตัวเอง ดูเพื่อนๆแล้วกระโดดด้วยความดีใจร้องว่า “ไชโยเราหายแล้ว เราไปหาปุโรหิตกันเถอะ ดีใจจังจะได้กลับบ้านแล้ว”

ชาย 9 คน พากันวิ่งแข่งกันไปหาปุโรหิต มีเพียงหนึ่งคนเดินหันหลังกลับจากเพื่อน ไม่ไปหาปุโรหิต เด็กๆคิดว่าเขาไปไหน? (รูป 3-3) เขากลับไปหาพระเยซู เขายิ้มด้วยความยินดี เมื่อพบพระ

เยซู เขาก็ก้มลงกราบที่พระบาทของพระองค์ ขอบคุณพระเจ้าด้วยเสียงอันดังว่า “ขอบคุณพระเยซู นายเจ้าข้า ผมหายโรคแล้ว พระองค์ทรงดีกับผมมาก ผมจะติดตามพระองค์ไป ขอบคุณพระเจ้า ฮาเลลูยา”

“พระเยซูตรัสว่า “เออ นี่แน่ะ มี 10 คนหายโรคไม่ใช่หรือ? อีก 9 คนไปไหน? ทำไมจึงกลับมาขอบคุณเราเพียงคนเดียว? แล้วพระเยซูจึงทรงอวยพระพรให้เขาพิเศษยิ่งกว่าใคร....

“จงลุกขึ้นไปเถิด ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายเป็นปกติแล้ว” เขาจึงกลับไปหาปุโรหิตด้วยความยินดี นักเรียนดีใจกับคนโรคเรื้อนที่หายโรคไหม?

การตอบสนองจากเด็ก

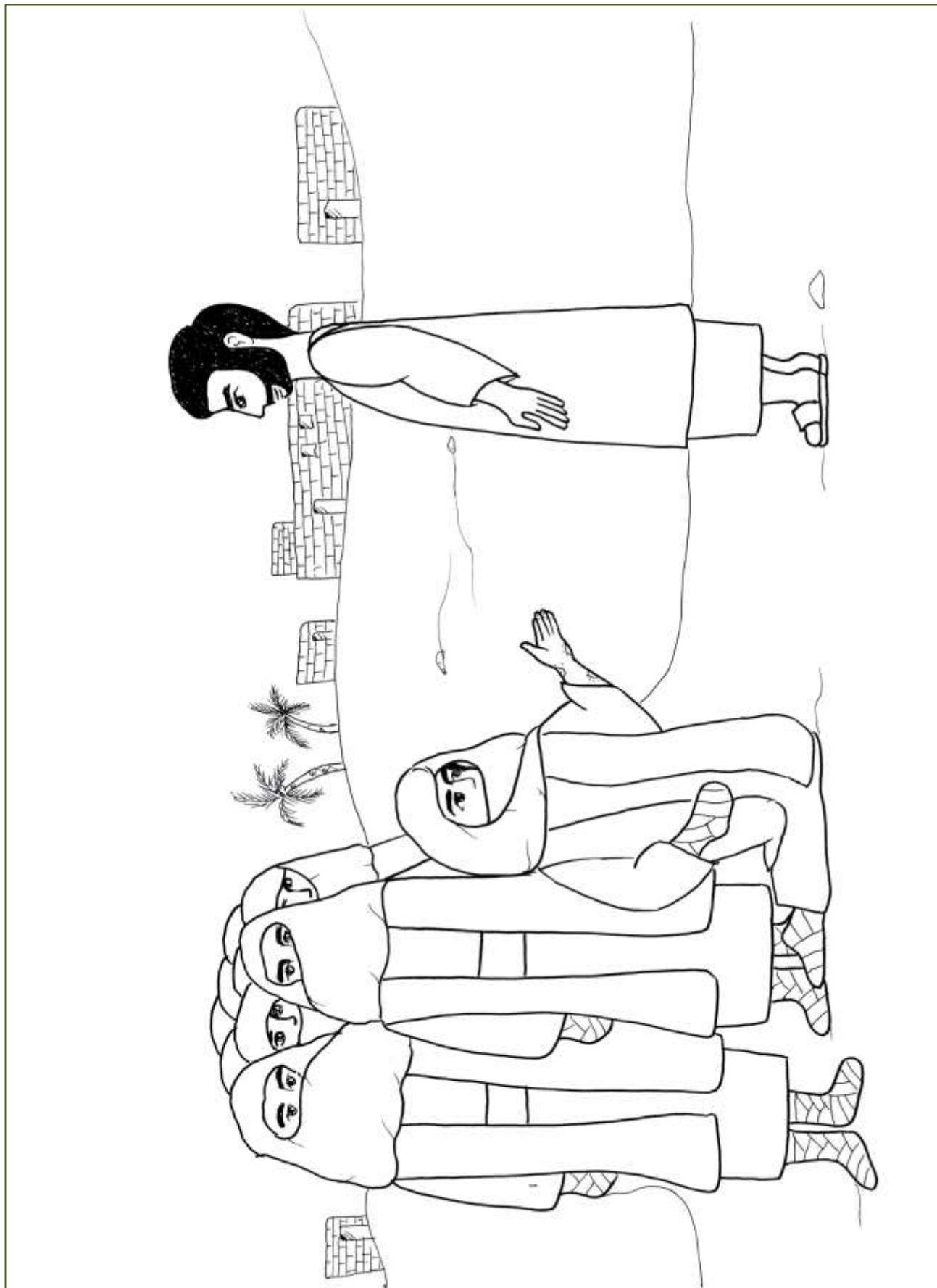
นักเรียนได้เห็น ว่า คนที่ทำให้พระเยซูมีความสุขมากคือ คนที่กลับมาขอบพระคุณพระองค์ เราเองก็ต้องรู้จักสวัสดิ ขอบคุณ และขอโทษ ลองตอบคำถามต่อไปนี้ (ครูอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมถ้าเห็นว่า เด็กยังสนใจที่จะตอบ)

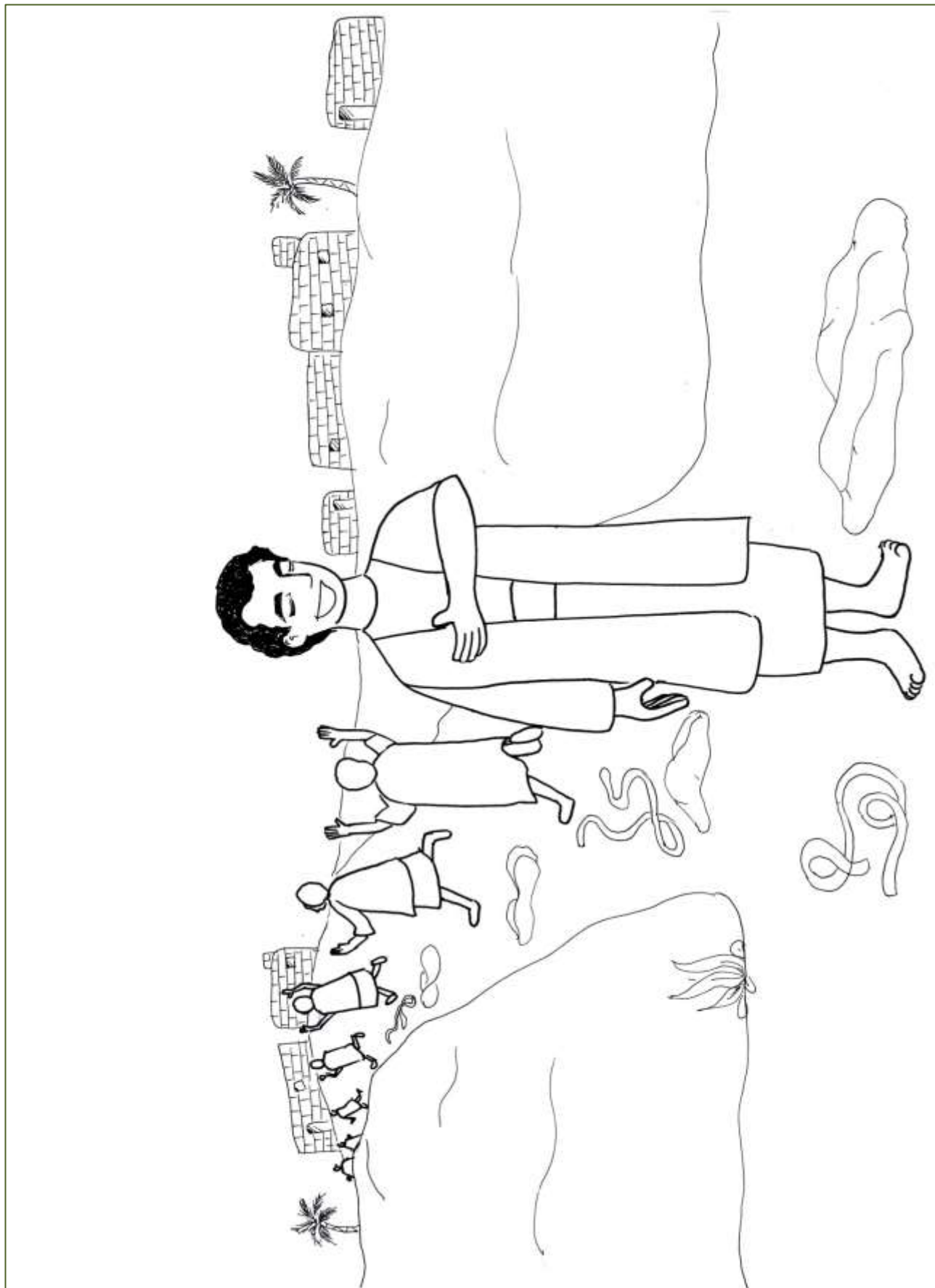
1. ถ้าเราพบคุณครู เราต้องทำอะไร?
2. พระเจ้าทรงสร้างปลา, นก, สัตว์ต่างๆ เราควรทำอะไรต่อพระองค์?
3. เมื่อคุณแม่ให้ขนม เราต้อง.....?
4. เมื่อเราชนน้องหกล้มเราต้อง.....?

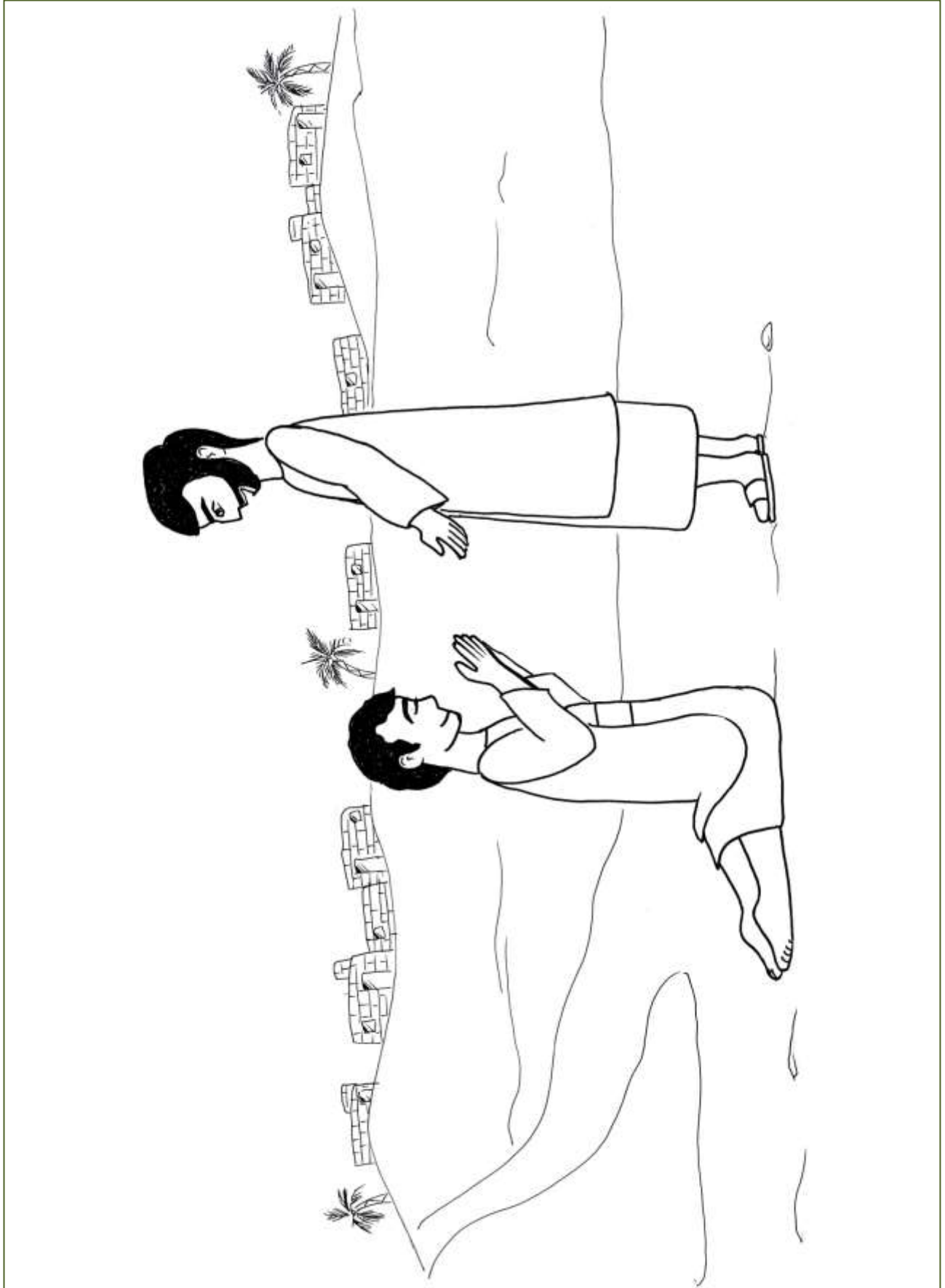
ข้อท่องจำ ให้เด็กท่องข้อท่องจำ แล้วจากนั้นให้เขาต่อบัตรคำให้ถูกต้อง

เลิกชั้นเรียน ร้องเพลงก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานและแจกแบบฝึกหัดให้เขากลับไปอ่าน

ทบทวนที่บ้าน

แบบฝึกหัด

บทที่ 3 "คนโรคเรื้อนขอบคุณพระเยซู"

ข้อควรจำ... ให้เขาขอบคุณพระเจ้า สดุดี 107:8

บทที่ 4 เด็กผู้ให้อาหารกลางวัน

ข้อพระคัมภีร์	ยอห์น 6:1-13
ข้อท่องจำ	ทบทวนข้อท่องจำ 1, 2, 3
เป้าหมายบทเรียน	เพื่อให้เด็กเรียนรู้ที่จะเอื้อเพื่อต่อผู้อื่น
อุปกรณ์การสอน	พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, แผ่นเพลง, ใบปลิว, รูปตะกร้า, คัตเตอร์, ไม้ผสม, กระดาษสี 2x10 ซม. สามเส้นต่อนักเรียน 1 คน

แนวความคิดสำหรับครู

บทเรียนในวันนี้จะสอนให้เด็กรู้ว่า แม้เขาจะยังเด็ก แต่ก็ควรมีน้ำใจเอื้อเพื่อพ่อแม่ บางครั้งผู้ใหญ่ปฏิเสธไม่ยอมเอาของของเด็กยื่นให้ แต่ความจริงควรจะได้รับไว้และขอบคุณเขา มิฉะนั้นจะเป็นการปิดกั้นการเรียนรู้ที่จะแบ่งปัน

เด็กๆหลายคนคิดว่า ทุกอย่างที่อยู่ในมือของเขาก็เป็นของเขาแต่ผู้เดียว ดังนั้นการสอนให้เด็กมีใจเอื้อเพื่อจึงต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทุกๆวันเด็กที่เห็นตัวอย่างของการเอื้อเพื่อในครอบครัว จะเติบโตขึ้นพร้อมความมีน้ำใจแต่หากเขาอยู่ในบ้านที่มีแต่คนเห็นแก่ตัว เขาก็จะนำนิสัยนั้นติดตัวมาจนโต อย่งไรก็ดี ไม่ว่าจะสภาพครอบครัวจะเป็นอย่างไร ครูเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเขาและพระคำของพระเจ้ามีฤทธิ์ที่จะช่วยเขาได้

ชั้นรวีฯ เป็นสนามฝึกที่ดีสำหรับนิสัยเอื้อเพื่อ แบ่งปันทั้งขนมและของเล่น ขอให้ครูอธิษฐานเพื่อบทเรียนในวันนี้ จะเกิดผลในชีวิตของนักเรียนทุกคน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาเล่นในห้องวันนี้ เน้นให้แบ่งปันของเล่นซึ่งกันและกัน ชมเชยคนที่แบ่งปันของกับเพื่อน

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

ตัวรูปตะกร้าตามแบบท่ายบท และกริดเป็นเส้นๆตามแบบ แจกกระดาษสีเส้นยาวให้เด็ก
 สานเข้าในรอยกริดของตะกร้า ตัดกาวยาวท่าย จากนั้นจึงเจาะรูสองข้าง เอาไหมพรมผูกทำเป็น
 ตะกร้า บอกเด็กๆว่ามีเด็กชายคนหนึ่งใส่อาหารในตะกร้าเราจะได้ฟังกันว่า เขาทำอย่างไรกับอาหาร
 นั้น

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง “พบกันอีก” แนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี)

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน, พระเจ้าทรงดีต่อฉัน, พระเจ้ารักเธอและฉัน

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนของเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยเราให้มีน้ำใจกับเพื่อนๆ
 และทุกคนที่บ้านของเรา ให้เราช่วยเหลือและแบ่งปันเสมอ

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

มีเด็กชายคนหนึ่ง อาศัยอยู่ในประเทศอิสราเอล เราไม่ทราบว่าเขาชื่ออะไร แต่คุณครูจะตั้งชื่อ
 ให้เขาเพราะๆว่า ซิกิ ทุกๆวัน ซิกิ จะไปเรียนอ่านเขียนที่ธรรมศาลากับเพื่อนๆ เทียงวันหนึ่งเขา
 กลับมาบ้านด้วยความตื่นเต้น.....(รูป 4-1)

“แม่ครับๆ พระเยซูมาทางริมทะเลด้านโน้นให้ผมไปฟังพระองค์เล่าเรื่องได้ไหมครับ” “ลูก
 รู้ได้อย่างไรว่าพระเยซูมาแถวนี้” “ก็นั่นไงครับ” ซิกิชี้ “มีคนมากมายนับไม่ถ้วนเลย ทั้งเด็กทั้ง
 ผู้ใหญ่เพื่อนๆของผมก็พากันไปหมดแล้ว”

“ไหน ขอแม่ดูบ้าง” แม่มองตามที่ซิกิชี้ “โอ้โฮ มีคนเป็นหมื่นๆเลยที่เดียวนะเนี่ย พระเยซูคงเป็นคนดังนะถึงจะให้คนทั้งหมด ได้ยินคำสอนของพระองค์ได้”

“แม่อะ ผมไปได้ไหมอะ ? รับรองว่าผมจะไม่ชน”

“ได้ซิ แต่ลูกต้องรอเดี๋ยว แม่จะเตรียมขนมปังกับปลาไปให้ด้วย บางทีลูกอาจหิว ร้านขายอาหารแถวนั้นก็ไม่มีลูกรอเดี๋ยวนะ”

“ครับแม่ ขอขอบคุณมากครับที่อนุญาตให้ผมไป” และแล้ว ซิกิก็สะพายตะกร้าพร้อมขนมปัง 5 ก้อน กับปลา 2 ตัว ไปที่ริมทะเลสาบ

ผู้คนกำลังมุ่งหน้าไปทางเดียวกันกับซิกิ นั่นก็คือ พวกเขามุ่งไปหาพระเยซู แต่แห่ม...มีคนมากมายอย่างนี้ จะรู้ได้อย่างไรกันว่า คนไหนคือพระเยซู

ฝ่ายพระองค์เอง กำลังเสด็จขึ้นไปยังภูเขาเพื่อพักผ่อนกับสาวกของพระองค์ แต่แล้วพระองค์ ทรงได้ยินเสียงคนเป็นอันมาก ทรงเงยพระพักตร์ขึ้นมา ก็เห็นคนมากมายมาตามหาพระองค์ พระองค์จึงออกไปหาเขา และสั่งสอนเขาหลายประการยิ่งกว่านั้นทรงรักษาโรคให้เขาด้วย พระองค์ ทรงสอนเขาจนกระทั่งเย็นมาก ดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้าแล้ว...

“เอ...เราจะทำอะไรคืนะ คนมากมายจะเอาอะไรกิน คูสิ คำแล้วถ้าจะให้เขากลับบ้านอย่างนี้คงหิวแยะ เด็กๆจะร้องกระจองอแง” พระเยซูตรัสกับฟิลิป(รูป 4-2)

“ไม่ทราบสิครับ มีเงิน 2,000 บาท ก็ยังไม่พอซื้ออาหาร และก็ไม่มีร้านอาหารแถวนี้ด้วย”

“มีผู้ชายประมาณ 5,000 คน นี่ถ้าเป็นผู้หญิงและเด็กด้วยคงมีเป็นหมื่น” อีกคนกล่าว

ซิกิ ได้ยินสาวกและพระเยซู ดังนั้นเขาจึงเอาอาหารของเขามาให้พระเยซู เขาคิดว่าพระเยซูคงเหนื่อยและหิว เขายินดีแบ่งอาหารของเขาให้พระองค์ สาวกเห็นจึงนับปลาและขนมปังที่ซิกิมิ โธ่ มีแค่ ขนมปัง 5 ก้อน กับปลา 2 ตัว เท่านั้น มันคงไม่พอสำหรับคนมากมายเช่นนี้

แต่พระเยซูทรงตั้งว่า (รูป 4-3) “บอกให้ทุกคนนั่งลงเป็นกลุ่มๆ” ดังนั้นคนทั้งหลายจึงนั่งลงเป็นกลุ่มๆ แล้วพระเยซูก็ได้อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า ทรงหักขนมปังกับปลาใส่ตะกร้าที่สาวกมารอรับ “โอ้โฮ อัจฉริยะจริงๆ ยิ่งหักแบ่งก็ยิ่งมาก ในที่สุดทุกคนก็ได้กินขนมปังอิมแถมมีปลาอ้อยด้วย

ซิกิติใจมากที่พระเยซูทรงเลี้ยงคนเหล่านั้นด้วยอาหารของเขา เด็กๆเห็นใหม่ว่า เมื่อเรามีน้ำใจกับผู้อื่น พระเจ้าก็จะทรงอวยพรให้สิ่งนั้นเพิ่มพูนขึ้น

เขากลับบ้าน เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้แม่ฟังทุกอย่าง และยังให้แม่ดูขนมปังกับปลาที่เขาต้องแบกกลับบ้านด้วย...

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กตอบคำถามต่อไปนี้

1. ถ้าเรามีขนม 2 ชิ้น เราจะแบ่งให้น้องกี่ชิ้น?
2. เรากำลังเล่นรถไฟเพื่อนอยากเล่นเหมือนกัน เราจะทำอย่างไร?
3. พี่ของเราอยากทานทอฟฟี่ แต่เรามีเม็ดเดียว เราจะทำอย่างไร?

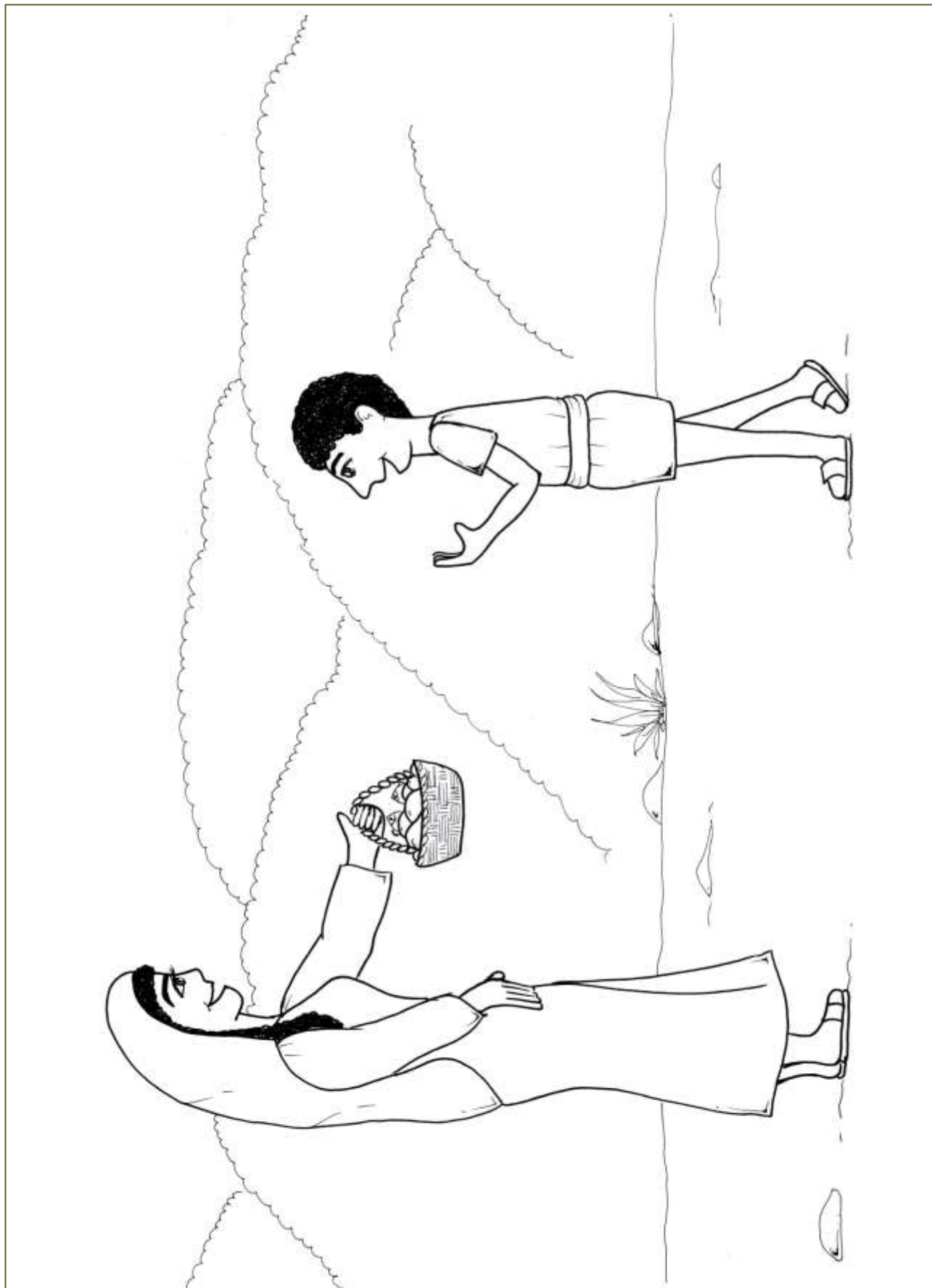
(ตั้งคำถามทำนองนี้ให้เด็กทุกคนมีโอกาสตอบ)

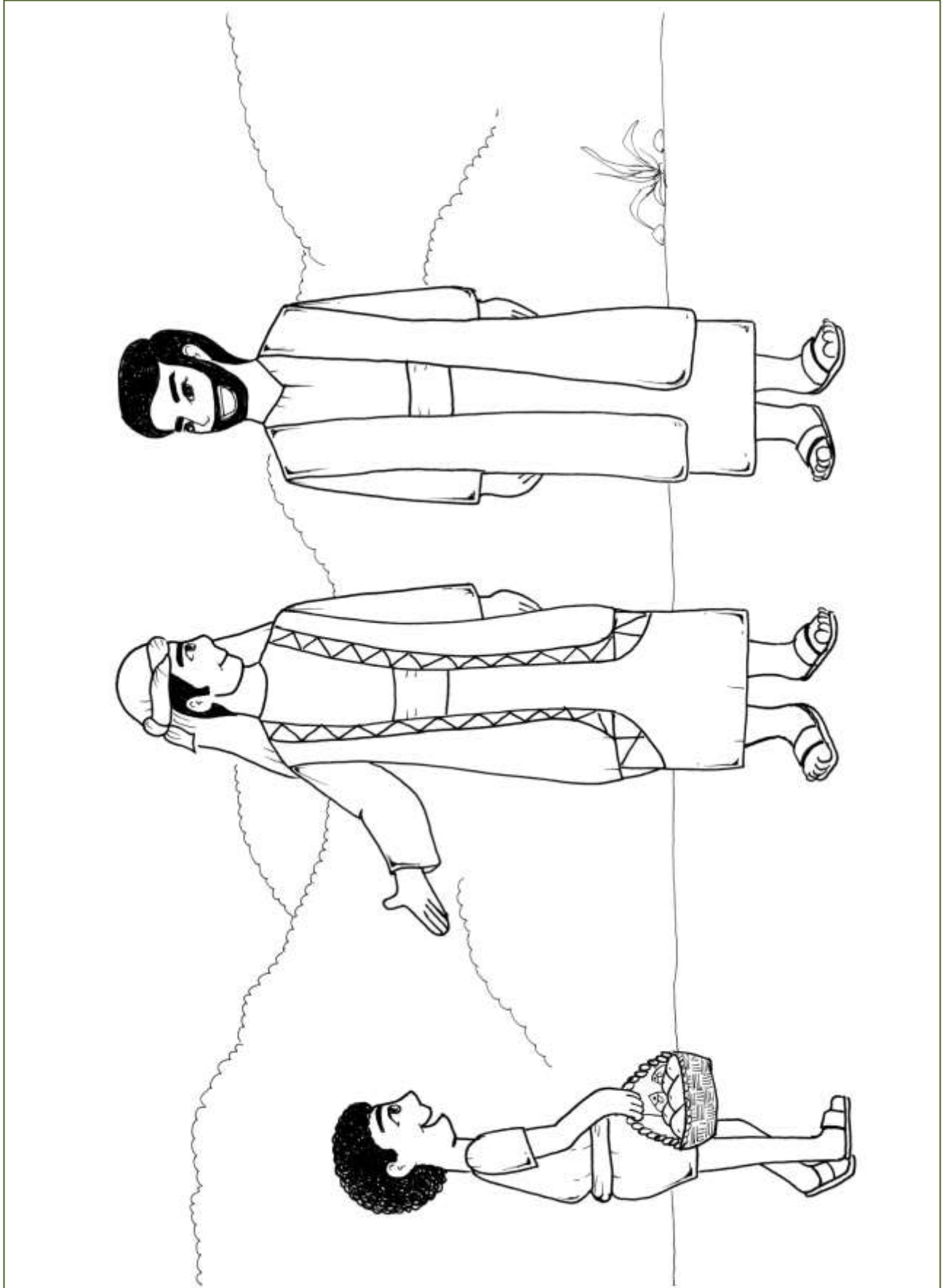
ข้อท่องจำ

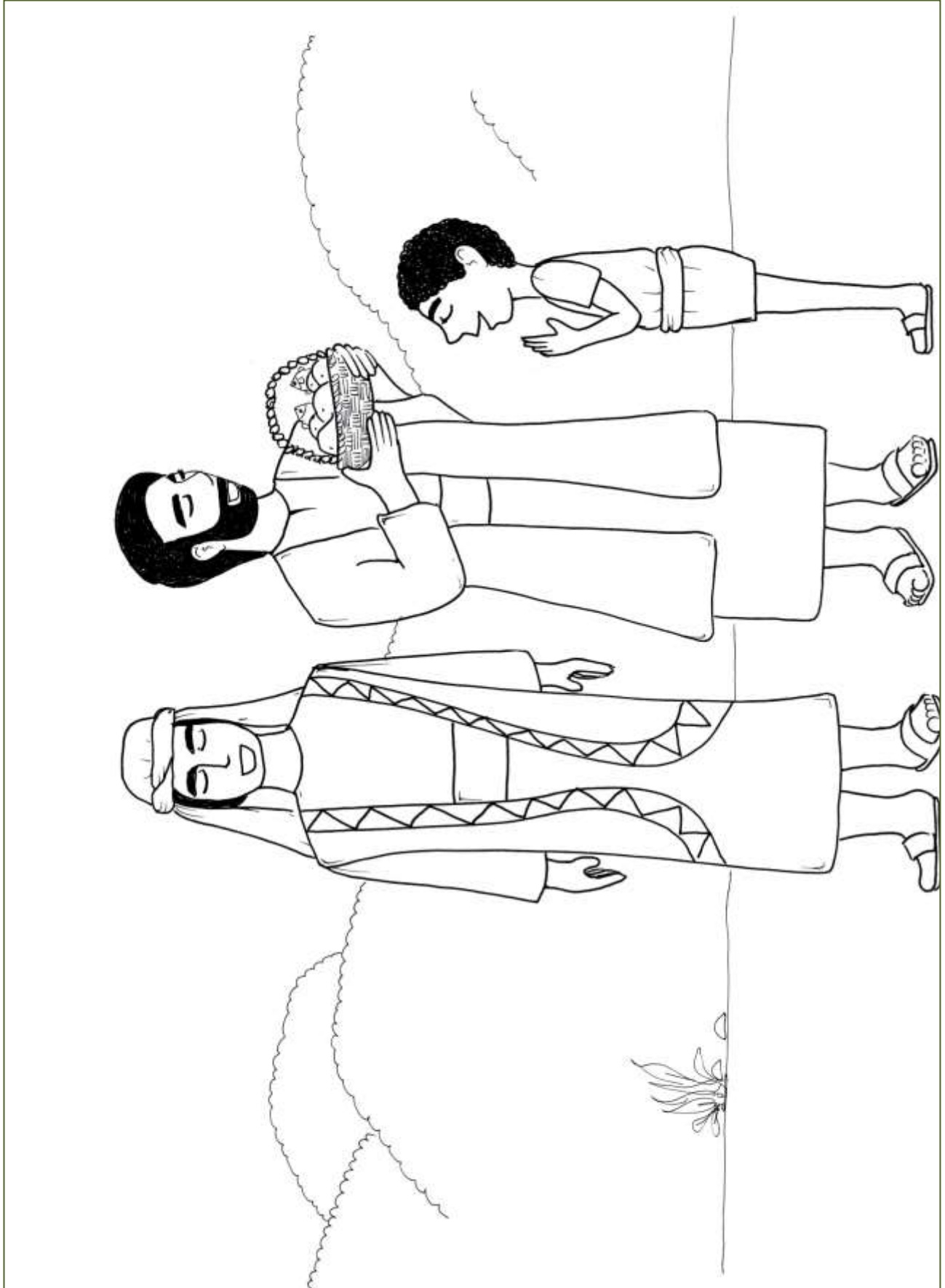
นำข้อท่องจำทั้ง 3 บท มาทบทวนและแข่งขันท่อง โดยครูเตรียมรางวัลไว้ให้

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลงก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัดให้เขานำกลับบ้าน

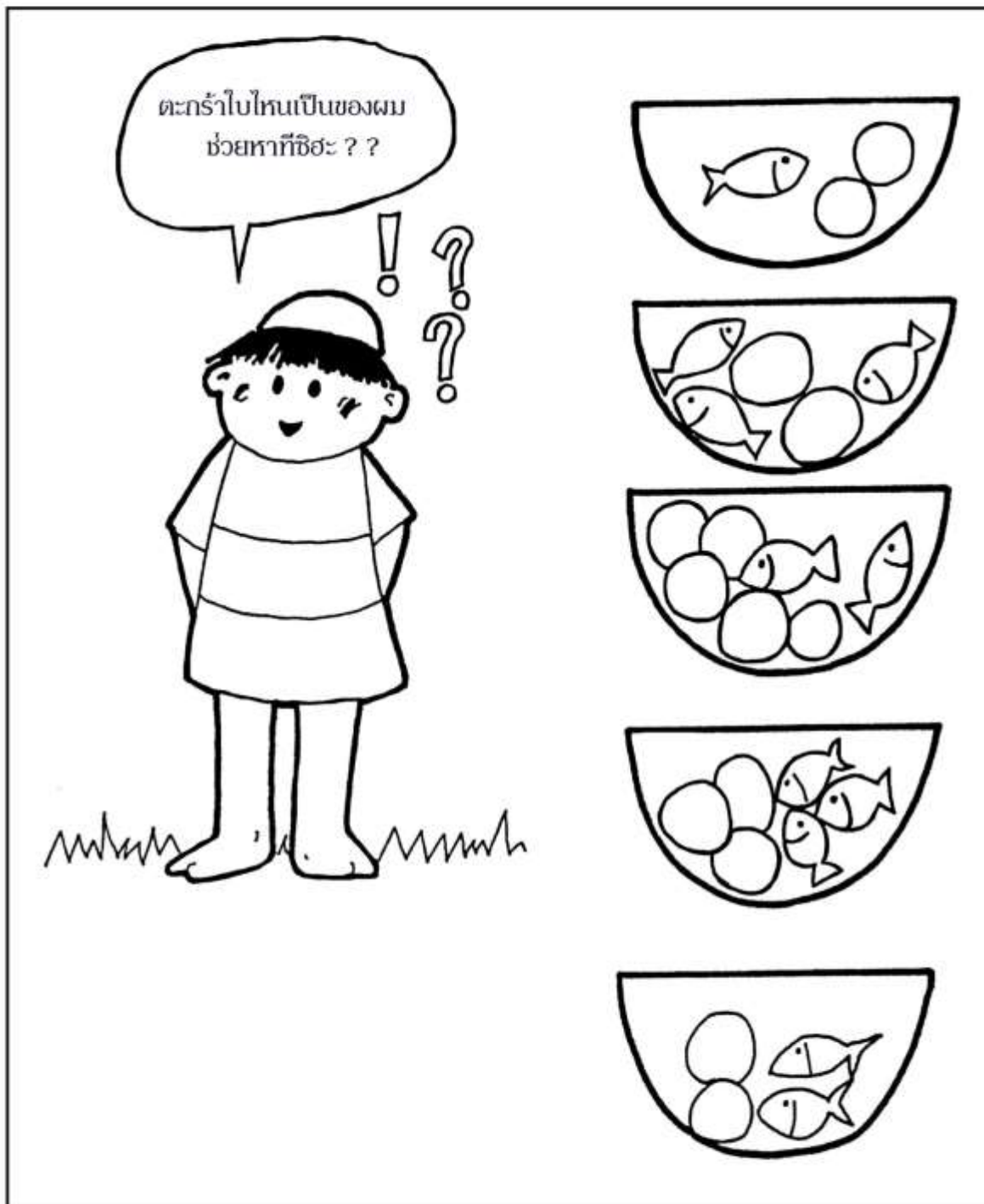

แบบฝึกหัด

บทที่ 4. "เด็กผู้ให้อาหารกลางวัน"

ข้อควรจำ... ให้เขาขอบคุณพระเจ้า สดุดี 107:8

บทที่ 5 พระเยซูและชายตาบอด

ข้อพระคัมภีร์   มาระโก 10: 46-52

ข้อท่องจำ   พระเยซูทรงไปทำดีและรักษาโรค (แปลจาก กิจการ 10:38)

เป้าหมายบทเรียน   เพื่อให้เด็กรู้ถึงน้ำพระทัยของพระเยซู และเลียนแบบพระองค์

อุปกรณ์การสอน   พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, ใบปลิว, แผ่นเพลง, รูปคนตาบอดตามแบบทำยบท, กาว, กรรไกร, ไม้ไอศกรีม

แนวความคิดสำหรับครู

ความดีของพระเยซูมีบันทึกไว้ในพระกิตติคุณทุกเล่ม บางคนอาจมองไม่เห็นพระคุณของพระองค์ ที่มีต่อเขาหรือคนรอบข้าง แต่พระองค์ทรงมีพระคุณมาก ทรงช่วยเหลือคนที่ทุกข์ยาก ไม่ทรงเป็นพระพักตร์จากความทุกข์ของเขา การที่พระเยซูทรงรักษาบาโรทิมอัสนั้นเป็นการช่วยเหลือทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณ เขาไม่ต้องขอทานต่อไปและยังได้รับความรอดด้วย

บางครั้งเราไม่ยินดีหรือยินร้ายกับความสุขหรือความทุกข์ของผู้อื่น ในฐานะที่เราเป็นครูและกำลังจะสอนให้เด็กหวั่งใยคนอื่นนั้น เราเองต้องเรียนรู้ที่จะมีความหวั่งใยอย่างพระเยซูก่อน แล้วเราจึงจะสอนเด็กได้อย่างเต็มปากเต็มคำ

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในห้องให้พักทายและเล่นกับเขา หนุนใจให้เด็กแบ่งของเล่นซึ่งกันและกัน

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

เตรียมรูปคนตาบอดตามแบบทำยบทแจกให้เด็กระบายสี เขียนลูกตาจำลองไปบอกเขาว่า พระเยซูทรงรักษาคคนตาบอดให้เห็นได้แล้วติดภาพลงบนไม้ไอศกรีม
เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ให้นักเรียนช่วยครูเก็บของ

นมัสการ

- ต้อนรับ** เมื่อเด็กเข้ามาในมูมนมัสการให้ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน”
- ร้องเพลง** พระเจ้าทรงช่วยในตลอดเวลา
พระเจ้าแสนดี
พระเจ้าทรงดีต่อฉัน
- อธิษฐาน** ขอบุญพระเจ้าที่ทรงดีต่อเราและดีต่อชายตาบอด ทรงรักษาเขาให้หาย ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราดีต่อทุกคนอย่างพระองค์ด้วย
- ถวายทรัพย์** ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี

เรื่องจากพระกัมภีร์

เด็กๆ ลองหลับตาดูซิ เป็นอย่างไรบ้าง? มีคนมากี่หรือไม่ว่าง? เอ...ถ้าเราต้องเดินไปมีดๆทั้งวัน เราจะรู้สึกอย่างไร? (ครูอาจผูกตาเด็กคนหนึ่งแล้วให้เขาเดินไปรอบๆห้อง แล้วเล่าความรู้สึกของเขาให้เพื่อนฟัง) ถ้าเราตาบอด เราจะมองไม่เห็นอะไร เราจะจับมือจับตัวเพื่อนของเราได้ แต่เราจะไม่เห็นเขา เราคุยกับคุณพ่อ คุณแม่ได้ แต่จะมองไม่เห็นท่าน (รูป 5-1)

มีชายตาบอดคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่เมืองเยรีโค เขาไม่สามารถทำงานอย่างคนตาดีทำได้ ดังนั้น ทุกๆวัน เขาจึงต้องออกไปขอรานข้างถนน “ขอเมตตากับคนตาบอดด้วยเถิดครับ” คนที่เดินผ่านไป ผ่านมาสงสารเขา ก็จะหยิบเหรียญเงินเล็กๆให้เขา บางคนให้เหรียญเดียว บางคนให้ 2-3 เหรียญ กรุ้ง กริ้ง กริ้ง กริ้ง เสียงเงินในกระเป๋าของคนใจดีดังน่าฟังมากสำหรับบารทิเมอัส ชายตาบอดผู้นี้

บารทิเมอัสอยากมองเห็นเหมือนคนอื่น แต่ใครล่ะจะช่วยเขาได้? เขาได้ยินหลายคนกล่าวว่า พระเยซูทรงเป็นหมอวิเศษ พระองค์ทรงรักษาโรคทุกชนิดได้ แม้คนตายก็จะฟื้นขึ้นมา เขาอยาก ไปหาพระเยซู แต่จะไปได้อย่างไร? ไม่มีใครที่จะช่วยพาเขาไปหาพระองค์ เขาไม่รู้ว่าพระองค์อยู่ที่ ไหน

“โอ.....ข้าอยากไปหาพระเยซูจริงๆ ข้าอยากให้พระองค์รักษาข้า” เขาคิด

แล้ววันหนึ่งขณะที่เขานั่งขอรานอยู่นั้น ก็ได้ยินเสียงคนร้องว่า

“พระเยซูมาทางนี้ พระเยซูเข้ามาในเมืองของเรา”

“ไซโย รีบไปหาพระองค์กันเถอะ”

“โอ! ไม่ต้องเร่งรีบไปหรอก เดี่ยวพระองค์ก็ต้องผ่านมาทางนี้” บารทิเมอัสได้ยินดังนั้นก็ดี ใจมาก ใจของเขาเต้นตุบๆ

“เดี๋ยวพระเยซูจะมา ข้าต้องพบพระองค์ให้ได้” แล้วเขาก็ได้ยินชายอีกคนหนึ่งพูดว่า

“นั่นไงๆ พระเยซูมาทางนี้แล้ว”

“จริงหรือ เข้าเห็นพระเยซูจริงหรือ” บารทิเมอัสถามเพื่อความแน่ใจ

“จริงสิพี่ โน่นไง พระเยซูกำลังผ่านเราไปแล้ว” บารทิเมอัสได้ยินดังนั้น ก็ร้องออกมาด้วย เสียงอันดังว่า

“ท่านเยซู ! ท่านเยซูบุตรดาวิดเจ้าข้า โปรดหันมาทางนี้ ขอเมตตาข้าด้วยเถิด”

“เจ้าบารทิเมอัส” คนหนึ่งห้าม “ทำไมเจ้าจึงส่งเสียงดังให้พระอาจารย์รำคาญใจ” บารทิเมอัสไม่สนใจกลับร้องดังกว่านั้นอีกว่า

“บุตรดาวิดเจ้าข้า”

“บารทิเมอัส เงียบๆหน่อยได้ไหม เจ้านี่ช่างไม่มีมารยาทเลย” อีกคนปราม

“บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ด้วย” บารทิเมอัสยิ่งร้องดังขึ้นไปกว่าเดิม

ทันใดนั้นพระเยซูก็หยุด ตรัสสั่งคนหนึ่งว่า (รูป 5-2)

“ไปพาคนนั้นมาหาเราซิ” สาวกจึงรีบไปหาบารทิเมอัส แล้วพูดว่า

“นี่แน่ะ พระเยซูทรงเรียกเจ้าแล้วลุกขึ้นมากับเราเถิด”

เมื่อได้ยินดังนั้น ชายตาบอดก็จับมือตามเขาไปที่ พระเยซูทรงถามเขาว่า

“เจ้าอยากให้เราทำอะไรให้เจ้า”

“พระอาจารย์เจ้าข้า ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์เห็นได้เถิด” พระองค์ทรงสงสารเขา ทรงรักเขาจึงตรัสว่า

“ไปเถอะ เจ้าหายแล้ว ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายเป็นปกติ” ทันใดนั้นบารทิเมอัสก็ร้องด้วยความดีใจว่า (รูป 5-3)

“คูซิ ข้าเห็นแล้ว นี่ไง มือของข้า ข้าเห็นคนเดินไปมา ข้าเห็นพระเยซูด้วย ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงให้ตาของข้าพระองค์เห็นได้”

ทุกคนที่นั่นต่างก็ดีใจทั่วหน้ากัน ส่วนบารทิเมอัสก็เดินตามพระเยซูไปทุกแห่ง เขาสรรเสริญพระเจ้าไปตลอดทาง

การตอบสนองจากเด็ก

นำหุ่นมาตั้งคำถามต่อไปนี้ให้เด็กตอบ

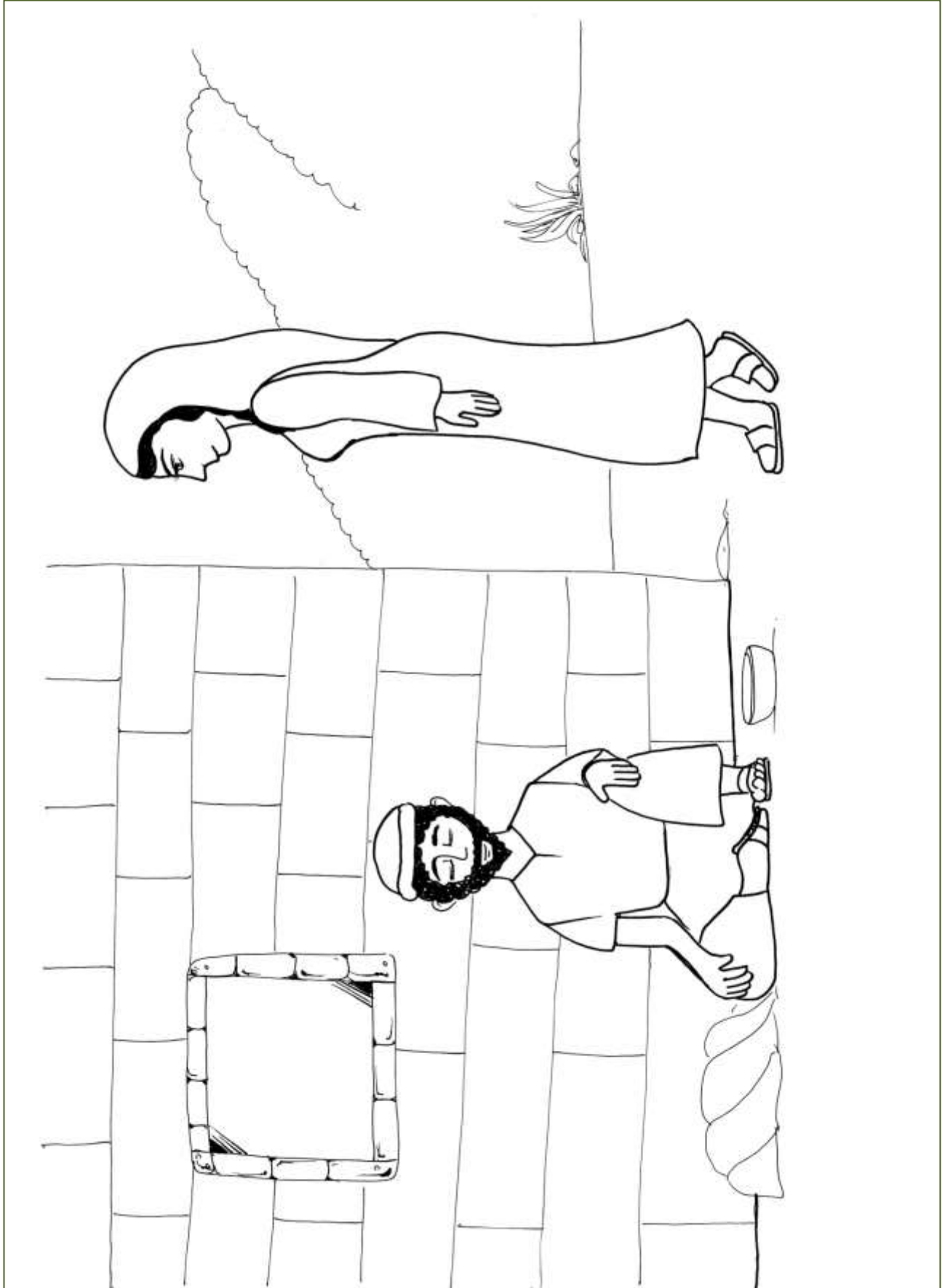
1. เมื่อพระเยซูเห็นคนตาบอด พระองค์ทรงทำอะไร?
2. เมื่อคนโรคเรื้อนขอให้พระองค์ช่วย ทรงเต็มใจช่วยพวกเขาไหม?
3. หากเราพบเพื่อนที่หกล้ม เราต้องทำอะไร?
4. หากเราเห็นลูกแมวดกน้ำเราจะทำอะไร?
5. เมื่อพระเยซูช่วยให้เราหายป่วย เราต้องทำอะไร?

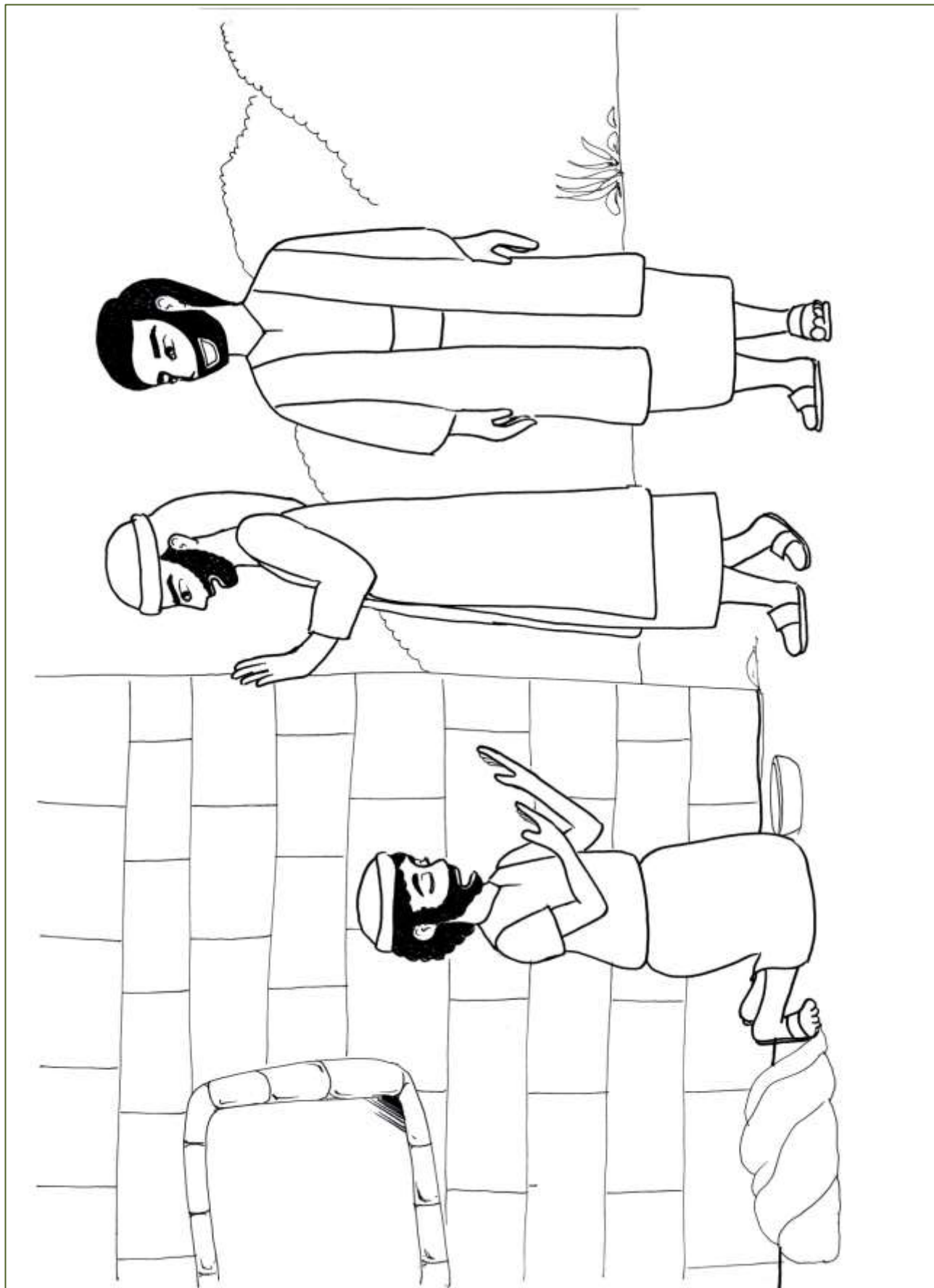
ข้อท่องจำ

ให้เด็กท่องข้อท่องจำจนได้ แล้วจึงมาต่อภาพปริศนาข้อท่องจำที่ครูเตรียมไว้

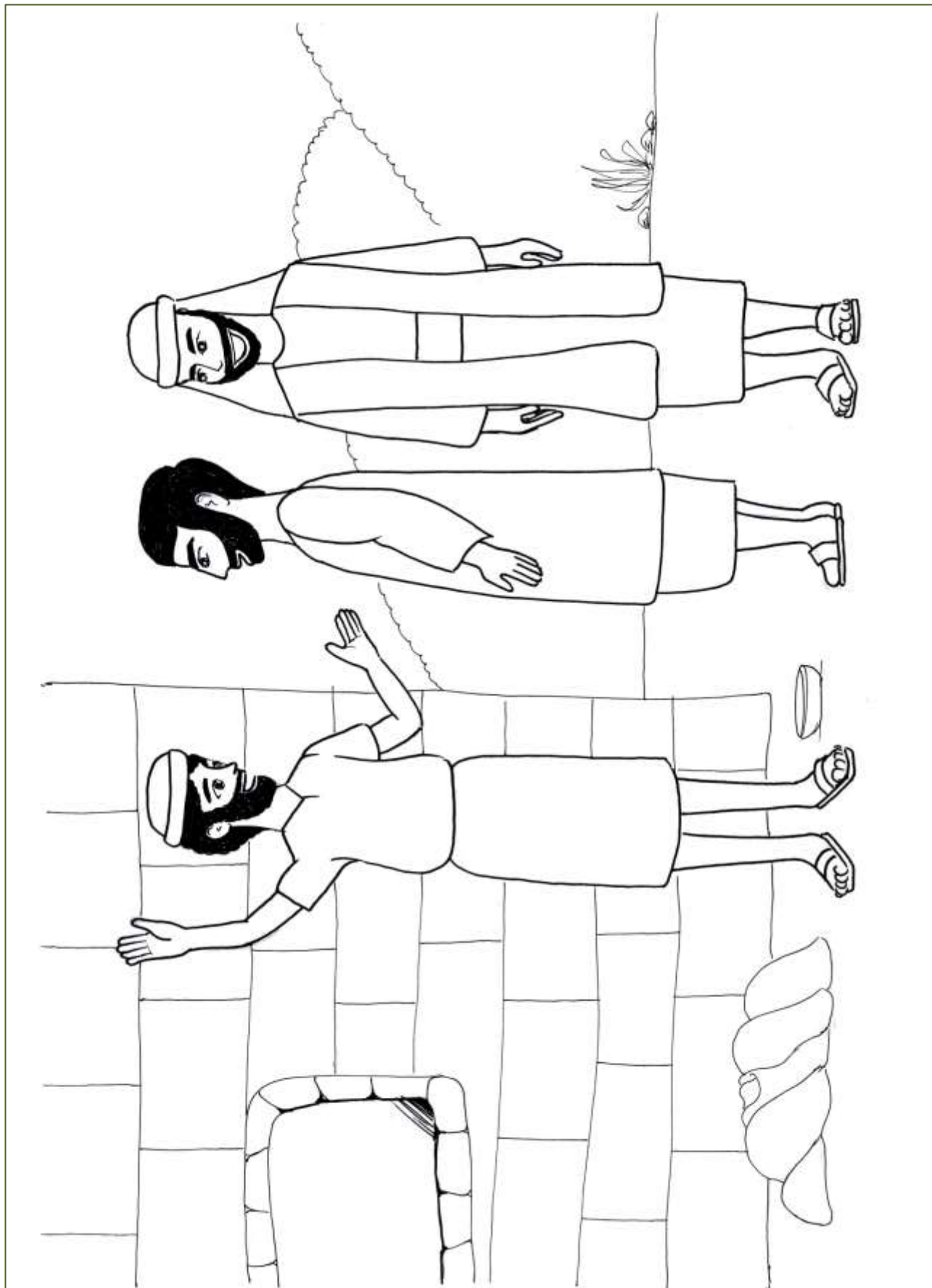
เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ก่อนที่เราพูดลา ก่อน อธิษฐานปิดชั้นเรียนและแจกแบบฝึกหัดให้ทบทวนที่บ้าน

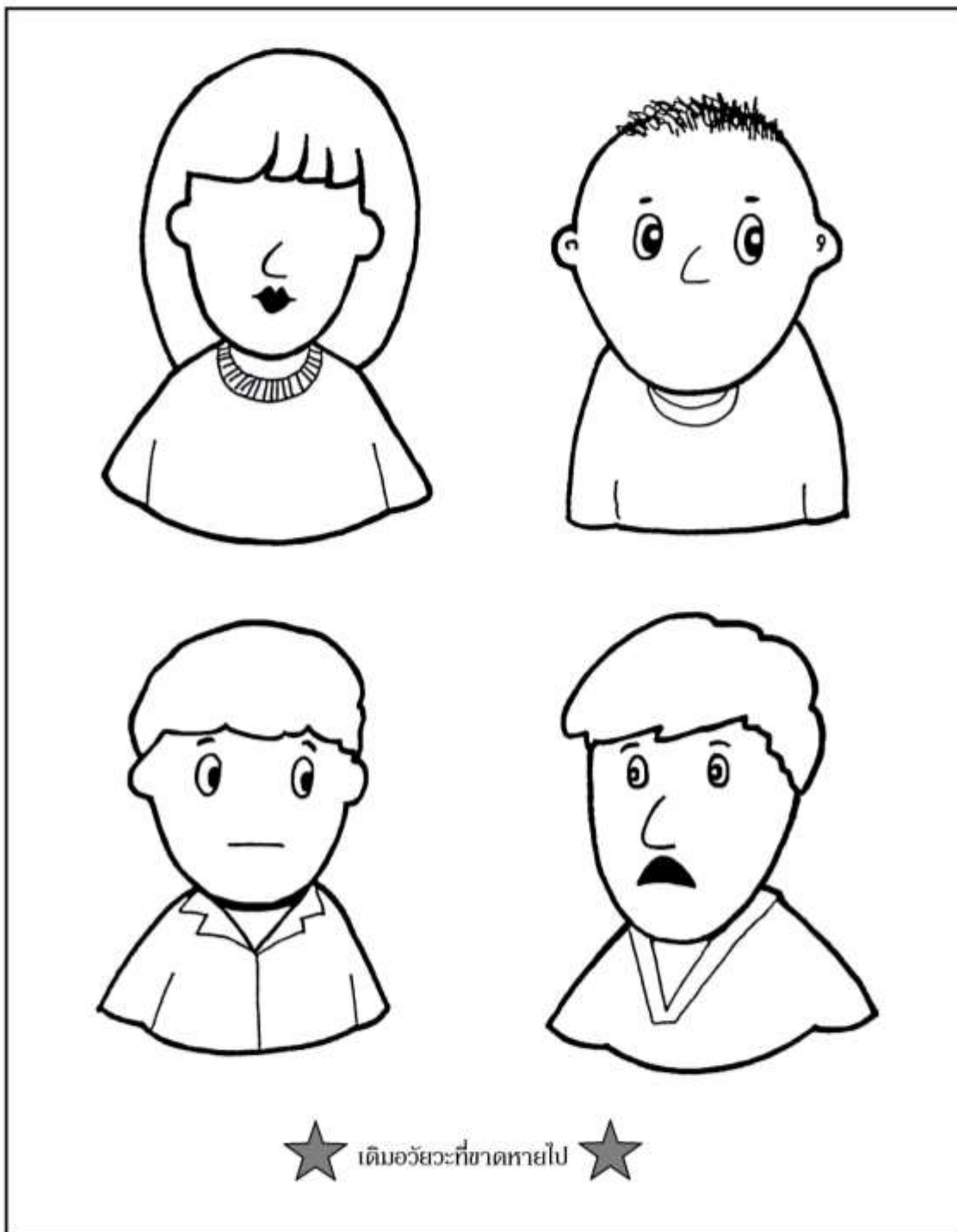

แบบฝึกหัด

บทที่ 5. "พระเยซูและชายตาบอด"

ข้อถาวรจำ... พระเยซูทรงไปทำดีและรักษาโรค นิจถาวร 10:38

บทที่ 6 พระเยซูทรงช่วยชาวประมง

ข้อพระคัมภีร์	ลูกา 5: 1-11
ข้อท่องจำ	องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า (ฮีบรู 13:6)
เป้าหมายบทเรียน	เพื่อให้เด็กเห็นความห่วงใยของพระเยซูที่มีต่อชาวประมง และที่เขามั่นใจว่า พระองค์ทรงเป็นห่วงเขาเช่นกันและเขาควรมินิสัย ตามอย่างพระองค์
อุปกรณ์การสอน	พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, ใบปลิว, แผ่นเพลง, เรือพับ, กระดาษตัดเป็นรูปปลาตัวเล็ก, กาว

แนวความคิดสำหรับครู

บทเรียนที่แล้วเราได้พูดถึงการดีที่พระเยซูได้ทรงกระทำ ต่อชายตาบอดวันนี้ก็เป็นเรื่องเล่าถึงการที่พระเยซูทรงช่วยเหลือชาวประมง ทั้งชายตาบอดและชาวประมง ต่างมีความต้องการจำเป็นในชีวิต และต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระเยซูมิได้เมินพระพักตร์จากความต้องการของเขา ชาวประมงไม่ได้ขอความช่วยเหลือจากพระเยซูเลย แต่พระองค์ทรงทราบว่า เขาควรจะได้ปลาในวันนั้น

ชีวิตของครูต้องเป็นตัวอย่างของเด็กๆ ในเรื่องนี้หลายครั้ง ที่เด็กมาหาเพราะต้องการความช่วยเหลือ อาจเป็นเพราะเพื่อนแกล้ง บางคนมาหาขอให้ครูคิดกระดุมเสียให้ บางคนต้องการไปห้องน้ำ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ ดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่ในสายตาของเด็กนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลย ดังนั้นเมื่อเด็กขอความช่วยเหลือ อย่าคิดว่าไม่สำคัญขอให้รีบช่วยเหลือ จัดการให้เขาทันทีทำดังนี้จะเป็นตัวอย่างอันดี สะท้อนให้เห็นชีวิตของพระเจ้าในตัวคุณครู

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในห้อง ให้ครูทักทายและคุยกับเขาเป็นส่วนตัว ให้เขาเล่นกับเพื่อนๆ คอยดูแลให้เขาแบ่งปันของให้กันและกัน

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

ให้ถ่ายเอกสารรูปปลาแจกเด็กคนละตัว และเตรียมกระดาษสีอย่างบางหลายๆสี ตัดเป็นรูปสีเหลี่ยมเล็กๆ ให้เด็กทากาวปะลงบนตัวปลา แล้วนำกระดาษที่ตัดเป็นสีเหลี่ยมมาติด

นมัสการ

- ต้อนรับ** ชวนเด็กเข้ามาที่มุมนมัสการร้องเพลง (โอ้เพื่อนรัก)
- ร้องเพลง** ขอบคุณพระเจ้าสำหรับปลา,พระเจ้าทรงดีต่อฉัน, พระเจ้าทรงแสนดี
- อธิษฐาน** ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักเรา ทรงรักและห่วงใย ทรงคอยช่วยเหลือเราเสมอ
ขอพระเจ้าทรงช่วยและอวยพระพรให้บทเรียนวันนี้เกิดผลกับเด็กๆทุกคน
- ถวายทรัพย์** ถวายทรัพย์โดยร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดีและให้เด็กคนหนึ่งถือถาดถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

ใครเคยจับปลาบ้าง? เวลาเด็กๆไปจับปลาทำอย่างไร? เราไปมือเปล่าหรือ? ไม่เลย บางคนจะเอาอวนไป บางคนใช้แห บางคนก็ใช้ลุ่ม เอาข้องไป แล้วแต่ความถนัดในสมัยนี้ หลายคนจะจับเรือออกไปในทะเล และใช้เบ็ดคันใหญ่ที่มีรอกหมุนสายเบ็ดได้ เขาจะจับปลาได้ตัวใหญ่มาก

ในสมัยพระเยซูนั้น ชาวประมงใช้อวนจับปลาเขาจะออกไปในทะเลเวลากลางคืน เวลาเช้าจึงจะกลับเข้าฝั่ง แล้วก็เอาปลาไปขายในตลาด คนที่เป็นชาวประมงทำงานหนักมากในเวลากลางคืนก็ไม่ได้นอนสบายๆอย่างเราด้วย (รูป 6-1)

มีชาวประมงคนหนึ่งชื่อ ซีโมน เขาจับปลาเก่งมาก ซีโมนมีน้องชายชื่ออันดรูว์ ทั้งซีโมนและอันดรูว์ จะไปจับปลาด้วยกันทั้งคืน ชาวประมงมักมีเพื่อนไปด้วยจะได้ไม่เหงา ดังนั้นยากอบและยอห์น ก็จะล่องเรืออีกลำไปด้วย คินหนึ่งเรือทั้งสองลำคือของซีโมนและยากอบออกไปทะเล

ตามปกติ ซีโมนหย่อนอวนลงไปโดยคิดว่าคืนนี้ เราต้องได้ปลาเยอะแน่ๆ เราจะรีบกลับบ้านไปพักผ่อนเสียหน่อย แต่เมื่อซีโมนดึงอวนขึ้นมา ปรากฏว่าไม่มีปลาสักตัวเดียว

ซีโมนหย่อนอวนลงไปอีก “เอ๊ะ! ทำไมจึงไม่มีปลาติดมาสักตัว หย่อนอวนลงไปทุกๆ ที่ที่ไม่มีปลา” “คืนนี้ปลาหายไปในไหนหมดไม่มีปลาในทะเลสาบแล้วหรือ?” อันดรูว์ โมโห “ซีโมน! ซีโมน!” เสียงเรียกจากเรือของยากอบ “เราจับปลาไม่ได้เลย ท่านได้ปลาบ้างไหม?”

“ไม่ได้เลย ยากอบ แต่เราจะลองหย่อนอีกครั้ง เราแยกกันหย่อนอวนก็แล้วกัน”

เรือ 2 ลำแยกกันไปหย่อนอวนแต่ก็ไม่มีปลาสักตัว ชายทั้ง 4 พายเรือเข้าฝั่งด้วยความทุกข์ใจ เขารู้สึกเหนื่อยและท้อแท้ เมื่อถึงฝั่งพวกเขาทั้งคู่ก็วิ่งเรือไว้ริมฝั่ง และกระโดดลงจากเรือ ลากอวนมาด้วย เขาคิดว่าจะต้องซักอวนสักที ขณะที่เขาซักอวนอยู่นั่นเอง เขามองไปก็เห็นคนเป็นอันมากติดตามพระเยซูมา “นี่แน่ะท่าน ช่วยถอยเรือให้ไกลออกจากฝั่งหน่อยซี” พระเยซูตรัส (รูป 6-2)

พระเยซูก้าวขึ้นเรือ และซีโมนก็ค่อยๆ ดันเรือออกไป จากนั้นพระเยซูก็ทรงสอนประชาชนจากเรือนั้น

เวลาผ่านไปจนพระเยซูสอนเสร็จ ประชาชนต่างพากันกลับบ้าน พระเยซูทรงหันมาทางซีโมน

“ขอบใจมากนะซีโมน ที่ท่านให้เราใช้เรือของท่าน”

“ไม่เป็นไร ข้าพเจ้ายินดีมากที่ท่านอาจารย์จะใช้เรือของข้าพเจ้า”

“นี่แน่ะซีโมน ขอท่านนำเรือไปยังน้ำลึกทางโน้น ไปจับปลาอีกครั้ง”

“แต่...อาจารย์เจ้าข้า เมื่อคืนเราได้ทอดอวนจนเช้าก็ไม่ได้ปลาสักตัว อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าจะทำตามคำของท่านอาจารย์” แล้วเขาก็พายเรือออกไปหย่อนอวนลงในที่น้ำลึก (รูป 6-3)

“อะไรกัน อวนติดหินหรืออย่างไรทำไมจึงไม่ขึ้นเลยหนักเหลือเกินอันดรูว์เรียกยากอบมาซี”

อันดรูว์โบกไม้โบกมือเรียกเรือของยากอบมา พวกเขาช่วยกันลากอวนขึ้นมา

โอ้โฮ...มีปลามากมายจนอวนเกือบขาด และยังได้ปลาเต็มสองลำเรือ

ซีโมนแปลกใจมาก เขาหันมาที่พระเยซูกล่าวว่า “พระเยซูเจ้าข้า ขอไปไกลจากข้าพเจ้าผู้เป็นคนบาปด้วยเถิด”

พระเยซูทรงช่วยให้เปโตร อันดรูว์ ยากอบ และยอห์น ได้รับความชื่นชมยินดีที่ได้ปลามากมาย ทีนี้เขาจะมีปลาไปขายตลาด และได้เงินมาเลี้ยงครอบครัว

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กท่องคำกลอนสั้นๆว่า

เปโตรจับปลา   ไม่ได้มาสักตัวเดียว

จิตใจแสนท้อเหี่ยว   ไม่มีกำลังใจ

แต่พระเยซูช่วย   ให้ทอดอวนลงไป

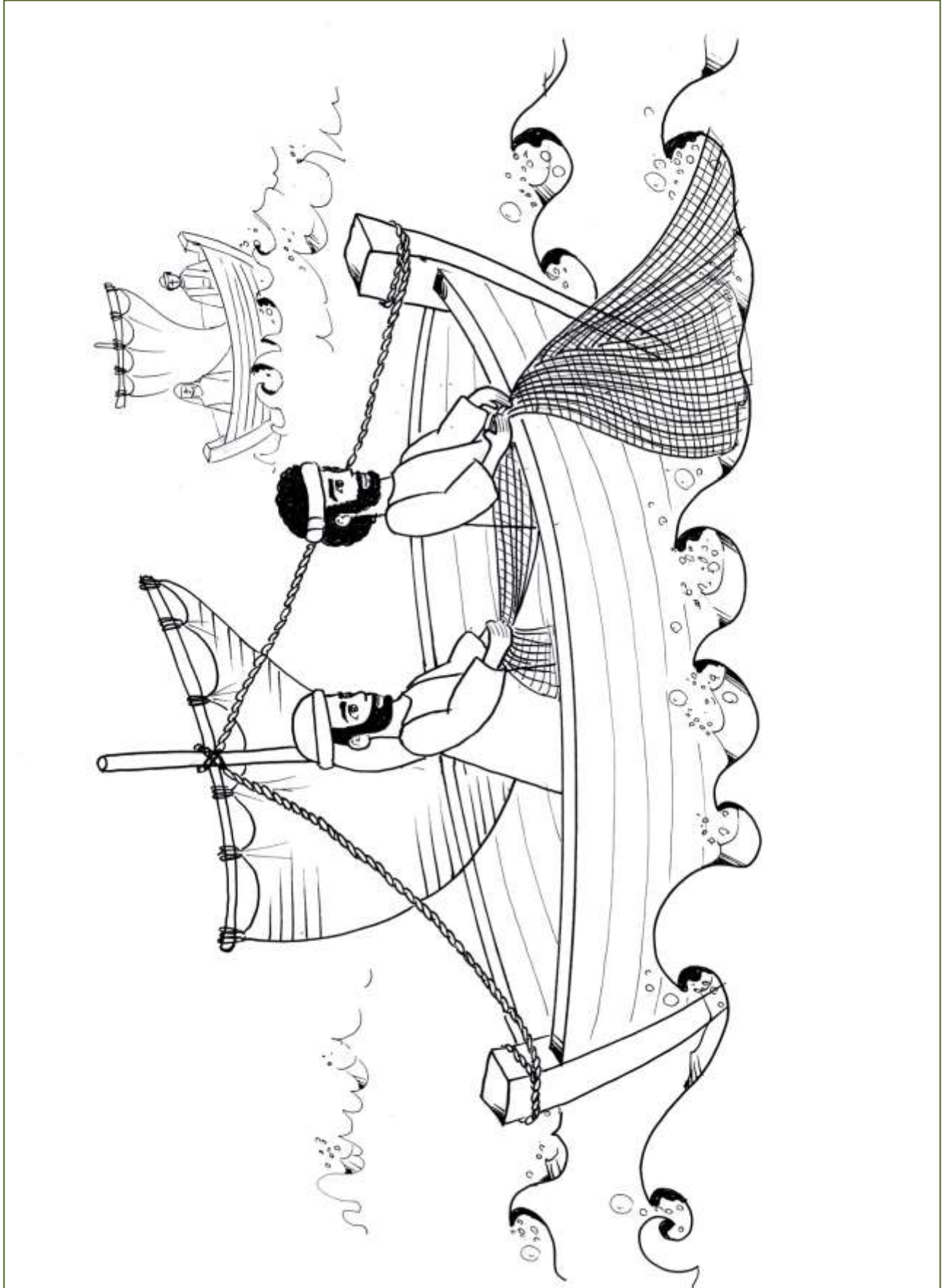
ได้ปลามากมาย   จนเต็มสองลำเรือ

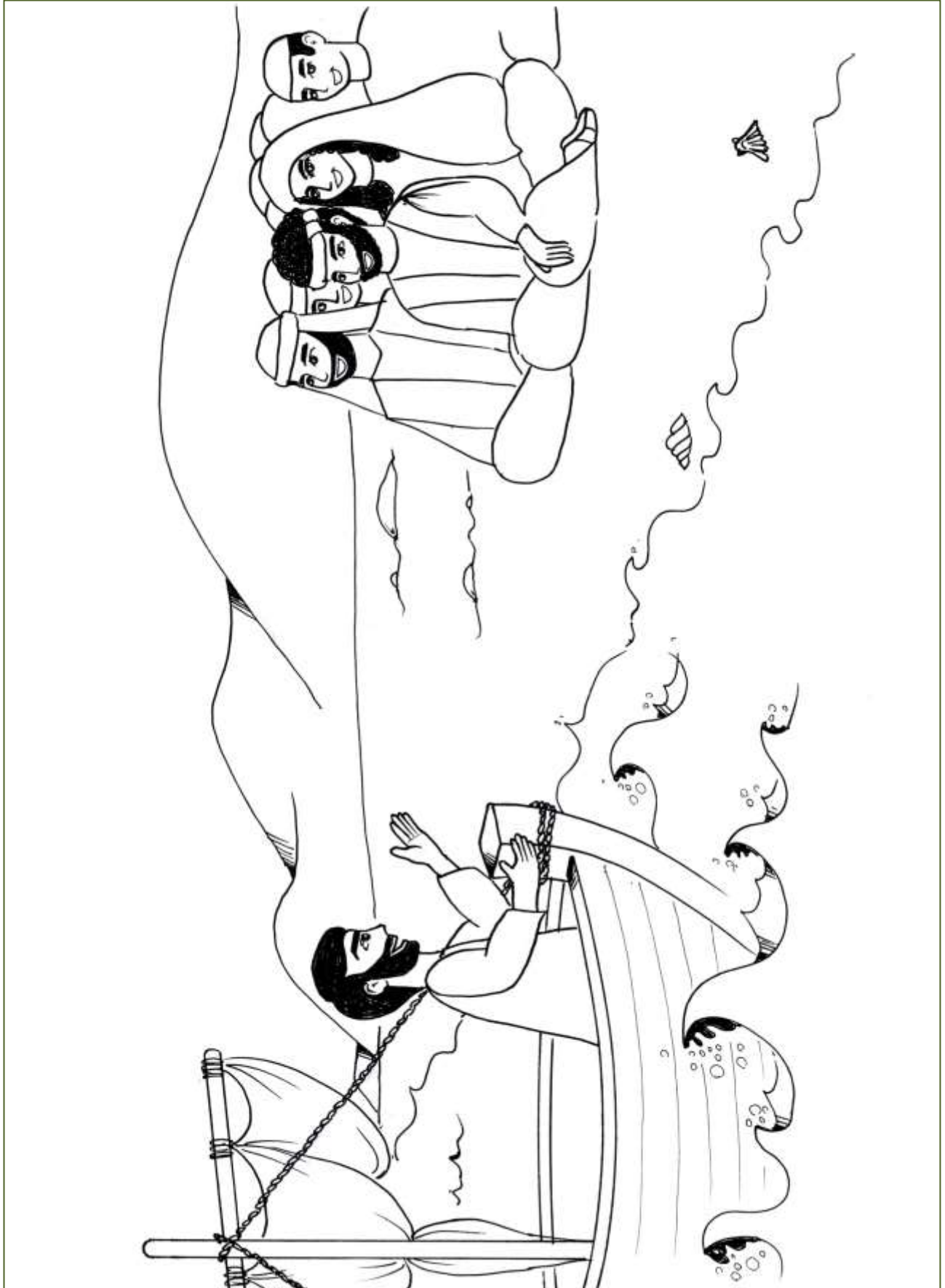
ข้อท่องจำ

เอาไม้ไผ่ผูกค้ายหรือไหมพรม แล้วนำมาผูกกับหลังปลาตามแบบ ให้เด็กท่องจำด้วยกัน โดยให้เขาถือปลาคนละตัว

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานเลิกชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัด

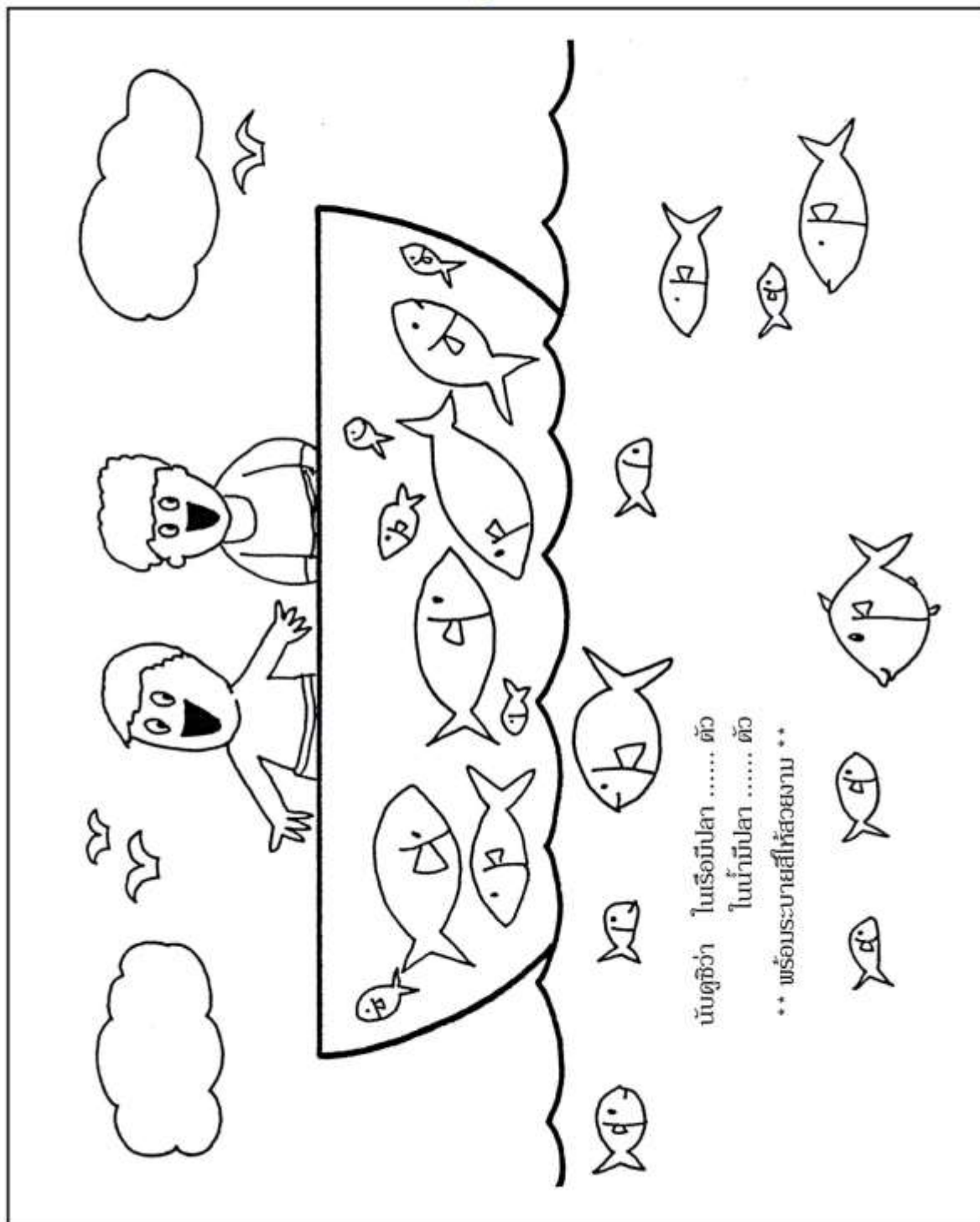

แบบฝึกหัด

บทที่ 6. "พระเยซูทรงช่วยชาวประมง"

ข้อถาวรจำ... พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของฉันท สดุดี 121:1

บทที่ 7 เด็กหญิงต้องการพระเยซู

- ข้อพระคัมภีร์**   มาระโก 5:21-24, 35-43
- ข้อท่องจำ**   พระองค์ทรงรักษาเขาให้หาย มัทธิว 4:23
- เป้าหมายบทเรียน**   เพื่อให้เห็นว่าพระเยซูทรงรักษาเด็กหญิงที่ป่วยหนัก และจะทรงรักษาเด็ก ๆ เมื่อเขาป่วยด้วยเช่นกัน
- อุปกรณ์การสอน**   พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, ใบปลิว, แผ่นเพลง, ภาพเด็กอริชฐานและชาตัง, สี, กาว, กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องของไยรัสมิบทเรียนหลายประการ ทั้งสำหรับครูและนักเรียน

ไยรัสเป็นนายธรรมศาลาซึ่งเป็นคนใหญ่คนโตในสังคมนิว ใครๆก็นับหน้าถือตาและเคารพยกย่อง แต่เมื่อลูกสาววัย 12 ปีของเขาเกิดล้มป่วย ไม่มีใครรักษาหายได้ เขาก็ถ่อมใจลงเฉพาะพระพักตร์พระเยซู และต่อหน้าคนทั้งปวง เขาไม่อายที่จะก้มกราบพระองค์ต่อหน้าชาวบ้าน เขามีทั้งความเชื่อและความถ่อมใจ

แต่เมื่อเขาพาพระเยซูไปถึงบ้านปรากฏว่าคนทั้งหลายกำลังร้องไห้โศกเศร้าอยู่ไยรัสยังใจเสีย เขาหันมามองพระเยซูด้วยความงุนงง สงสัย ทุกข์ใจ

พระเยซูได้บอกเขาทันทีว่า “ไม่ต้องวิตกให้เชื่อเท่านั้น ความกลัวกับความเชื่อเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม ไม่สามารถไปด้วยกันได้”

ไยรัสมีความเชื่อซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงตอบคำทูลของเขา และเขาก็ได้พ้นจากความวิตก ความกลัวและความกังวลทั้งสิ้น

เริ่มต้นชั้นเรียน

คุยกับเด็กเกี่ยวกับความเจ็บป่วยว่าเขาเป็นอย่างไรบ้าง เมื่อเป็นหวัด เป็นแผล ท้องเสีย หนุุนใจเขาว่าเมื่อเขาป่วย พระเยซูทรงพร้อมที่จะรักษาเขา ให้เขาอธิษฐานต่อพระองค์

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

แจกรูปเด็กอธิษฐานให้เด็กระบายสี แล้วจึงติดขาตั้งบอกเขาว่า การอธิษฐานเป็นสิ่งที่เราต้องทำ ทุกวันไม่ว่าเราจะเป็นอย่างไร สบายดี หรือป่วยเราก็ควรอธิษฐาน

นมัสการ

ต้อนรับ นำเด็กเข้ามาอยู่ในมูมนมัสการ ร้องเพลง สบายดีหรือเพื่อนรัก

ร้องเพลง พระเยซูรักฉันรู้แน่

พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

ฉันมีพระเยซู ฉันจะไม่หวั่นไหว

อธิษฐาน สรรเสริญและขอบคุณพระเจ้า ที่ทรงรักและห่วงใยเรา ทรงรักษาเราเมื่อเราเจ็บป่วย

(อธิษฐานเพื่อเด็กที่ไม่สบายอยู่ด้วย)

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถาดถวายและร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี

เรื่องจากพระคัมภีร์

ไยรัส ป็นนายธรรมศาลาซึ่งมีตำแหน่งใหญ่โตมาก เขามีลูกสาวน่ารักคนหนึ่งชื่อว่า ซาโลเม อายุ 12 ขวบ ชอบเล่นตุ๊กตาเหมือนเด็กผู้หญิงทั่วไป (เหมือนเด็กในชั้นเรียน) ไยรัสชอบฟังลูกสาว

ร้องเพลงมาก เพราะซาโลเมมีเสียงที่ไพเราะ น่ารักและยังเต้นรำได้อ่อนช้อย สวยงาม เมื่อมีแขกมาบ้าน เธอจะร้องเพลงและเต้นรำแบบยิว ให้แขกชมเป็นพิเศษ

และแล้วอยู่มาวันหนึ่ง ซาโลเมเกิดล้มป่วย ต้องนอนชมอยู่บนเตียง คุณแม่ก็ช่วยดูแลเฝ้าอยู่ไม่ห่าง คุณพ่อก็ช่วยดูแลด้วยเวลากลางคืน หมอสายหัวเมื่อเห็นอาการของซาโลเม

“ไม่ไหว ข้าไม่รู้ว่าหนูน้อยนี้เป็นอะไรไม่เคยพบมาก่อน ข้าไม่มีวิธีรักษา เสียใจด้วยนะ”

ไยรัสเป็นทุกข์ใจมาก เขาอยากเห็นลูกเขาร้องเพลง กระโดดโลดเต้นอย่างร่าเริงเหมือนก่อน ส่วนคุณแม่ก็กินไม่ได้นอนไม่หลับ เสรีาเสียใจตลอดเวลา

“รู้แล้ว จะทำอย่างไรดี” ไยรัสกล่าว

“ข้าจะไปหาพระเยซู ขอให้พระองค์โปรดรักษาซาโลเม”

ไยรัสรีบออกจากบ้านไปตามหาพระเยซู หลายคนบอกว่าพระเยซูทรงสั่งสอนประชาชนอยู่ที่ริมทะเล

เมื่อไปถึงทะเลไยรัสเห็นว่ามีคนมากมายห้อมล้อมกันอยู่ “เอ พระเยซูอยู่ที่ไหนนะ?”

เขาเที่ยวถามผู้คน เขาก็ชี้ไปยังชายผู้หนึ่งกำลังช่วยคนป่วยอยู่ ไยรัสรีบวิ่งไปหาพระองค์ กราบลงที่พระบาททูลว่า (รูป 7-1)

“พระเยซูเจ้าข้า โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วย ลูกสาวของข้าพเจ้าป่วยจนจะตายอยู่แล้ว ของพระองค์ไปวางมือบนลูกของข้าพเจ้าแล้วเขาจะไม่ตาย”

พระเยซูได้ฟังดังนั้น พระองค์ก็เสด็จไปกับเขาทันที ไยรัสเดินนำหน้าพระเยซูทรงตามไป มีฝูงชนมากมายตามไปด้วย เมื่อเขามาถึงกลางทาง ก็มีชายคนหนึ่งกระหืดกระหอบวิ่งมาบอกไยรัสว่า

“ท่านไยรัส อย่ารบกวนพระเยซูเลย เพราะลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว”

“เป็นไปไม่ได้” ไยสร้อง

“จริงๆท่าน หนูซาโลเมตายแล้ว” ชายคนนั้นยืนยัน

โยริสรีบวิ่งกลับบ้านไปทันที เมื่อถึงบ้านเขาก็ได้ยินเสียงเพลงงานศพ เขาเสียใจมาก แต่พระเยซูตรัสกับเขาว่า

“อย่ากลัว อย่าวิตกไปเลย ลูกสาวของท่านเพียงแต่นอนหลับไป”

“อะไร นอนหลับหรือ โอ๊ย.....จำจิง พระเยซูว่าซาโลมอนหลับอยู่” คนหนึ่งกล่าว หลายคนได้ยินดังนั้นก็พากันหัวเราะเยาะพระเยซูกันทั้งบ้าน

“ไป ออกไปจากที่นี่ทุกคน” พระเยซูตรัสสั่ง ทันใดนั้น เสียงหัวเราะก็หยุดลง ทุกคนต่างเดินออกไปด้วยความกลัว (รูป 7-2)

แล้วพระเยซูทรงนำสาวก 3 คนพร้อมกับโยริส และภรรยา เข้าไปในห้องของซาโลมอน พระเยซูทรงเดินเข้าไปจับมือของซาโลมอน แล้วตรัสว่า

“ลูกหญิงเอ๋ย ลุกขึ้นเถอะ”

ทันใดนั้นเอง ซาโลมอนก็ลืมตาขึ้น เธอหันไปมองทุกคนในห้องด้วยความงุนงง เมื่อเธอเห็นคุณแม่ที่ปราดเข้ามาทอด เธอก็ยิ้มอย่างดีใจ (รูป 7-4)

“ซาโลมอน! ลุกขึ้นแล้ว ขอบคุณพระเจ้า” คุณแม่ร้องด้วยความยินดี

“เตรียมอาหารมาให้ซาโลมอนเถอะ” พระเยซูบอกเขา

คุณแม่รีบออกไปเตรียมอาหารให้ซาโลมอนทันที โยริสกราบลงที่พระบาทของพระเยซูอีก และกล่าวขอบพระคุณพระองค์ด้วยน้ำตา

“พระเยซู ทรงดีต่อข้าพเจ้าและลูกสาวเหลือเกิน ขอบคุณพระเจ้า”

หลังจากนั้นมา โยริส ก็ได้มีโอกาสที่จะฟังซาโลมอนร้องเพลง และเห็นเขาเต้นรำอีก เขาไม่ต้องโศกเศร้าอีกต่อไป

การตอบสนองจากเด็ก

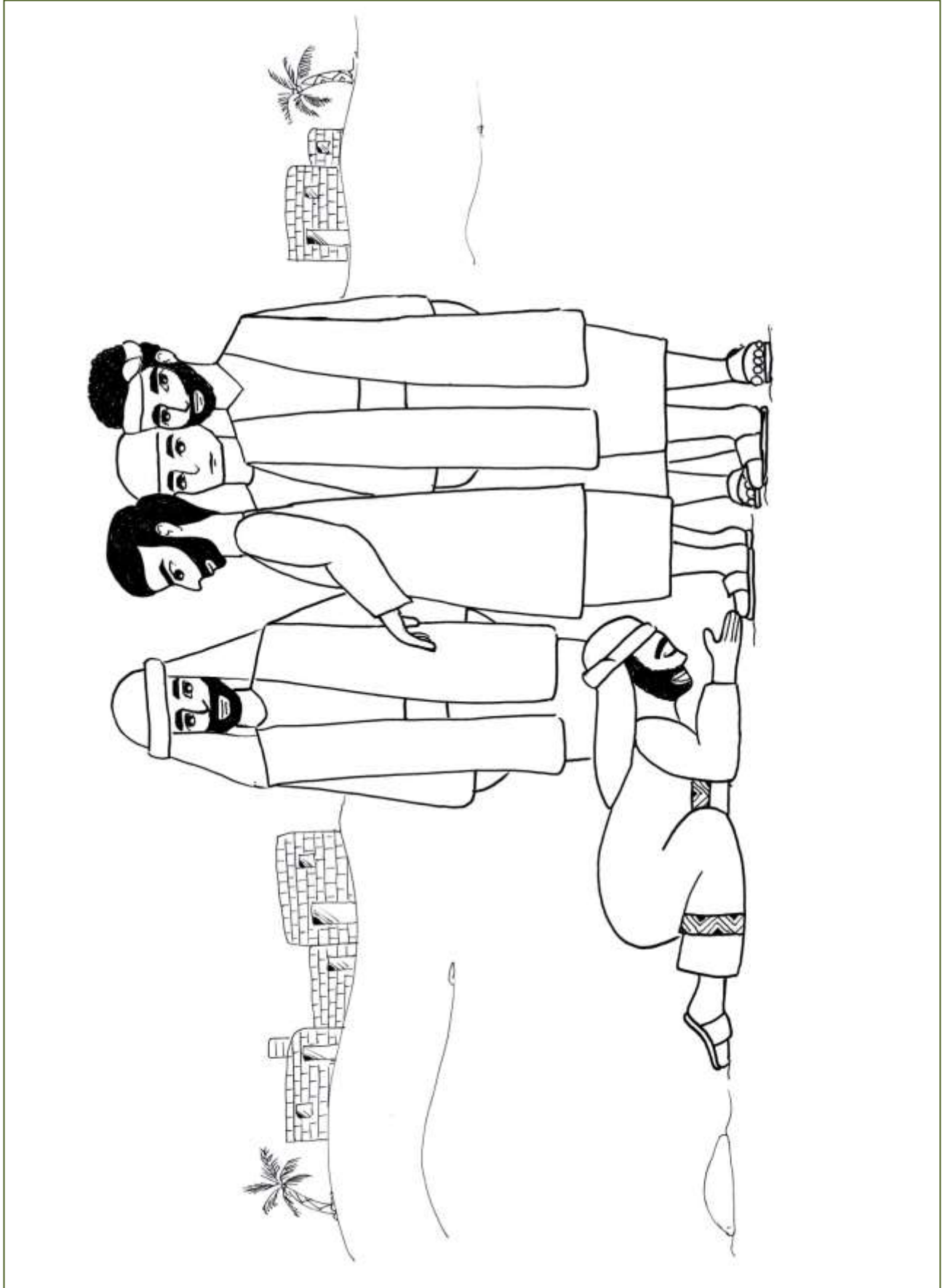
เตรียมหุ่นตัวหนึ่งมาแล้วเรื่องทบทวน อย่างย่อๆ แต่หุ่นอาจทำเป็นลิ้มบางตอน เพื่อให้เด็กช่วยต่อเรื่องให้

ข้อท่องจำ

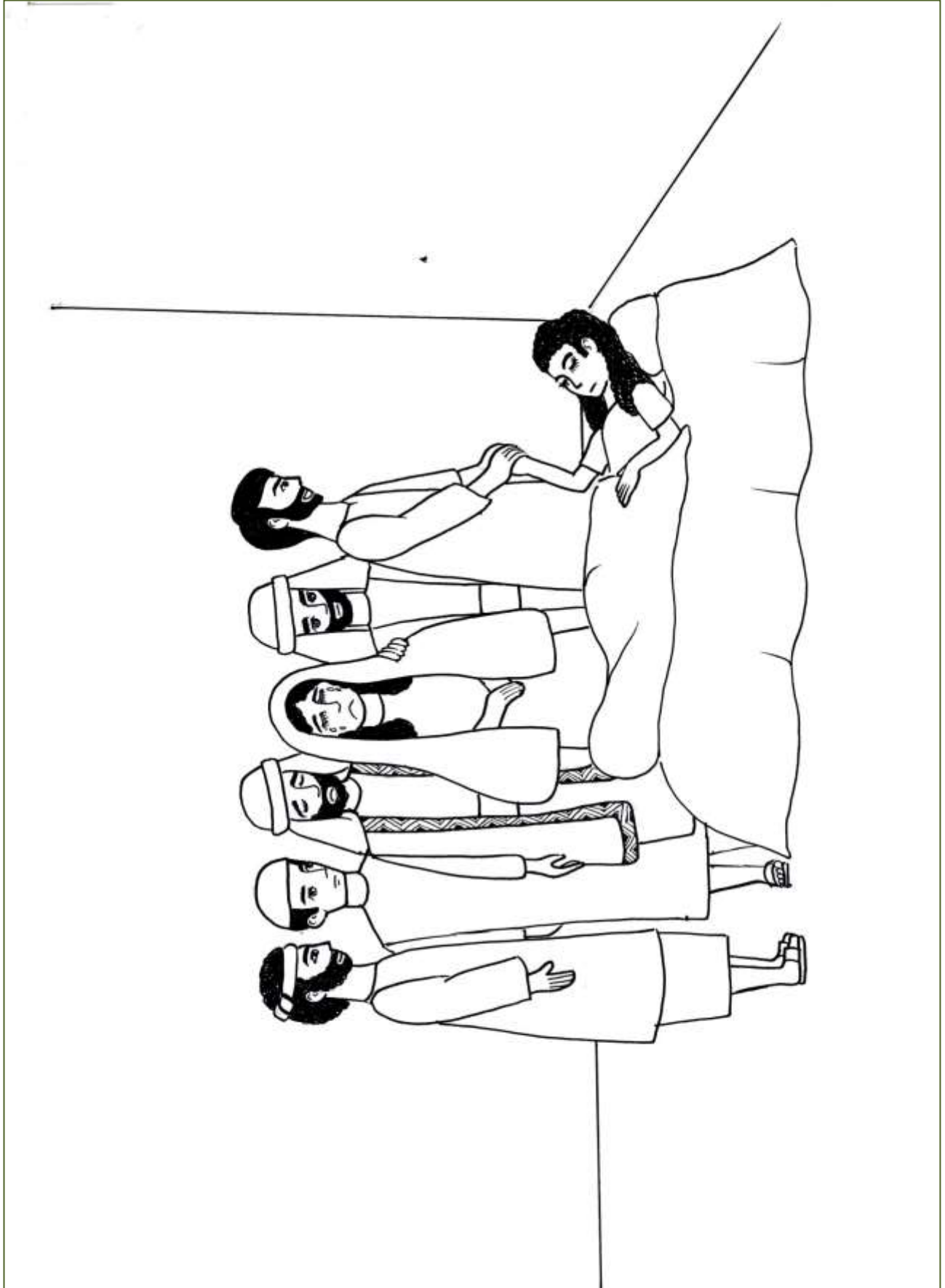
เป็นบัตรคำรูปเด็กนอนบนเตียง ให้เด็ก 4 คนออกมายื่นถือบัตรคำหน้าชั้นให้เพื่อนอ่าน

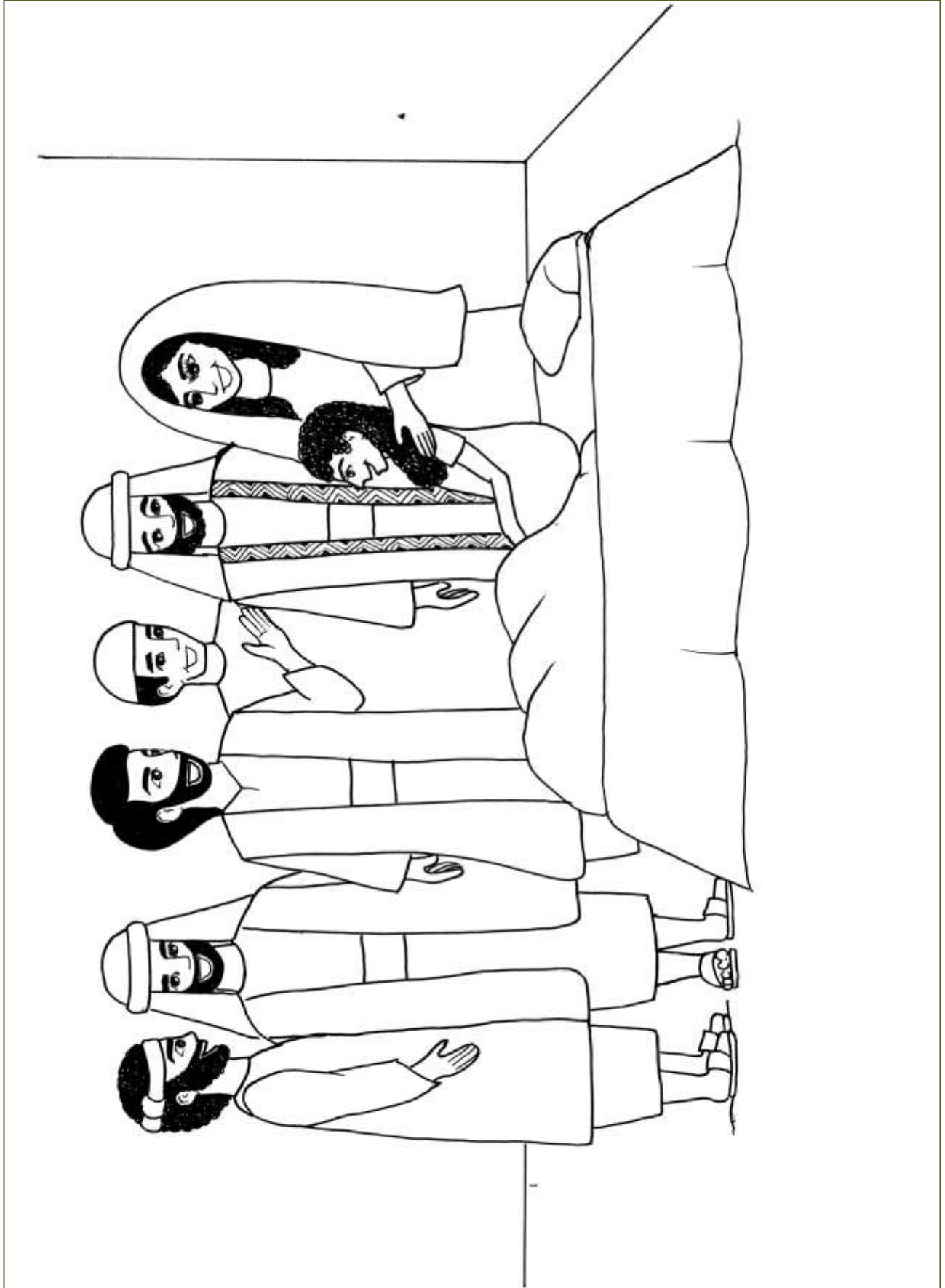
เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ก่อนที่เราพูดลาก่อน จากนั้นอธิษฐานปิดชั้นเรียนและแจกแบบฝึกหัดให้เด็กนำกลับไปทบทวน

แบบพึกหัด

บทที่ 7. "เด็กหญิงผู้ตองการพระเยซุ"

ข้อถวรจ่า... พระองคัถรงร้ณาเนาให้หาย มัถถว 4:23

บทที่ 8 พระเยซูกับหญิงม่าย

ข้อพระคัมภีร์	ลูกา 7:11-17
ข้อท่องจำ	“พระเจ้าทรงดีต่อทุกคน” สดุดี 145 : 9
เป้าหมาย	เพื่อให้เด็กเห็นว่าพระเจ้าทรงดีต่อทุกคน แม้ว่าเขาจะไม่ได้ทูลขอความช่วยเหลือ แต่พระองค์ก็ทรงช่วยเขา
อุปกรณ์	พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, แผ่นเพลง, โบปปลิว, กระดาษแข็ง, สี, มีด, กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

พระเยซูกับสาวกพบกับขบวนแห่ศพขณะที่กำลังจะเดินเข้าไปในเมืองนาอิน ที่จริงพระองค์ไม่จำเป็นต้องหยุดด้วยซ้ำ ถ้าเราจะคิดถึงสมัยปัจจุบัน จะไม่มีใครสนใจใคร ลูกใครตาย ฉันไม่เกี่ยว แต่พระเยซูไม่ได้ทรงคิดเช่นนั้น

พระเยซูคริสต์ทรงสงสารหญิงม่าย นางขาดผู้เลี้ยงดู ต่อไปนี้ชีวิตของนางจะลำบากยิ่งขึ้น เพราะลูกชายซึ่งเป็นกำลังของครอบครัวได้สิ้นชีวิตลง

พระเยซูทรงทำยิ่งกว่าชาวสะมาเรียใจดี หญิงม่ายไม่ได้ทูลขอความช่วยเหลือ แต่พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออกสัมผัสแม้กระทั่งศพซึ่งเป็นเรื่องต้องห้ามในสมัยของพระองค์ ทรงสั่งให้ศพของชายคนนั้นลุกขึ้น ด้วยคำตรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ ชายหนุ่มผู้นั้นก็ฟื้นขึ้นจากความตาย

ให้เราลองพิจารณาตัวเราเองว่าเราจะสามารถทำอย่างพระเยซูได้บ้างไหม ในยุคนี้ยากที่เราจะเห็นคนยื่นมือเข้าช่วยเหลือ โดยปราศจากคำขอร้องจากผู้ที่ต้องการ หวังว่าการกระทำของพระองค์จะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเรา และนักเรียนตัวเล็กๆของเราด้วย

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆเข้ามาในห้องและเล่นด้วยกันให้ครูคอยดูแล คอยช่วยเหลือเด็กๆ เล่นกับเขา และคุยกับเขา เวลานี้ จะช่วยให้ครูและเด็กมีความสนิทสนมกันมากขึ้น

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

เตรียมรูปชายหนุ่มกับแม่ของเขาโดยปะไว้บนกระดาษแข็ง และตัดให้เรียบร้อย ให้เด็กๆ ระบายสี จากนั้นเจาะรู เพื่อเด็กจะได้เอามือสอดเข้าไปในรูทั้งสอง สมมุติว่าเป็นขาของหุ่นสองตัวนั้น

นมัสการ

ต้อนรับ	ร้องเพลง โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน และแนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี)
ร้องเพลง	รักซึ่งกันและกัน พระเจ้ารักฉัน พระเจ้าทรงดีต่อฉัน เพลงอื่นๆที่เหมาะสม
อธิษฐาน	ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักของพระเยซู ขอพระเจ้าทรงช่วยเพื่อนๆ คุณพ่อ คุณแม่ และคุณครู
ถวายทรัพย์	ร้องเพลงเราถวายด้วยใจยินดี ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันหนึ่งพระเยซูกับสาวก เดินทางไปตามหมู่บ้านต่างๆ และวันนั้นเองก็ต้องเข้าไปเมืองนาอินด้วย

“นั่นไง เมืองนาอินอยู่นั่น” สาวกคนหนึ่งชี้ให้เพื่อนดู “ดีจัง เดี่ยวเราจะได้ดื่มน้ำแล้ว ร้อนจังเลย

“ข้าก็จะแวะเยี่ยมบ้านด้วย” อีกคนเปรยขึ้นมา

ขณะที่เขาทุกคนเดินไปใกล้เมืองนาอินนั่นเอง เขาเห็นชาย 4 คนแบกกถ่อ่งใหญ่มาใบหนึ่ง

“อ้าว มีคนเดินร้องไห้ตามมาด้วย นี่แสดงว่าต้องเป็น โลงศพแน่ๆ” (รูป 8-1)

หญิงคนหนึ่งเดินร้องไห้ด้วยความเสียใจอย่างมาก นางร้องไห้ไม่สนใจใคร เอ...นางร้องไห้ทำไมนะ?

เมื่อถามคนที่ตามมาก็ได้ความว่า ลูกชายของนางตายไป นางเป็นม่าย ไม่มีสามี ลูกชายเป็นผู้ช่วยเหลือเลี้ยงนาง ลูกเขาดิมากช่วยเหลือแม่ทุกอย่าง แต่เกิดป่วยอย่างกะทันหัน จนสิ้นชีวิต เดียวนี้นางเลยไม่มีลูก ไม่มีใครอยู่ด้วย เขากำลังจะพาศพไปฝังในอุโมงค์

พระเยซูทรงสงสารหญิงม่ายผู้นี้พระองค์ทำอะไร เด็กๆรู้ไหม? ลองทายซิว่าพระเยซูจะทำอย่างไร พระองค์ตรัสกับหญิงม่ายว่า

“หญิงเอ๋ยอย่าร้องไห้เสียใจไปเลย” เมื่อคนที่เดินตามมาได้ยินดังนั้นก็กระซิบกระซาบกันว่า

“เอ๊ะ ก็ลูกชายของเขาตาย จะไม่ให้เสียใจได้อย่างไร”

พระเยซูไม่เพียงแต่ปลอบใจหญิงม่ายพระองค์ยังทรงเดินไปที่โลงฝังศพ คนหามโลงจึงยืนหยุดอยู่เฉยๆ ทุกคนจึงคิดว่าพระเยซูจะทำอะไร

“อูย !! ทำอะไรกันนั้นน่าหวาดเสียว” บางคนกระซิบ พระเยซูตรัสว่า

“ชายหนุ่มเอ๋ยเราสั่งเจ้าว่า ลูกขึ้นเถิด” (รูป 8-2) ทันใดนั้นเองก็มีเสียงขลุ่ยดังในโลง เขาจึงเปิดโลงขึ้นมา อะไรกันนั้นคนตายลุกขึ้นมาเอง ทุกคนต่างอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจ คนหามศพทั้ง 4 รีบเอาผ้าพันศพออก อัจฉริยะจริงๆ ลูกชายของหญิงม่ายกลับมีชีวิตขึ้นมาอีก เขาตายไปแล้วแต่พระเยซูทำให้เขามีชีวิตขึ้นมา

พระเยซูจับมือของชายหนุ่ม สั่งให้แม่ของเขา กล่าวว่า

“ลูกชายของนางเป็นขึ้นมาแล้ว รับเขาไว้เถิด”

หญิงม่ายได้โผล่เข้ากอดลูกชายด้วยความดีใจ “ลูก ลูกไม่ตายแล้ว ลูกจะอยู่กับแม่ตลอดไป ขอบคุณพระเยซู” (รูป 8-3)

แล้วนางก็หันมาหาพระเยซู กราบที่พระบาทของพระองค์แล้วกล่าวว่า

“ขอบคุณพระองค์มากเจ้าคะ ที่ทรงช่วยชีวิตลูก และคืนฉันด้วย”

คนทั้งหลายที่เห็นเหตุการณ์เหล่านี้ ก็ประหลาดใจมาก เขาพูดกันว่า

“สรรเสริญพระเจ้า คูซิ พระเจ้าต้องอยู่กับพระเยซูแน่ๆ พระองค์คือผู้เผยพระวจนะผู้ยิ่งใหญ่”

หลังจากนั้น พวกเขาก็พากันเข้าไปในเมืองละเล้าเรื่องชายหนุ่มที่ฟื้นจากความตาย คนทั้งหลายก็ตื่นตื่นดีใจ ที่พระเยซูอยู่ท่ามกลางพวกเขา

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กๆตอบคำถามต่อไปนี้

1. เมื่อน้องบอกว่าหิวน้ำเราจะทำอะไร?
2. เมื่อเห็นเพื่อนหกล้มเลือดไหล จะทำอะไรดี?
3. เห็นคุณครูเก็บของเข้าตู้ นักเรียนควรทำอะไร?
4. คุณพ่อกลับมาจากทำงาน เหนื่อยมาก เด็กๆควรจะทำอย่างไร?

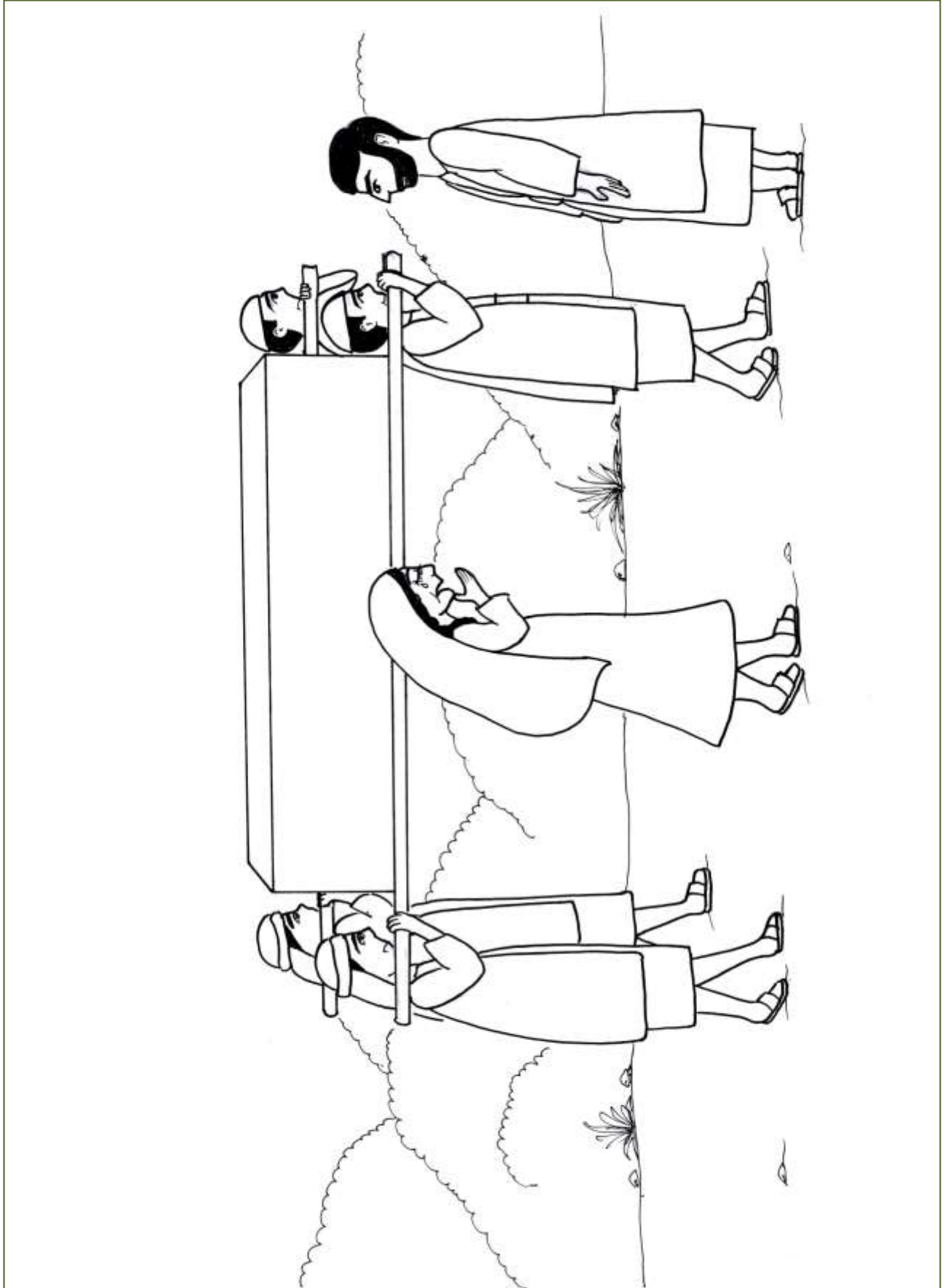
ข้อท่องจำ

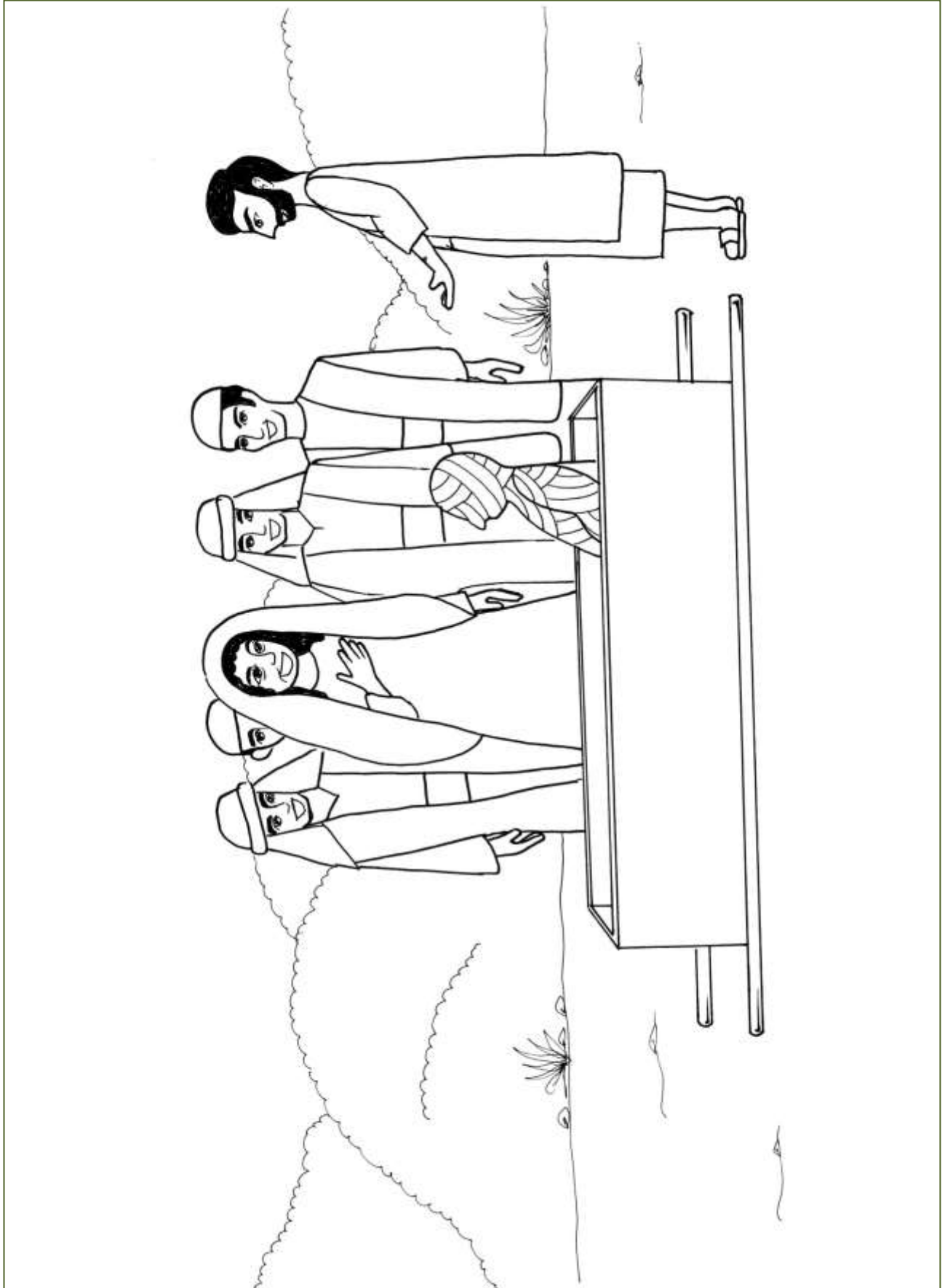
“พระเจ้าทรงดีต่อทุกคน” จากพระธรรมสดุดี 145:9 อุปกรณ์เป็นบัตรคำทำเป็นหุ่นนิ้วใช้
เจาะรูตามที่ให้ไว้ ให้เด็กเอามือสอดเข้าไปทำเป็นคนเดิน

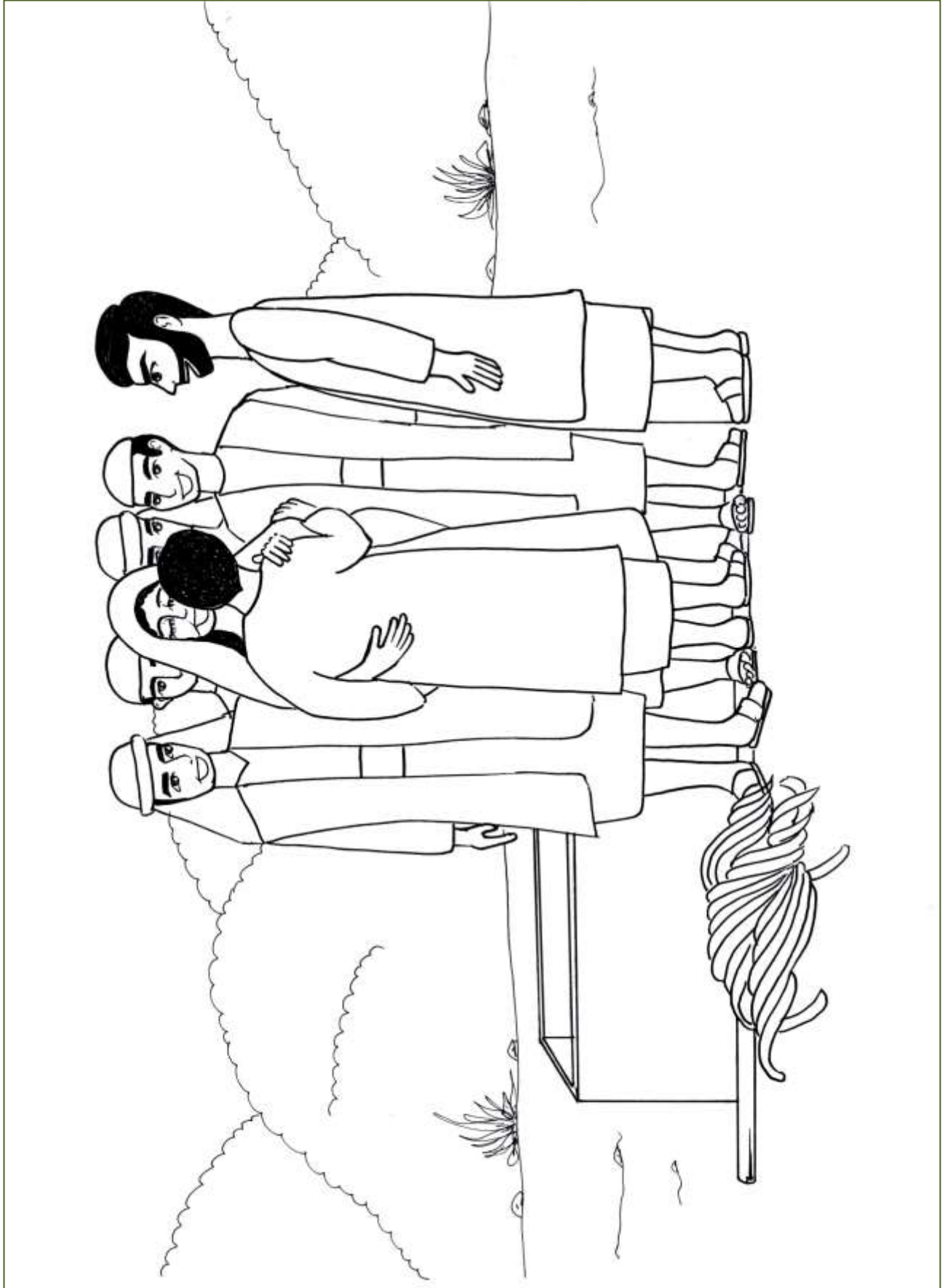
เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลงก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัด

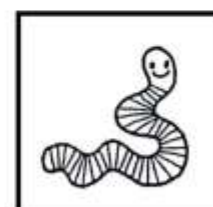
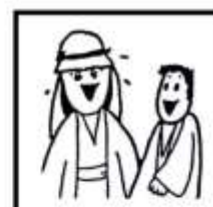

แบบฝึกหัด

บทที่ 8. "พระเยซูกับหญิงม่าย"

พระเจ้าทรงดีต่อเราทุกคน ที่เรียนมาเรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยเขา ให้เด็กา จับคู่สิ่งที่พระเจ้าทรงช่วย ระบายสีให้สวยงาม

ข้อลารจำ... พระเจ้าทรงดีต่อทุกคน สดุดี 145:9

บทที่ 9 เปโตรปฏิเสธพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์	ลูกา 22 : 31- 34, 51 - 62
ข้อท่องจำ	ทบทวนบทที่ผ่านมา
เป้าหมาย	เพื่อสอนให้เด็กรู้ว่า เขาไม่ควรโกหก เพราะการทำเช่นนั้นทำให้ พระเยซูทรงเสียพระทัย
อุปกรณ์	พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, ใบปลิว, หน้าการรูปไข่, สี, กรรไกร, หนัวยาง

แนวความคิดสำหรับครู

การพูดโกหกอย่างทันทีทันควัน และปฏิเสธว่าตนไม่รู้ นั่น เป็นสิ่งที่เด็กทำอยู่เสมอ ราวกับว่าเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่ง แต่บปาก็คือบป วันนี้อครูจะสอนให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยที่ เขาพูดโกหก

ที่เปโตรโกหกเป็นเพราะว่าเขากังวลและกลัว เปโตรกลัวว่า เขาจะถูกจับตัวไป เขาอาจกลัว ถูกเยาะเย้ย ความกลัวทำให้เขาปฏิเสธพระเยซูผู้ที่เขารักมากที่สุด

เปโตรเข้าไปอยู่บ้านของปุโรหิต เขาฝังไฟร่วมกับคนในบ้านนั้น และเมื่อเขาถามว่าเคยอยู่กับ พระเยซูใช่ไหม เขาได้ปฏิเสธว่าไม่ แม้แต่รู้จักก็ไม่เคย เขาได้ปฏิเสธถึง 3 ครั้ง เขาแพ้การทดลองและ โกรธๆในทีนั้นก็รู้ว่าเขาไม่ได้พูดความจริง เพราะเขามีสำเนียงของคนกาลิลีชัดเจน เพราะพระเยซูเป็น คนกาลิลีเช่นกัน (มัทธิว 25:73)

การโกหกอาจเริ่มต้นมาจากความกลัว กลัวอย่างนั้น กลัวอย่างนี้ แต่ต้นเหตุสำคัญที่สุดคือ พ่อแห่งการมูสาคือมาร พระเจ้าปรารถนาให้เราบริสุทธิ์ สะอาดจำเพาะพระพักตร์พระองค์

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆ เข้ามาถึง ขอครูสนใจที่จะทักทายเขา ให้เล่น โดยครูเล่นกับเขาด้วย

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

แจกหน้ากากรูปไก่ให้เด็กทุกคนระบายสี และผูกหนังยางที่หูสองด้าน บอกเด็กว่าวันนี้มีเรื่องเล่าที่มีไก่ขันด้วย ไก่ขันอย่างไร ให้เด็กนักเรียนแข่งกันขันว่าใครทำเสียงเหมือนที่สุด

นมัสการ

ต้อนรับ นำเด็กมาที่มุมนมัสการร้องเพลง สบายดีหรือเพื่อนรัก

ร้องเพลง จริงก็จริงว่าจริง
รักซึ่งกันและกัน
พระเยซูรักฉัน

ถวายทรัพย์ ร้องเพลงเราถวายด้วยใจยินดี ให้เด็กคนหนึ่งถือถาดถวาย

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง ขอพระเจ้าทรงช่วยเด็กๆ ที่จะมาพูดแต่ความจริง ไม่โกหก และให้เด็กๆ ทุกคนมีความตั้งใจจริง ที่จะพูดแต่ความจริงตลอดชีวิตของเขา

เรื่องจากพระคัมภีร์

เปโตรเคยเป็นชาวประมงเขามักออกเรือไปหาปลาตอนกลางคืน เมื่อไม่นานมานี้ครูเคยเล่าให้ฟังเรื่องเปโตร หลังจากที่พระเยซูทรงช่วยเขาจับปลาได้เต็ม 2 ลำเรือนั้น เปโตรก็เลิกจับปลาและตามพระเยซูไปทุกหนทุกแห่ง

เมื่อพระเยซูเข้าไปในเมือง เปโตรก็ไปด้วย เมื่อพระองค์ลงเรือไป เปโตรก็พายเรือให้ เมื่อพระเยซูไปยังภูเขาเปโตรก็จะตามไป เมื่อพระเยซูทรงสั่งสอนเปโตรจะอยู่ใกล้ ไม่ว่าพระเยซูจะไปที่ไหน ก็จะเห็นเปโตรและสาวกคนอื่นๆ ที่นั่น (ลูกา 22 : 3 - 62)

เย็นวันหนึ่ง พระเยซูเสด็จไปยังภูเขามะกอกเทศ มีสาวกตามพระองค์ไปด้วย เด็กๆ คิดว่าจะเห็นเปโตรที่นั่นไหม? ไข่แล้วเปโตรไปกับพระเยซูด้วย พระเยซูไปอธิษฐานที่นั่น ทรงอธิษฐานเป็นเวลานาน แต่รู้ไหมว่าสาวกทำอะไร? พวกเขาอนหลับสนิทแม้กระทั่งเปโตรก็หลับด้วย (รูป 9-1)

พระเยซูอธิษฐานคนเดียว ไม่มีใครลุกขึ้นมาอธิษฐานกับพระองค์ สาวกต่างพากันหลับด้วยความเหนื่อยอ่อน พระเยซูทรงรู้ว่า คึนนี้จะมีทหารมาจับพระองค์และพระองค์จะถูกฆ่า แต่สาวกไม่รู้ เขาจึงนอนหลับไม่คิดอะไร

เมื่อพระองค์อธิษฐานเสร็จ ก็มาปลุกพวกเขา

“ตื่นเถอะ ตื่นเถอะ เจ้าจะนอนกันอยู่ทำไม จงลุกขึ้นอธิษฐาน”

ทันใดนั้นเอง เขาก็ได้ยินเสียงคนเป็นอันมากเดินใกล้เข้ามาในสวนนั้น มีทหารและคนหลายคน ถือคบไฟเดินส่องหาใครบางคน เขาส่องหาใคร ก็พระเยซูนะซิ

ยูดาสสาวกคนหนึ่งของพระเยซูได้ทรยศพระองค์ เขานำทหารมาจับพระองค์เมื่อเขาเห็นพระเยซูในสวน เขาก็มาจับพระองค์ เมื่อทหารเห็นเช่นนั้นก็เข้ามาจับพระองค์ทันที ทหารรู้แล้วว่าคนที่ยูดาสจับนั่นแหละคือคนที่พวกเขากำลังตามหา (รูป 9-2)

เปโตรเห็นดังนั้นก็โกรธมาก แต่ก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี เพราะมีทหารหลายคนมีอาวุธด้วย

เปโตรติดตามทหารไป ทหารไม่รู้ว่าเป็นใคร ไม่ว่าพระเยซูถูกจับกุมไปทางไหนเปโตรก็จะเดินตามไปห่างๆ เขาเป็นห่วงพระเยซู แต่ก็ไม่รู้ว่าจะช่วยพระเยซูได้อย่างไร คึนนั้นอากาศเย็นมาก เปโตรเห็นว่ามิกองไฟอยู่ตรงกลางบ้านที่เขานำพระเยซูไปสอบสวน เปโตรจึงเข้าไปผิงไฟร่วมกับคนอื่นๆ แต่มีหญิงรับใช้พ่งมองที่เปโตร (รูป 9-3)

“นี่ท่าน” นางเรียก “ฉันเคยเห็นท่านอยู่กับพระเยซูนะ”

เปโตรตกใจมากที่หญิงคนนั้นจำเขาได้ โอ...ตายแล้ว เดี่ยวทหารคงมาจับฉันไปแน่เปโตรคิด

“ไม่.....ไม่.....ข้าไม่เคยรู้จักคนที่ชื่อพระเยซูเลย”

เปโตรร้องสักรุ่นหนึ่ง ก็มีชายคนหนึ่งพูดว่า “เจ้าเป็นพวกของพระเยซูแน่ๆ”

“เปล่าข้าไม่เกี่ยวข้องกับพระเยซูสักนิด” เปโตรปฏิเสธอีก

เปโตรก้มหน้าผิงไฟต่อไปอีกเขาพยายามหลบไม่ให้ใครเห็นหน้าเขา แต่แล้วชายคนหนึ่งนั่งอยู่ข้างๆกล่าวว่า

“ข้าว่า เจ้าแน่ อยู่กับพระเยซูจริงๆ เพราะเขาเป็นชาวกาลิลีเหมือนเจ้า”

“นี่แน่ะ ท่านพูดอะไรข้าไม่เห็นรู้เรื่องเลย” เปโตรปฏิเสธอีกเป็นครั้งที่ 3 เขากลัวเกินไปที่จะบอกว่าเขาเป็นสาวกของพระองค์

“เอ๊ก อี เอ๊ก เอ๊ก” เสียงไก่อั่นดังขึ้นมา

“เอ๊ะ ไก่ขัน พระเยซูเคยบอกว่าก่อนไก่ขัน ฉันจะปฏิเสธพระองค์ถึง 3 ครั้ง จริงด้วยฉันไม่เคยคิดเลย” เปโตรมองไปที่บ้านนั้น เขาเห็นพระเยซูถูกจับมัดมือไว้พระเยซูทรงมองมาที่เขา เปโตรเสียใจมาก เขาวิ่งออกไป และร้องไห้สะอึกสะอื้นด้วยความทุกข์

การตอบสนองจากเด็ก

ให้หุ่นตัวหนึ่งออกมาเล่าให้เด็กฟังว่าเขาไปเที่ยวมา สนุกมาก ขณะที่เล่าอยู่นั้นให้ครูผู้ช่วยหรือหุ่นอีกตัวเข้ามาถามหุ่นตัวแรกว่า สบายดีหรือเปล่า ไปไหนมา? หุ่นตัวแรกกลับตอบไม่ตรงกับความจริง ซึ่งให้เด็กเห็นว่า การโกหกเป็นสิ่งที่ไม่ดี และให้เด็กๆ ช่วยกันตอบคำถามนั้นใหม่ตามความจริง ที่หุ่นตัวแรกเล่าตอนต้น

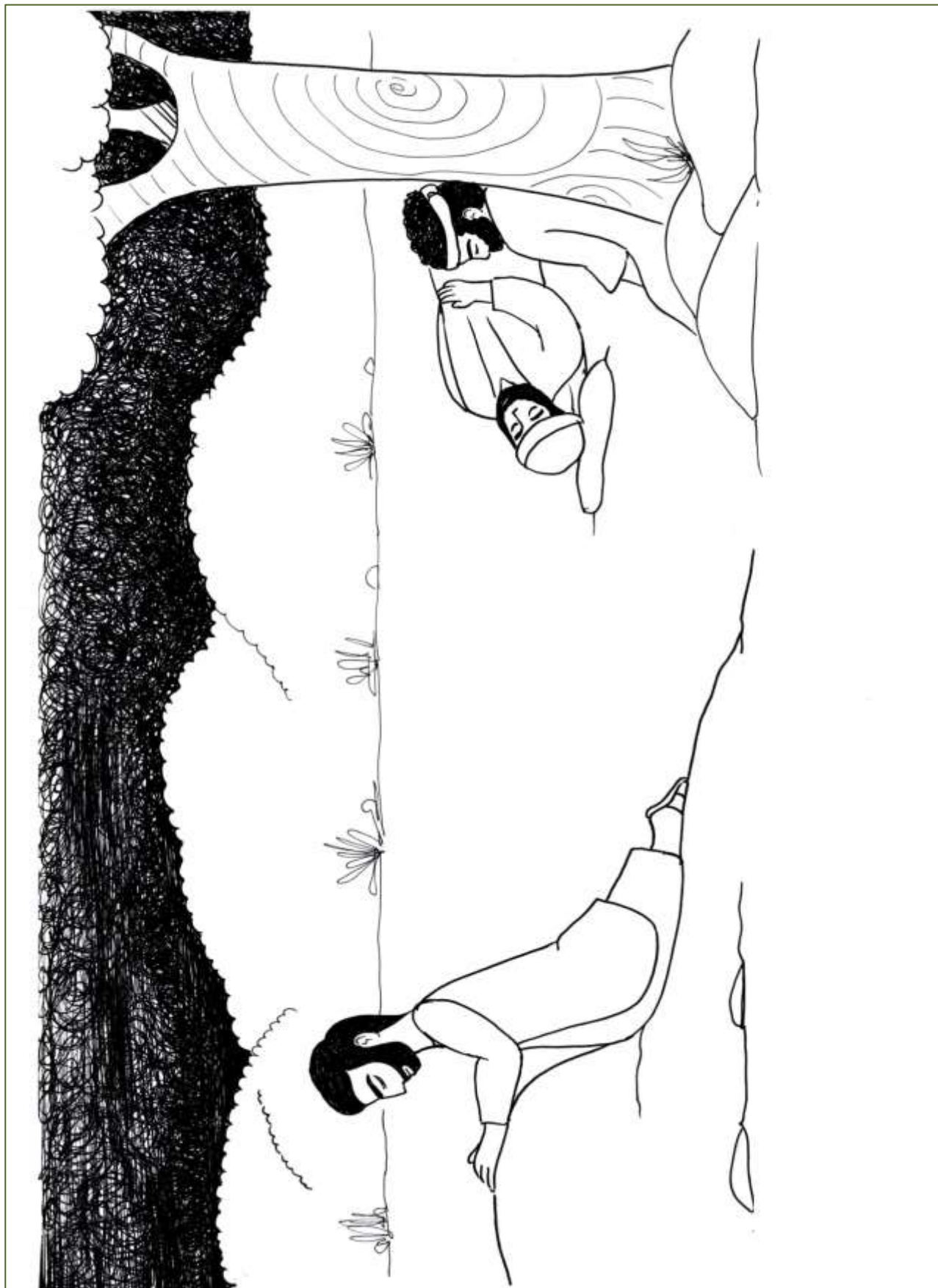

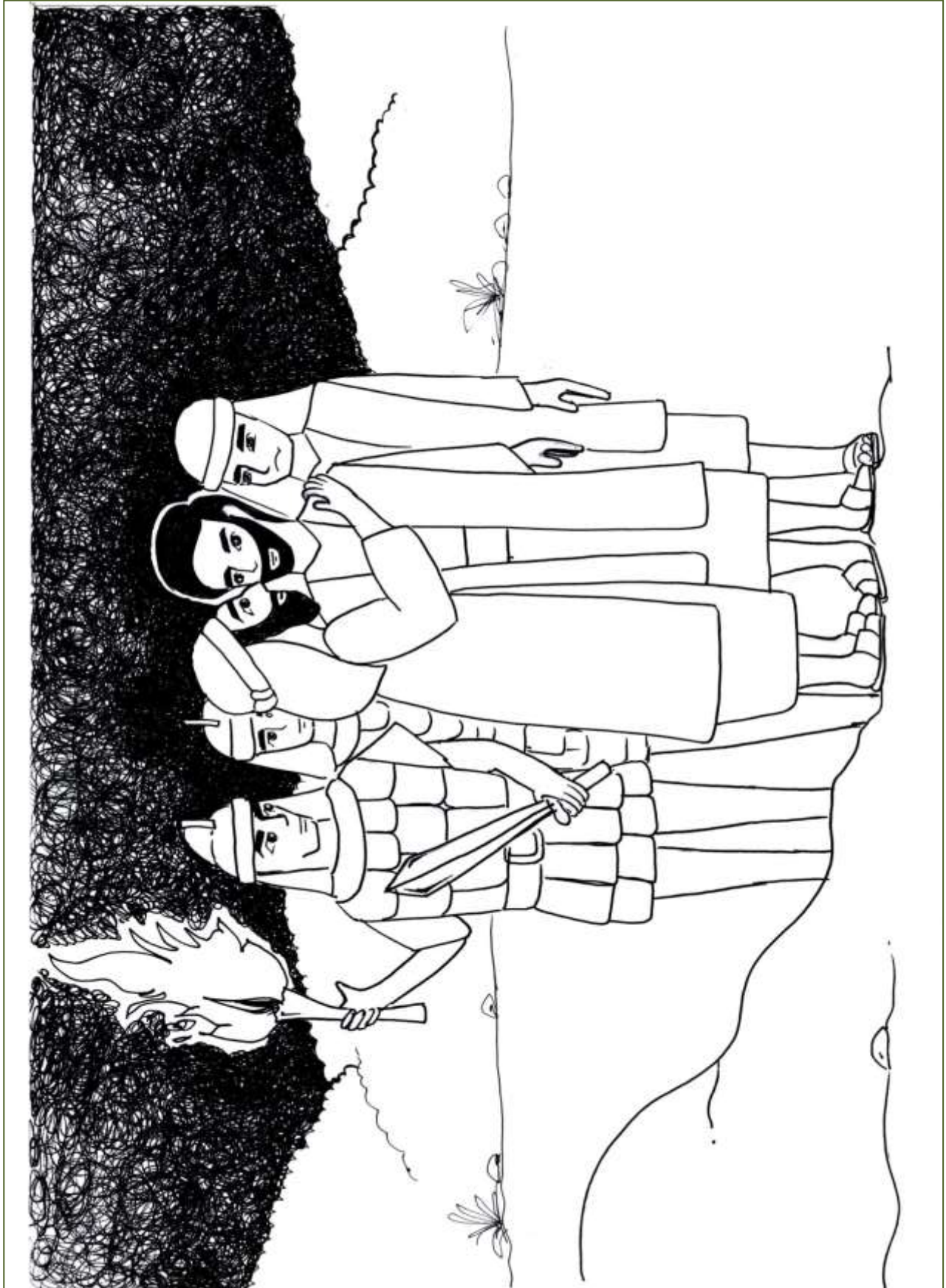
ข้อท่องจำ

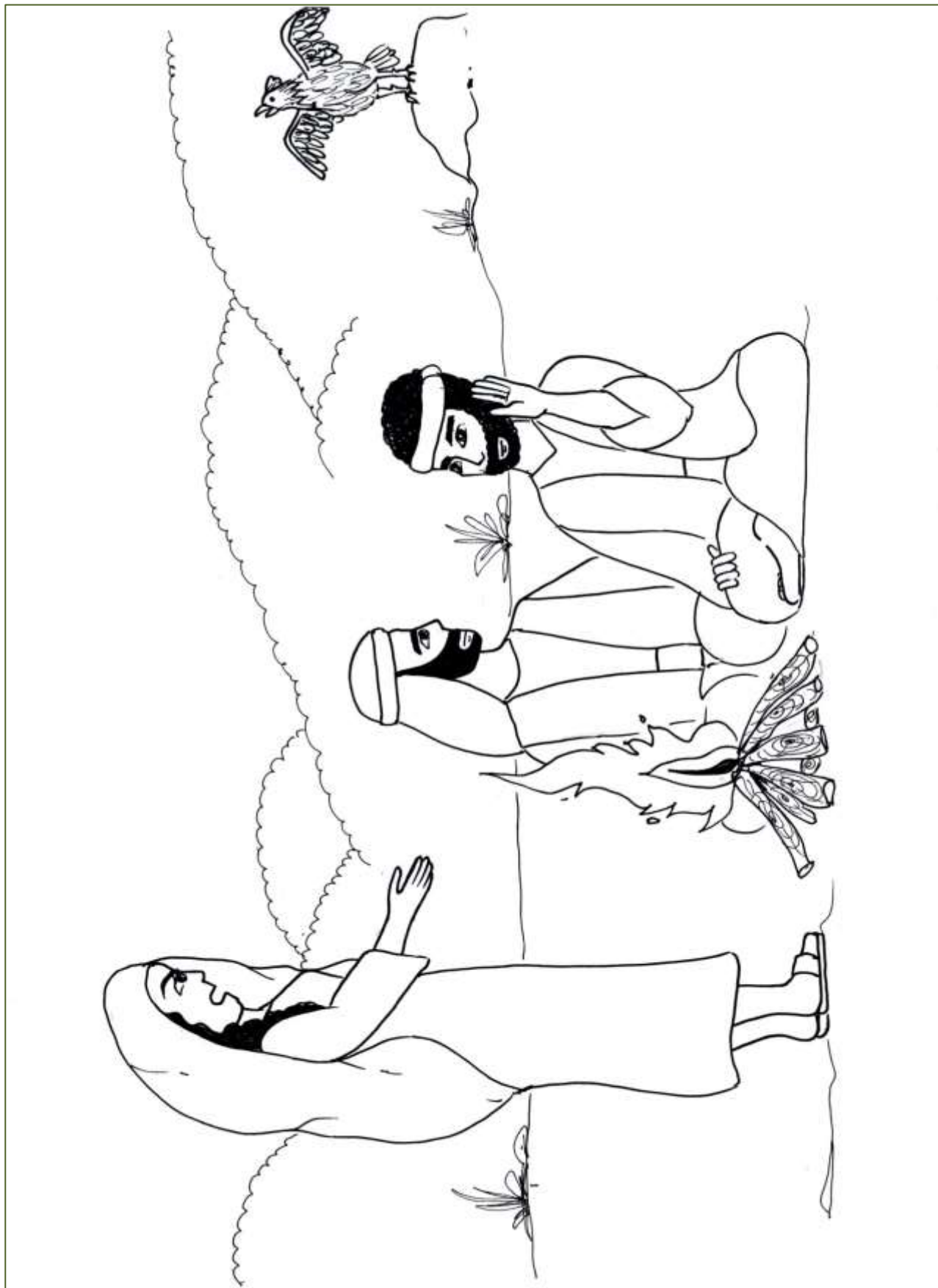
ทบทวนข้อท่องจำของบทก่อนๆ โดยให้แข่งขันกัน คนที่ท่องได้มากก็จะได้รางวัลไป แต่อย่าลืมแจกรางวัลปลอมใจให้คนที่แพ้ด้วย

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลงก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานเลิกชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัดให้เด็กกลับไปทบทวนที่บ้าน

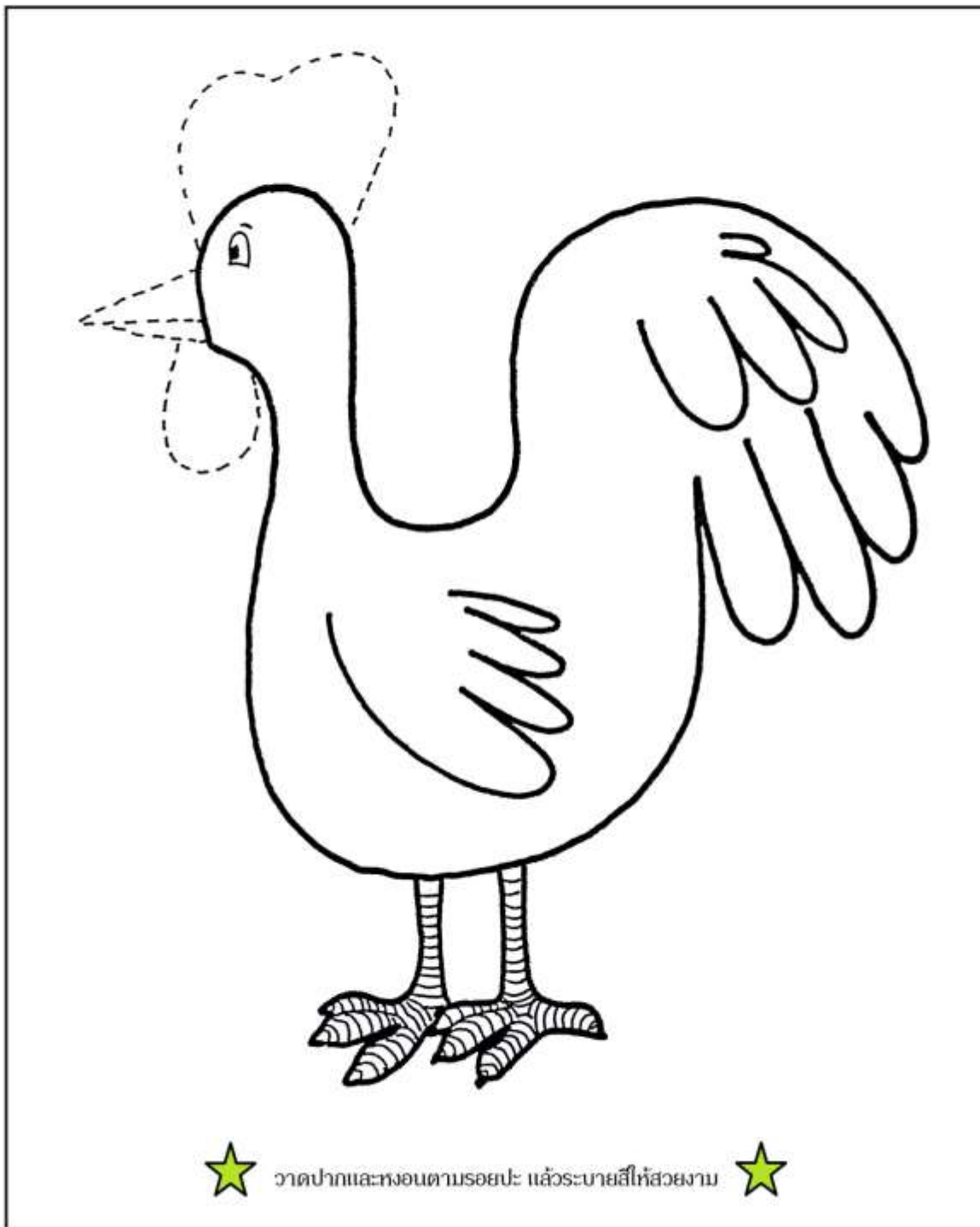

แบบฝึกหัด

บทที่ 9. "เป็ไทรบฎึเสธพระเยชู"

้อัองรึจึ... พระเจ้าทรงดีต่อทุกคน สดุดี 145:9

บทที่ 10 บุตรน้อยหลงหาย

ข้อพระคัมภีร์	ลูกา 15 : 11 - 32
ข้อท่องจำ	พระเจ้าตรัสว่า “เรารักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์” เยเรมีย์ 31 : 3
เป้าหมาย	เพื่อให้เด็กเห็นว่า แม้เขาทำผิดและได้สำนึกผิดพระเจ้ายังทรงรักและพร้อมที่จะให้อภัย ดังนั้นเขาควรมั่นใจในความรักของพระเจ้าที่มีต่อเขา
อุปกรณ์	พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, แผ่นเพลง, กระดาษสีต่างๆ, กรรไกร, สี

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องบุตรน้อยหลงผิด เป็นคำอุปมาเรื่องความรักของพระเยซูคริสต์ คำอุปมาเรื่องนี้ได้รับการนำไปดัดแปลง เขียนเป็นเรื่องทำเป็นบทละครมากมาย เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าประทับใจของคนทุกเพศทุกวัย และที่สำคัญคือ เป็นเรื่องที่ย้ำให้ผู้ฟังได้เห็นความรักของพระเจ้า ที่ทรงมีต่อมนุษย์ที่หลงผิดทุกคนอย่างชัดเจน

ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรามากมาย หากเราจะคิดดูให้ดี เราเองครั้งหนึ่งก็เคยเป็นอย่างบุตรน้อยผู้หนึ่งที่หลงคิดว่าตนเองไม่ต้องการพ่อ จะยืนอยู่ในโลกนี้ได้ด้วยตนเอง เราสามารถสู้ไปด้วยกำลังที่เรามีอยู่ กว่าจะหันกลับมาหาพ่อได้ก็ใช้เวลาไม่น้อย

เมื่อเล่าเรื่องนี้ให้เด็กฟัง ให้เปรียบบุตรน้อยกับเด็กๆซึ่งให้เขาเห็นว่าบุตรน้อยกับเขาได้ทำผิดสิ่งที่เขาต้องทำคือ กลับมาหาพ่อ และขออภัยจากพ่อ แล้วเขาก็จะเห็นว่าความรักที่พ่อมีต่อเขานั้นมากเพียงไร

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในห้อง ให้เขาเล่นตามสบายสักพัก เวลานี้เป็นโอกาสดีสำหรับครูและเด็กที่จะทำความคุ้นเคยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กที่เข้ามาครั้งแรก

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

พับกระดาษเป็นทบตามขนาดที่กำหนด แล้ววาดหมูเป็นรอยตามแบบ ตัดออกมาให้เด็กเติมตา หู และหางด้วยสี เขาจะได้หมูหลายตัวเรียงกันอยู่ เล่าให้เขาฟังว่างานเลี้ยงหมูเป็นงานหนัก และเล่ารายละเอียดเท่าที่ครูทราบ เพื่อดึงความสนใจของเด็กมายังเรื่อง

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง สบายดีหรือเพื่อนรัก แนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี)

ร้องเพลง (ลูกน้อยหลงผิด คูภาคผนวก)

พระเจ้ารักเธอและฉัน

พระเจ้าเป็นความรัก

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักเด็กๆ แม้ว่าเราชนและคือ แต่เมื่อเราขอโทษพระองค์ ก็ทรงอภัยให้ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรารักพระองค์มากขึ้นทุกวัน

ถวายทรัพย์ ถวายทรัพย์โดยให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระกัมภีร์

มีชายหนุ่มคนหนึ่ง เราตั้งชื่อเขาว่า นายสาธิต เขามีพี่ชายคนหนึ่งซึ่งขยันขันแข็งมาก แต่สาธิตไม่ขยันเหมือนพี่ชายของเขา เขาคิดว่า “ฮิ เราไม่เห็นต้องออกไปเลี้ยงแพะแกะอย่างพี่ ไม่ต้องออกไปทำอะไรไถนา ยิ่งไงๆพ่อก็ร่ำรวย อยู่สบายๆอย่างนี้ดีกว่า” ทุกวันสาธิตจะตื่นสาย ใช้เวลาทั้งหมดไปกับการเล่น เดินไปเดินมา นั่งๆนอนๆ แก่ลงแล้วแต่ที่บ้าน ถ้าพ่อใช้สาธิตก็จะบ่นว่าเหนื่อย ในที่สุดเขารู้สึกว่าไม่อยากอยู่บ้านอีกต่อไป ไม่มีอะไรสนุกๆทำ เขาจึงไปหาพ่อและบอกพ่อว่า “พ่อครับ ขอมรดกส่วนของผมเถอะ”

“เจ้าจะเอามรดกไปทำอะไรล่ะ?” พ่อถามด้วยความสงสัย

“หะนะ พ่อไม่ต้องรู้หรอก ผมจะเอาไปใช้ของผมเอง” สาธิตชักโมโหพ่อ

ดังนั้นพ่อจึงนำเงินส่วนที่พ่อจะให้ เป็นมรดกแก่สาธิตมาให้เขา(รูป 10-1)

สาธิตได้เงินมากมายเขาดีใจมากจึงเก็บข้าวของเดินทางออกไปยังเมืองไกลทันที แทนที่สาธิตจะนำเงินไปฝากธนาคารหรือไปลงทุนซื้อของมาขาย เขากลับเอาเงินไปเลี้ยงเพื่อนฝูงเลวๆ กินเหล้าเมายาไปเที่ยวกลางคืน เขาทำอย่างนี้ทุกวันจนในที่สุด เขาก็ไม่มีเงินเหลือแม้แต่บาทเดียว

“ไม่เป็นไร ลองไปขยืมเงินเพื่อนๆ ที่เราเคยเลี้ยงเขา เขาคงให้ยืม” สาธิตคิด แต่เมื่อเขาไปหาเพื่อนเหล่านั้น ก็ไม่มีใครสนใจต่างหลบหน้า บางคนยังไล่เขาด้วย

“ออกไปให้พ้น ไอ้ขอทาน อย่ามาอยู่กับฉันนะ” เวลานั้นเป็นเวลาภัตตาหารเสียด้วย ยังไม่มีใครต้องการช่วยเขา สาธิตหิวมากเขาได้ไปอยู่กับชาวเมืองคนหนึ่ง

“เจ้าอยู่บ้านข้าเลยๆไม่ได้นะสาธิต ต้องออกไปทำงานด้วย” (รูป 10-2)

“พี่จะให้ผมทำอะไรครับ” สาธิตถาม

“ไปเลี้ยงหมูให้ข้า”

สาธิตออกไปเลี้ยงหมูด้วยความหิวโซ เขาอยู่บ้านนั้นก็จริง แต่ไม่มีใครให้อาหารเขาเลย

“คูตี หมูยังมีกินอิ่มมากกว่าฉันอีก ฉันอยากกินถั่วที่หมูกินเหลือเกิน ตอนนี้หิวจะตายอยู่แล้ว” เขาคิด

“ที่จริงเราทำผิดกับพ่อมาก ไม่เคยช่วยพ่อทำงานเลย คนงานของพ่อยังมีอาหารกินอิ่ม อย่าเลยอย่ามาอดตายที่นี่ เราน่าจะกลับไปหาพ่อ พ่อคงยกโทษให้เรา และจะขอสมัครเป็นคนงานที่บ้านพ่อ” สาธิตคิดได้ดังนั้น ก็ออกเดินทางกลับบ้าน ทั่วๆที่ไม่มีอะไรตักถึงท้องเลย

สาธิตเดินล้มลุกคลุกคลานไปไกลเลยทีเดียว เขาเดินไป เดินไปจนกระทั่ง..... “อีกไม่นานก็จะถึงบ้านแล้ว บ้านอยู่แค่สุดสายตาเราเท่านั้นเอง” สาธิตคิด เขาดีใจมากที่เห็นบ้าน (รูป 10-3) เดียวเราจะถึงบ้านแล้ว เราจะไม่ต้องหิวอีก เอ๊ะ มีคนวิ่งมาทางเรา เขาโบกมือด้วย เขายิ้มให้เราด้วย ใครกันนะ ตาของสาธิตร้อนผ่าว มองอะไรก็ไม่ชัด

“ลูก ! ลูกรักของพ่อ โอ...ทำไมลูกจึงผอมแห้งอย่างนี้” พ่อนั่นเอง พ่อวิ่งมาหาสาธิตด้วยความดีใจอย่างมาก

“พ่อครับ.....” สาธิตคุกเข่าลง “พ่อน่าจะลงโทษผม ดีผม ผมทำผิดต่อพระเจ้าและทำผิดต่อพ่อด้วย ไม่สมควรที่ผมจะเป็นลูกของพ่อ”

“อย่า อย่าพูดอย่างนั้นซิลูก เดียว.....คนงานจะเอาเสื้อผ้าสะอาดๆมาให้ลูก ไปอาบน้ำอาบทำเสีย เดียวพ่อจะจัดงานเลี้ยงต้อนรับลูกของพ่อ โอขอบคุณพระเจ้า ลูกเหมือนตายไปแล้วเป็นขึ้นมาอีก หายไปแล้ว แต่ได้พบกันอีก”

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กตอบคำถามต่อไปนี้

1. สามีเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ไหม?
2. เขาทำอะไรที่เด็กคิดว่าไม่ดี?
3. ตอนที่เขาดอกทุกข์เพราะว่าเงินหมด เขาไปทำงานอะไร?
4. เขาดีใจที่ได้เลี้ยงหมูไหม?
5. เขาคิดว่าเขาจะกลับไปหาใคร?
6. เขาขอโทษพ่อแม่ไหม? ถ้าเขาขอโทษเขาจะทำผิดอีกหรือไม่?

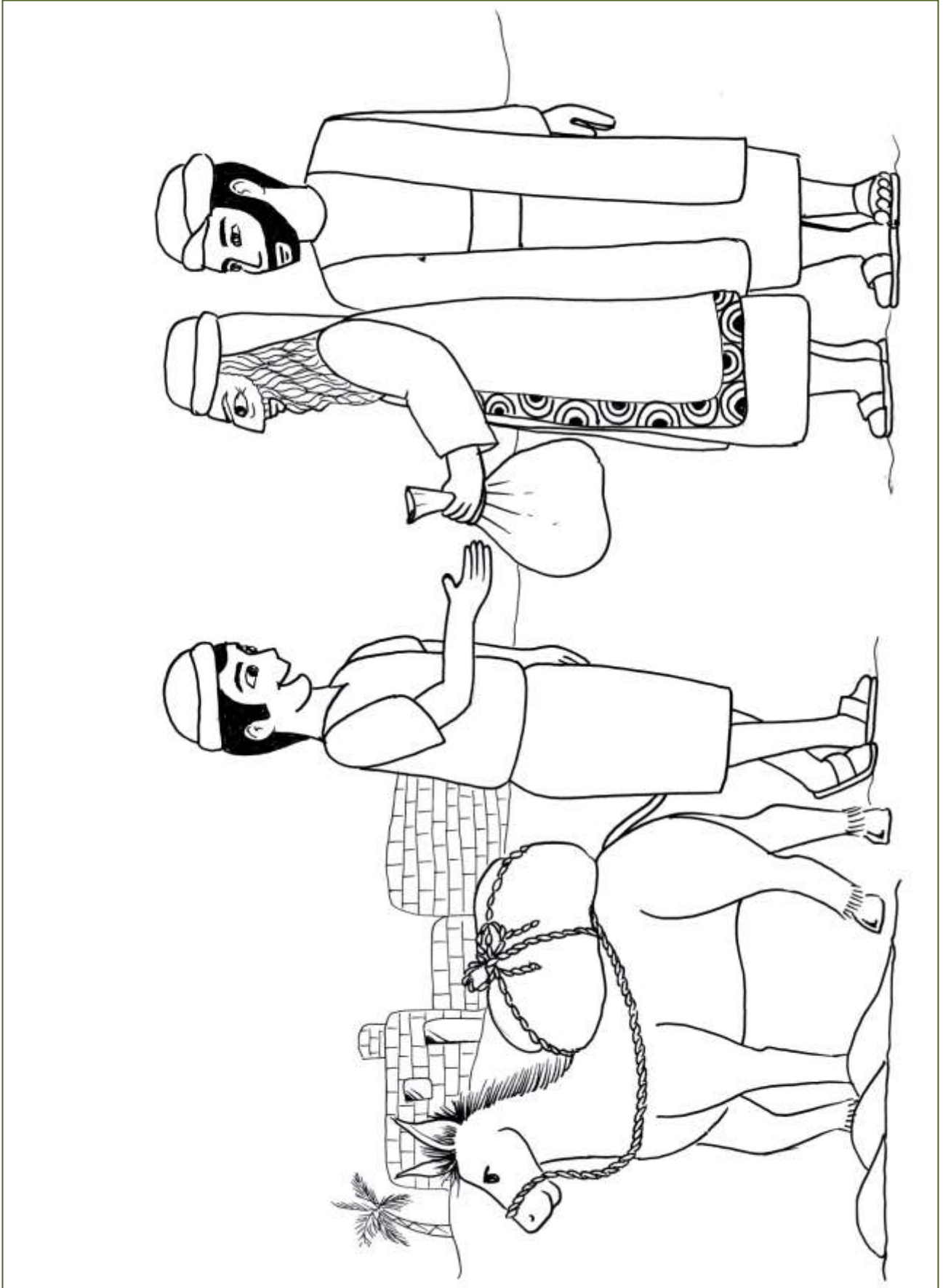
ข้อท่องจำ

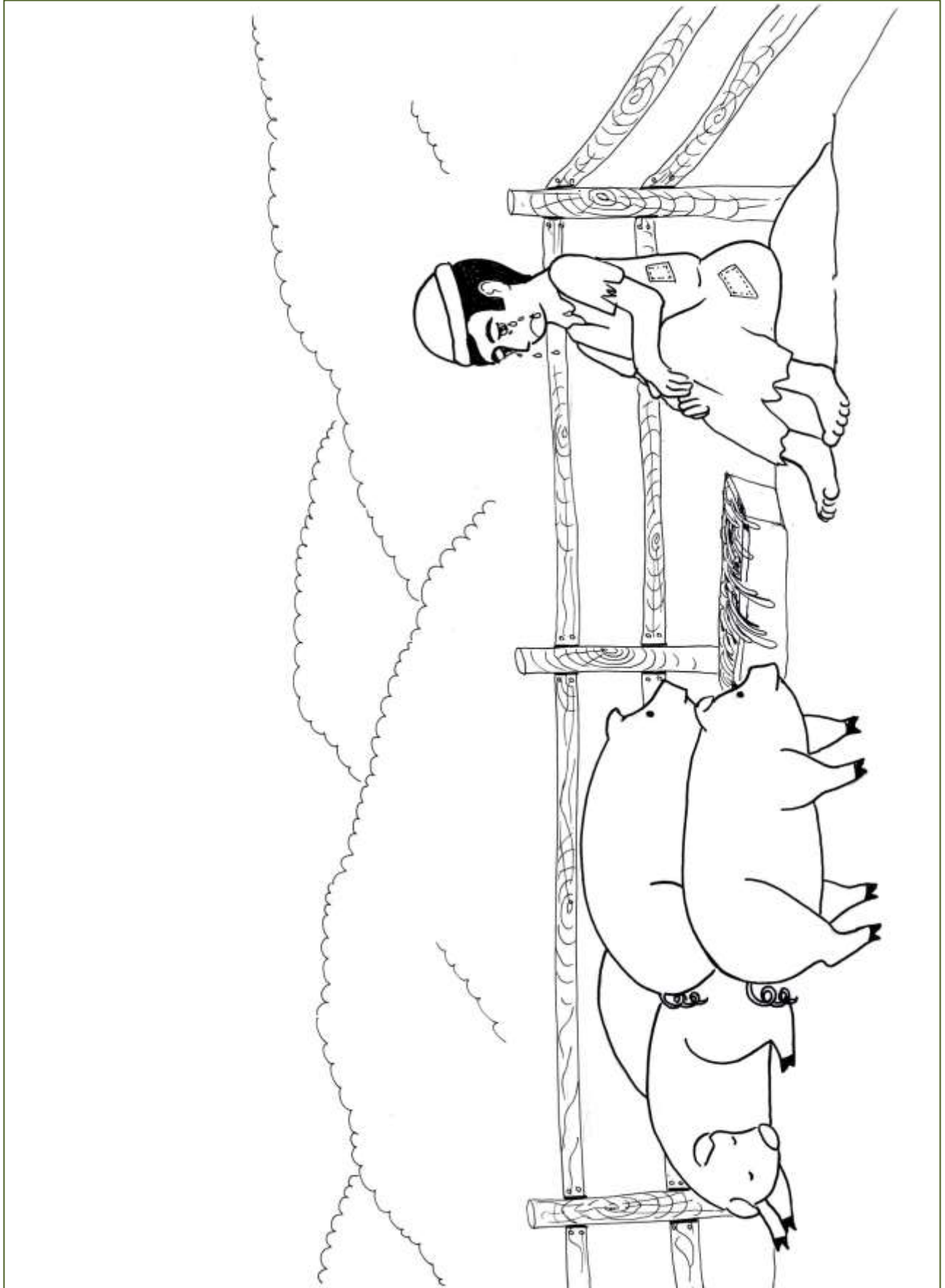
พระเจ้าตรัสว่า “เรารักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์” จากเยเรมีย์ 31 : 3

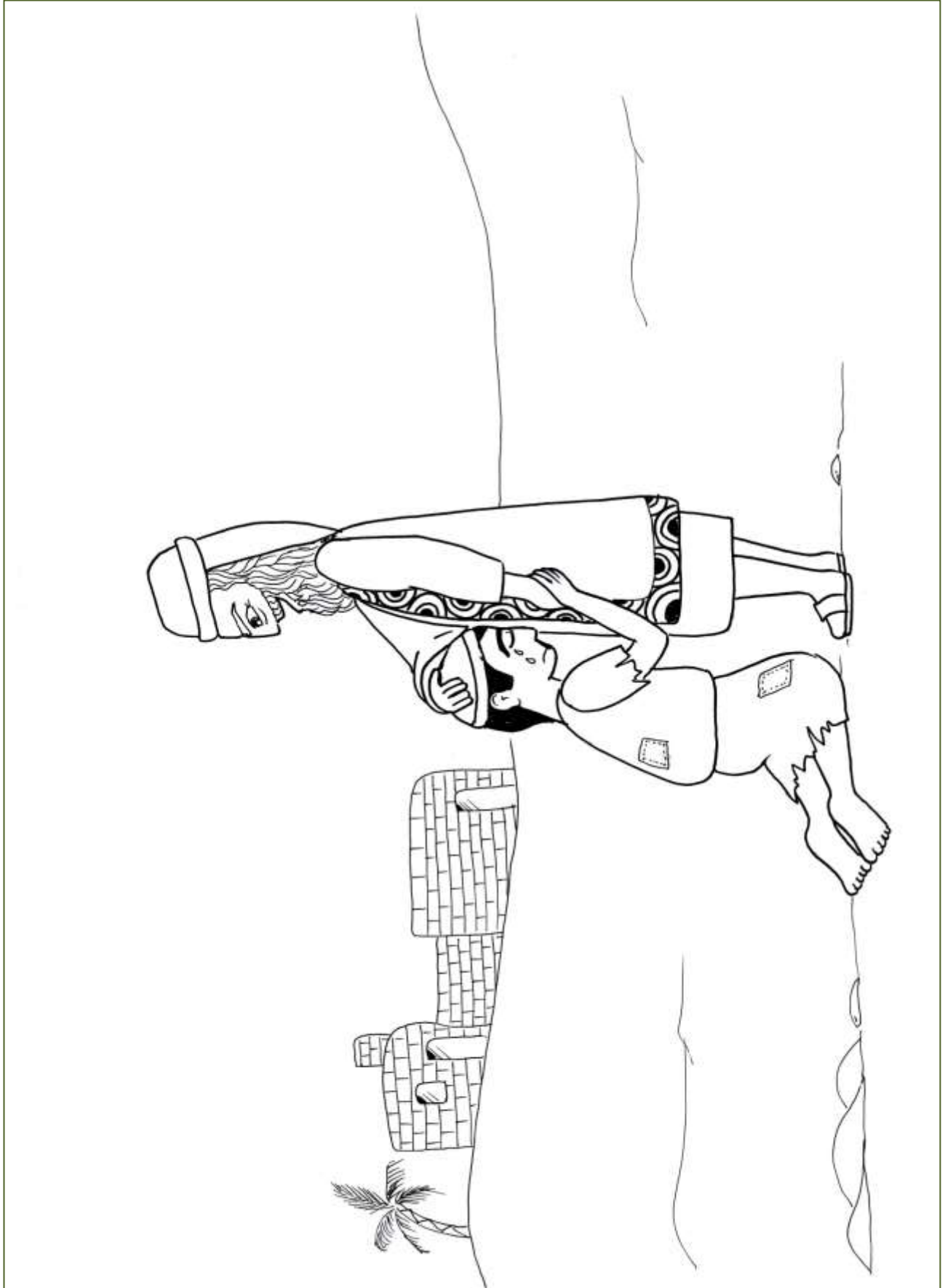
ให้ครูนำกระดาษแผ่นใหญ่มากรีดเป็นเส้นขนาด 7.5 ซม. แล้วเขียนบัตรคำรูปหัวใจเรียงกันให้ถูกต้องแล้วให้เด็กท่อง จากนั้นสลับที่กันแล้วให้เด็กเรียงใหม่

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลงก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานปิดชั้นเรียน และแจกแบบฝึกหัดแก่เด็กๆ

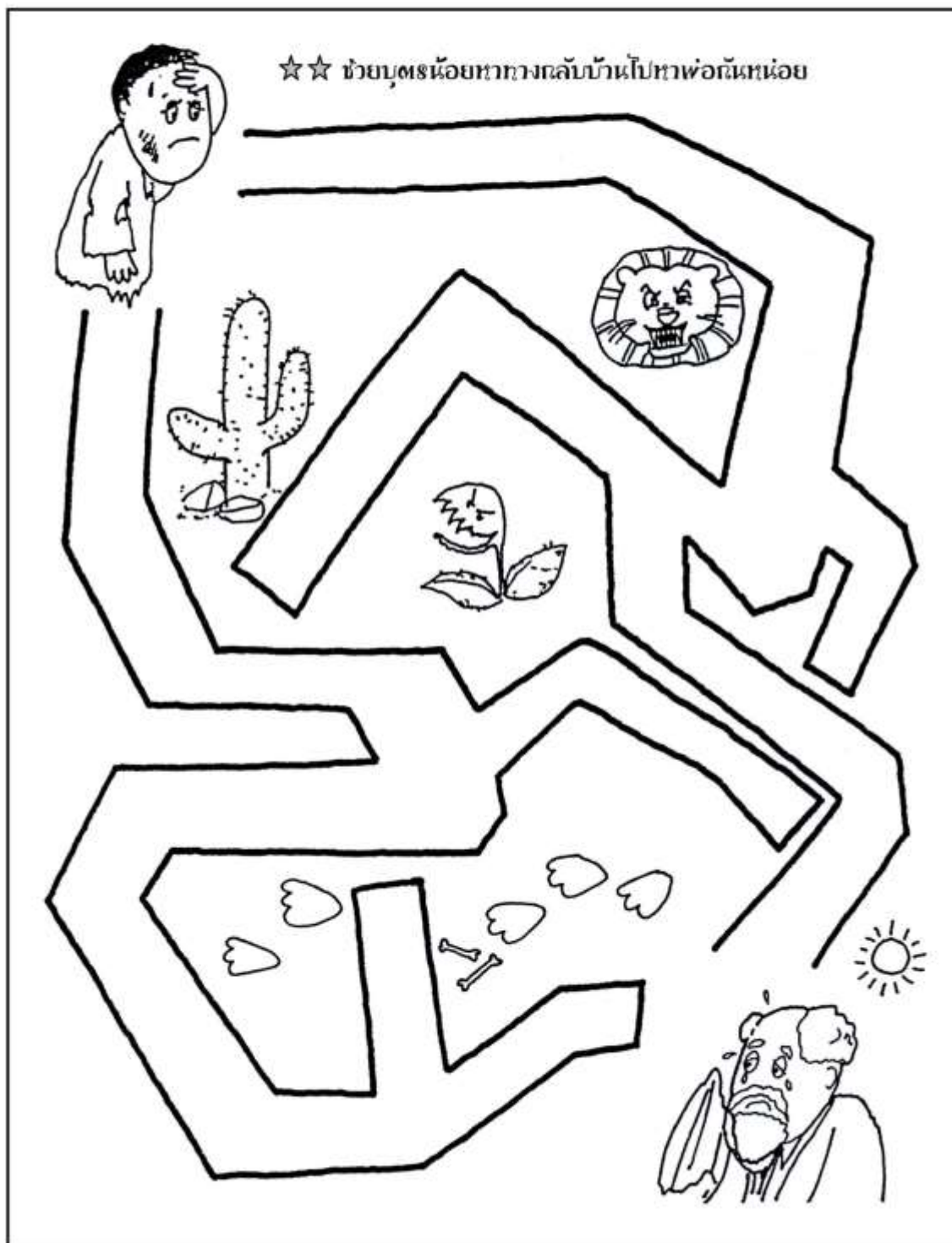

แบบฝึกหัด

บทที่ 10. "บุตรน้อยหลงหาย"

้ออจารย์... พระเจ้าตรัสว่า "เราชื่นใจด้วยความรักนิรันดร์ เยเรมีย์ 31:3

บทที่ 11 พระเยซูกับชายร่างเตี้ย

- ข้อพระคัมภีร์**   ลูคา 19 : 1-10
- ข้อท่องจำ**   พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่สำนึกผิด สดุดี 34:18
- เป้าหมายบทเรียน**   เพื่อให้เด็กได้รู้ว่า เมื่อสักเกียสกลับใจจริงๆ ทุกคนก็มีความสุข
- อุปกรณ์การสอน**   พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, แผ่นเพลง, ใบปลิว, รูปต้นไม้กับสักเกียสตามแบบ, สี, ไหมพรม

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องราวในชีวิตของสักเกียสอาจเหมือนชีวิตของเราบางคนไม่มากนักน้อย มีหลายครั้งที่เรารู้สึกว่า ไม่มีใครรักเรา ใครๆก็รังเกียจ มีหลายครั้งที่เราเป็นเหมือนกัน คือเห็นแต่ประโยชน์ส่วนตัว ไม่ได้มองถึงประโยชน์ของผู้อื่น คิดจะเอาแต่ฝ่ายเดียว

ไม่ว่าสักเกียสจะเป็นอย่างไรมาก่อนหรือเราจะเป็นอย่างไรมาก่อน นั่นไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุด หากเราพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงยอมให้พระเจ้าทำราชกิจของพระองค์ในชีวิตของเราสำนึกผิดอย่างแท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงให้ทุกอย่างที่เหลือเชื่อเป็นไปได้อีก

คงไม่มีใครที่คิดว่าสักเกียสจะกลับใจ เมื่อเขากลับใจไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่าเขาจะยอมแก้ไขความผิดบาปของเขาด้วย คำสำคัญที่ว่าจะคืนเงินให้ถึง 4 เท่าแต่สิ่งที่มีมนุษย์คาดไม่ถึงนั้นเกิดขึ้นได้เสมอสำหรับคนที่กลับใจใหม่

เด็กๆจะได้เห็นว่า พระเจ้าทรงรักและทรงมีพระคุณมากเพียงไร สำหรับคนที่ใครๆคิดว่าชั่วอย่างสักเกียส ซึ่งให้เด็กเห็นว่า การกลับใจ การสำนึกผิดนั้นเป็นสิ่งสำคัญ หากเขาทำผิด แต่ขอให้พระเจ้าทรงอภัย พระองค์ก็ทรงพร้อมที่จะให้อภัยเขาอย่างแน่นอน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ขอครูทักทายทุกคนเป็นส่วนตัว ให้เขาเล่นสักพักก่อนทำกิจกรรม

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

รูปต้นไม้ของสก็อตควรทำจากกระดาษแข็ง ให้เด็กระบายสีต้นไม้และสก็อต จากนั้นจึงร้อยไหมพรมแบบท่ายบต เด็กสามารถดึงสก็อตขึ้นลงต้นไม้ได้ เมื่อถึงเวลาเล่าเรื่องครูอาจใช้กิจกรรมชุดนี้ประกอบการเล่าเรื่อง

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง โอ้เพื่อนรัก แนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี)

ร้องเพลง พระเยซูรักฉัน

ลึกและกว้าง

สก็อตเป็นผู้ชายรูปร่างเล็กๆ

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักเราทุกคน พระองค์ทรงห่วงเราและปรารถนาให้เราเป็นลูกที่ดี

ดีของพระเจ้า ขอพระเยซูทรงโปรดช่วยให้เราเป็นเด็กดีเชื่อฟังพ่อแม่ ครู

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวายและร่วมกันร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี

เรื่องจากพระคัมภีร์

ทุกๆเมืองในอิสราเอลจะมีนายด่านอยู่หน้าเมือง เพื่อคอยเก็บภาษีจากพ่อค้าประชาชนที่ขนสินค้าผ่านไปมา มีชายคนหนึ่งเป็นหัวหน้าคนเก็บภาษีอยู่ด่านเมืองเยรีโค เขาร่ำรวยมาก มีเงินทอง

ทรัพย์สมบัติมากมาย มีบ้านใหญ่โต มีภรรยาสวย มีลูกเล็กๆน่ารัก เขามีคนรับใช้เต็มบ้าน แต่น่าเสียดายอยู่อย่างหนึ่งคือ ทุกคนในเมืองเยรีโคเกลียดชังเขาทั้งนั้น (รูป 11-1)

ชายผู้นี้ชื่อศักเกียส เขาเป็นคนตัวเตี้ยกว่าผู้ใหญ่ทั้งหลายในเมือง เหมือนเด็กๆแต่หน้าดู จมูกของเขาโด่งงุ้มคล้ายกับปากนก ผู้ใหญ่ไม่ชอบหน้าเขา เด็กๆก็กลัวเขา แต่เมื่ออยู่ลับหลังใครๆก็เรียกเขาว่าไอ้เตี้ยจีโกง

ศักเกียสมักเก็บภาษีแพงกว่าที่ควร เขาไม่ยอมผ่อนผันให้คนยากจน คนรวยๆก็ยังถูกเก็บภาษีมากขึ้นไปอีก ถ้ามีโอกาส โกงเมื่อไหร่เขาก็จะ โกงทันที เขาสะสมเงินทองไว้มากมาย ไม่แบ่งให้ใคร เขาเป็นคนที่เห็นแก่ตัวที่สุด ดังนั้นเขาจึงไม่มีเพื่อนเลย

“นี่ เธอรู้ไหมว่า พระเยซูจะมาที่เมืองของเราละ”

“จริงหรือ เตียวฉันต้องไปดูพระองค์”

“ฉันจะไปหาพี่ที่ตาบอดไปหาพระองค์” อีกคนหนึ่งว่า

ศักเกียสเงี้ยหูฟัง (ครูเอามือป้องหู) เขารู้สึกตื่นเต้นตามไปด้วย ฉันทเคยได้ยินว่าพระเยซูเป็นบุตรพระเจ้า พระองค์รักยากคนตาบอด หูหนวก ทำให้คนตายเป็นขึ้นมา พระเยซูต้องเป็นผู้วิเศษแน่ๆ ฉันทก็อยากเห็นพระองค์เหมือนกัน คิดแล้วศักเกียสก็เดินตามผู้คนไปทางประตูเมือง

เมื่อไปถึงที่พระเยซูอยู่นั้น ใครๆต่างพากันมองดูพระเยซูเต็มไปหมด นำสงสารศักเกียส เขาชะเง้อท่าไหร่ ก็ไม่เห็นพระเยซู (ครูทำท่า) เขาพยายามแหวกทางออกไปเพื่อไปอยู่ข้างหน้า แต่ก็ไร้ผล เขาพยายามมุด แต่มุดเข้าไปได้นิดเดียวก็มีคนเหยียบที่คอของเขา โอ๊ย...อันตราขออกมามากว่า ศักเกียสมุดออกมาเหงื่อท่วมตัวเลย ในที่สุด ศักเกียสก็ได้ความคิดใหม่ เป็นความคิดที่สุขยอดที่สุด

“พระเยซูกำลังเดินไปทางต้นมะเดื่อโนน ถ้าฉันปีนต้นมะเดื่อ ฉันทก็จะสูงกว่าใครๆ จะได้เห็นพระเยซูชัดเจนด้วย” (รูป 11-2)

คิดแล้วศักเกียสก็วิ่งนำหน้าใครๆไปยังต้นมะเดื่อ เมื่อเขาถึงต้นไม้นั้นเขาก็ปีนขึ้นไปบนกิ่งที่สูงที่สุด ศักเกียสปีนต้นไม้ได้เก่งทีเดียว

“นั่น นั่น พระเยซูมาแล้ว ตอนนี้ฉันเห็นพระเยซูชัดกว่าใครๆ” ศักดิ์เสกอดกิ้งไม้ไว้แน่น

“ແມ່ ใครๆก็รักพระองค์ ฉันอยากให้คนอื่นรักฉันเหมือนรักพระองค์บ้าง”

“ศักดิ์เสกเอ๋ยจงรีบลงมาจากต้นไม้ คืบนี้เราจะพักที่บ้านของท่าน” พระเยซูตรัส

“อะไรนะ!” ศักดิ์เสกแทบไม่เชื่อหูตัวเอง

“พระเยซูจะมานอนที่บ้านคนบาปอย่างเราหรือ?” เขารีบปีนลงมาจากต้นไม้ด้วยความดีใจ และกราบลงที่พระบาทพระเยซู (รูป 11-3) ขอบคุณพระเยซูที่ทรงรักข้า ข้าดีใจที่สุดที่พระองค์จะทรงไปพักบ้านข้า ข้าเป็นคนบาป แต่วันนี้ ข้าขอติดตามพระองค์ ข้าจะแบ่งเงินครึ่งหนึ่งให้คนยากจน และข้าโกงใครมาก็จะคืนให้เขาเป็น 4 เท่า

คืนนั้นศักดิ์เสกจัดงานเลี้ยงพระเยซูด้วยความชื่นชมยินดี ภรรยา และลูกของเขา ก็ได้เชื่อในพระองค์ด้วย เขากลับกลายเป็นคนใหม่ เป็นศักดิ์เสกผู้ใจดี เขาห่วงใยคนจน เมื่อใครต้องการความช่วยเหลือ เขาก็จะช่วยทันที

การตอบสนองจากเด็ก

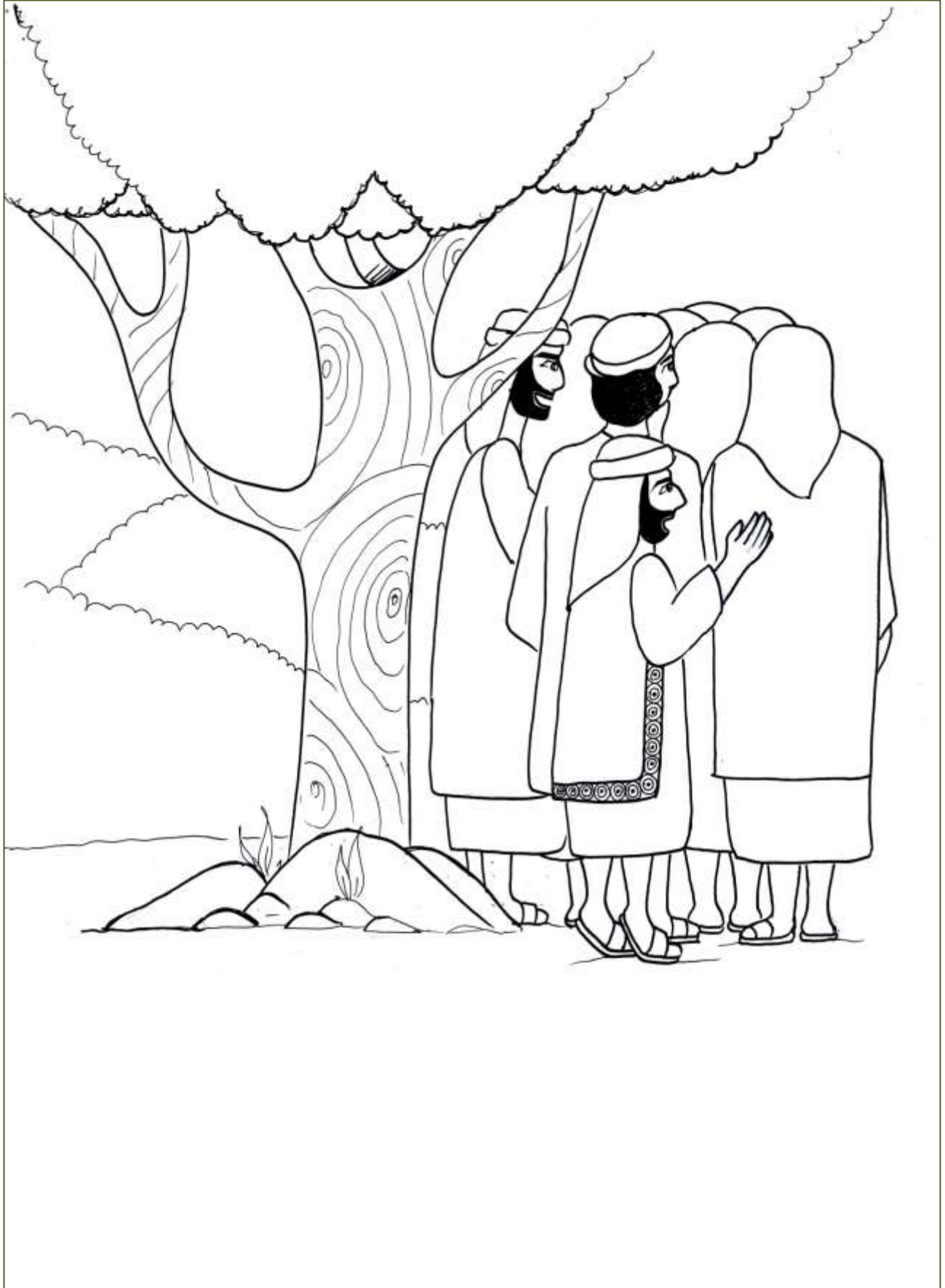
ให้นักเรียนออกมาทำท่าประกอบเพลง “ซักกลายเป็นชายร่างเล็กๆ” (ครูเปลี่ยนชื่อในเพลงเป็นศักดิ์เสกก็ดี เด็กจะได้ไม่สับสน) ทำซ้ำร้องซ้ำหลายๆเที่ยว

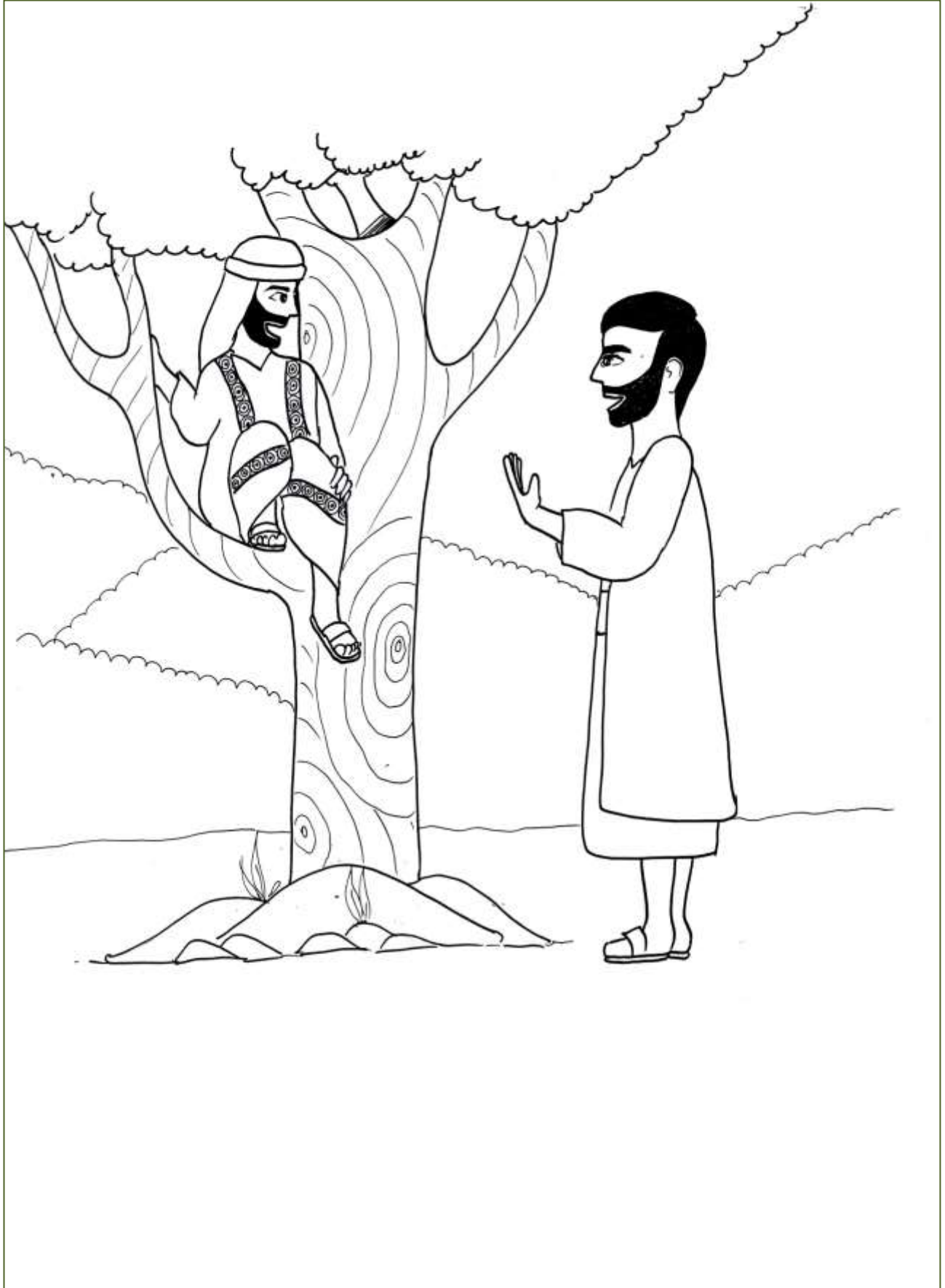
ข้อท่องจำ

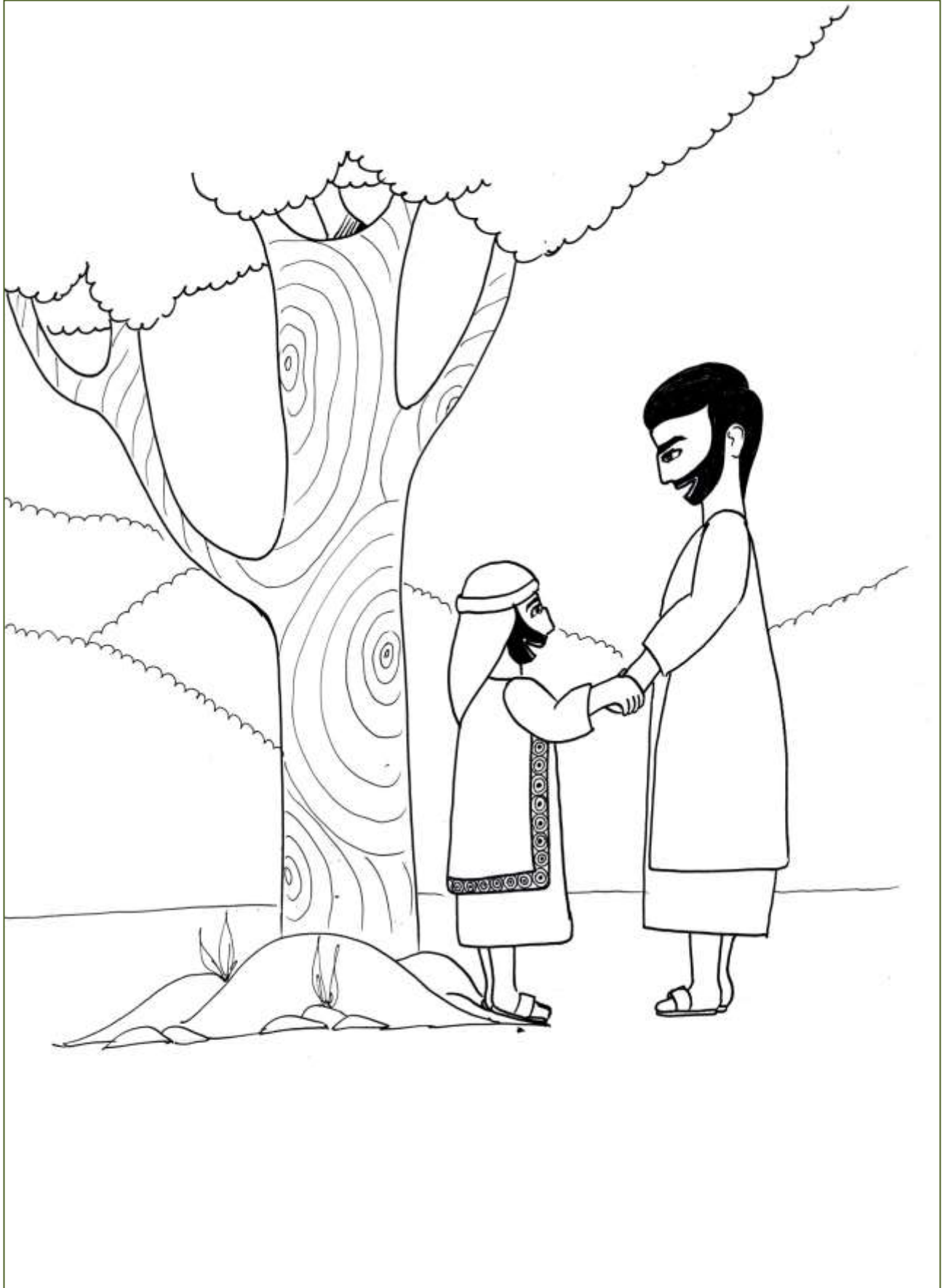
ข้อท่องจำมีว่า “พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่สำนึกผิด” อุปกรณ์เป็นภาพต่อให้เด็กท่องและต่อภาพด้วยกัน

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลา ก่อน” อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

บทที่ 11. "พระเยซูกับชายร่างเตี้ย"

ข้อควรจำ... พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่สำนึกผิด สดุดี 34:18

บทที่ 12 แกะหาย

ข้อพระคัมภีร์   ลูคา 15 : 1-7, มัทธิว 18 : 10-14

ข้อท่องจำ   พระเจ้าทรงเลี้ยงดูฉันดุจเลี้ยงแกะ สดุดี 23: 1

เป้าหมายบทเรียน   เพื่อให้เด็กเห็นว่า พระเจ้าทรงรักและห่วงใยเขาเหมือนดังที่ผู้เลี้ยงรัก และห่วงใยลูกแกะของเขา

อุปกรณ์การสอน   พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, แผ่นเพลง, โบปติว, กระดาษแข็ง, กรรไกร, สำลี

แนวความคิดสำหรับครู

แกะอาจเป็นสัตว์ที่เด็กๆในเมืองเราไม่คุ้นเคยเท่าใดนัก ยกเว้นเด็กที่เติบโตมาในคริสตจักรก็จะได้ยินถึงแกะบ่อยๆ อาจเห็นรูปแต่ไม่เคยเห็นตัวจริง ดังนั้นในกิจกรรมเราจึงทำรูปของแกะติดสำลี เพื่อช่วยให้เด็กได้สัมผัสว่า แกะนั้นมีขนนุ่มอย่างไร

แกะจะอยู่กันเป็นฝูงๆ เป็นสัตว์ที่ต้องพึ่งเสียงของผู้เลี้ยง มันสายตาสั้นและต้องการผู้คุ้มครอง ผิดกับสัตว์ป่าที่ปกป้องตัวเองได้ หากมันไม่มีคนดูแลคอยให้มันอยู่ในขอบเขตมัน ก็จะหลงทางไป มันไม่สามารถป้องกันตนเองจากสัตว์ร้ายได้เลย ดังนั้นผู้เลี้ยงจึงสำคัญต่อความอยู่รอดของมันมาก

เราเองได้ชื่อว่าเป็นลูกแกะของพระเจ้า แต่เราได้วางใจพระเจ้าจนสุดใจของเราหรือเปล่า บางอย่างเรามีความสามารถเพียงพอที่จะทำให้สำเร็จ แต่มีบางอย่างในชีวิตที่เราต้องการพระเจ้า เราขาดพระองค์ไม่ได้ ขอให้ครูได้เรียนรู้ว่า พระเจ้าได้ทรงเลี้ยงดูเราอย่างไรบ้าง ทั้งร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ แล้วเราจะได้อำนาจในพระคุณอันล้นพ้นของพระองค์

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้เขาเล่นแสดงเป็นแกะที่อยู่ในฝูง ครูเป็นผู้เลี้ยงเมื่อมีสิ่งใดมา ให้แกะพากันทำตามผู้เลี้ยงว่า ต้องหนีไปทางไหน เมื่อหิวให้ร้องขอจากผู้เลี้ยง ฯลฯ นี่เป็นการฝึกเล่นเป็นทีมด้วย

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

ครูเตรียมรูปแกะจากท้ายบทไว้ล่วงหน้าด้วยการลอกลงในกระดาษแข็งหรือถ่ายเอกสารปะลงบนกระดาษแข็ง ให้เด็กตัดรูปแกะแล้วพับตรงกลาง ติดสำลีลงไปในตัวแกะ บอกเด็กๆ ว่าแกะมีขนนุ่มคล้ายอะไร

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน แนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี)

ร้องเพลง ลูกน้อยหลงผิด

แกะหนึ่งตัว

ฉันรักพระเจ้า

พระเจ้าเป็นความรัก

อธิษฐาน ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเป็นห่วงเรา เราเป็นลูกแกะของพระองค์ ขอทรงช่วยให้เราได้รับพระองค์ไม่เป็นแกะคือต่อพระองค์

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี

เรื่องจากพระคัมภีร์

นานมาแล้วมีผู้เลี้ยงแกะใจดีคนหนึ่งมีแกะอยู่ 100 ตัว ในฝูงแกะมีทั้งพ่อแกะ แม่แกะ ลูกแกะ มีทั้งแกะดำและแกะขาว และแกะต่างๆ (รูป 12-1)

แกะทุกตัวจะคอยฟังเสียงผู้เลี้ยงว่าจะให้มันไปทางไหน เมื่อผู้เลี้ยงสั่งอย่างไรมันจะทำอย่างนั้น แกะเป็นสัตว์ขี้ตกใจดังนั้นผู้เลี้ยงจึงต้องคอยดูแลมันอย่างดี ไม่ให้มีเสือหรือสัตว์อื่นๆ มากัดกินแกะได้และผู้เลี้ยงจะพาแกะไปยังทุ่งหญ้าเขียวชอุ่มให้มันกินหญ้าให้อิ่ม ขณะเมื่อมันกินหญ้าแล้ว ผู้เลี้ยงจะพามันไปยังลำธารที่ใสสะอาด แกะกินน้ำอืด มันก็จะนอนริมน้ำ ผู้เลี้ยงจะต้อนมันให้นอนในที่ร่ม แล้วแกะจะนอนพักอย่างสุขสบาย

ตกเย็น ผู้เลี้ยงจะพาแกะเข้าคอกอีกครั้ง ทุกคืนเขาจะนับว่ายังมีแกะครบ 100 ตัวหรือไม่

วันหนึ่ง ผู้เลี้ยงได้พาฝูงแกะข้ามภูเขาไปหาหญ้าสีเขียวสด แกะทุกตัวก็ตามผู้เลี้ยงไป ตามทางมีหิน มีหนามแหลมคม “แบ แบ” แกะตัวหนึ่งเรียก “เอ๊ะ” ผู้เลี้ยงหันมาเขาเห็นลูกแกะตัวนั้นตกลงไปในต้นหนาม เขารีบปีนลงไปอุ้มแกะขึ้นมา

“แบ แบ” แกะอีกตัวหนึ่งร้องลั่น พ่อแกะลูกหินใหญ่ซึ่งหล่นจากเขาทับมัน ผู้เลี้ยงวางเจ้าแกะน้อยลง ช่วยเอาหินออกจากแกะตัวนั้น โข่เอ๊ย แกะที่น่าสงสาร มันบาดเจ็บมีเลือดไหลออกมาผู้เลี้ยงปลอบใจมัน และช่วยทำแผลให้

ในที่สุด ผู้เลี้ยงก็พาแกะมาจนถึงที่มีหญ้าอ่อนนุ่มและเขียวสด แกะได้เล็มหญ้าหอมๆตั้งแต่เช้า พอสายผู้เลี้ยงก็รู้สึกว่ามีอะไรผิดปกติ เขามองลูกแกะดำอยู่ 5 ตัว แต่ตอนนี้มีอยู่แค่ 4 ตัว ลูกแกะดำหายไปไหน 1 ตัวนะ แปลกจริงๆ เขามองไปที่ทุ่งหญ้านั้น มันแอบไปเที่ยวไหนนะ ยังมีแกะอีก 99 ตัว จะทิ้ง 99 ตัวไว้แล้วไปหาตัวที่หายดีไหม (รูป 12-2)

เด็กๆคิดว่า ผู้เลี้ยงจะอย่างไร? ผู้เลี้ยงเห็นว่า ทุ่งหญ้านั้นปลอดภัย เขาจึงละแกะ 99 ตัวไว้และออกตามหาแกะที่หายไปนั้น เขาปีนเขาสูงที่หนึ่งตามหาจนทั่ว แต่ก็ไม่พบ เขาลงไปในป่าละเมาะตามหาจนทั่วแต่ก็ไม่พบ

เขาข้ามลำธาร ขึ้นเขาอีกลูกแต่ก็ไม่พบ เวลานั้นดวงอาทิตย์เริ่มคล้อยแล้ว โอ เจ้าแกะดำของ
ฉัน เจ้าอยู่ไหน?

เขาหอบเพราะความเหนื่อย แต่ เอ๊ะ !! (ครูทำท่าสุดจุกพิศพิศ) กลิ่นแกะ ต้องมีแกะอยู่
แถวนี้แน่ๆ เขาร้องเรียกว่า

“แบ แบ” แกะดำ เจ้าอยู่ที่ไหน

“แบ แบ” เสียงแกะตัวเล็กๆร้อง “มันอยู่ตรงนั้นเอง” แกะดำมันติดอยู่ที่พงหนาม

ผู้เลี้ยงอู้มแกะดำขึ้นมา แบกใส่บ่าแล้วพามันข้ามเขา ข้ามลำธาร ผ่านป่า และข้ามภูเขาสูง
สุดท้าย (รูป 12-3)

เขาพาแกะดำและแกะอีก 99 ตัวกลับบ้าน และเรียกเพื่อนบ้านมา

“คูสิ เจ้าแกะดำมันหายไปแล้ว แต่นั่นหามันจนพบ ดีใจกับฉันไหม”

“ดีใจสิ.....ดีใจด้วยจริงๆนะ เรามาร้องเพลง และเต้นรำกัน ขอขอบคุณพระเจ้าที่แกะดำกลับ
มาแล้ว”

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กตอบคำถามต่อไปนี้ โดยแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่มให้แข่งกันตอบ

1. ผู้เลี้ยงแกะที่ดีมีแกะกี่ตัว?
2. เวลากลางคืนเขาพาแกะไปที่ไหน?
3. เมื่อแกะเข้าคอกผู้เลี้ยงทำอะไร?
4. เมื่อเขารู้ว่าแกะหายเขาทำอย่างไร?
5. ผู้เลี้ยงแกะรักแกะของเขาไหม?

6. ผู้เลี้ยงแกะในเรื่องนี้ทำให้เด็กคิดถึงใคร?

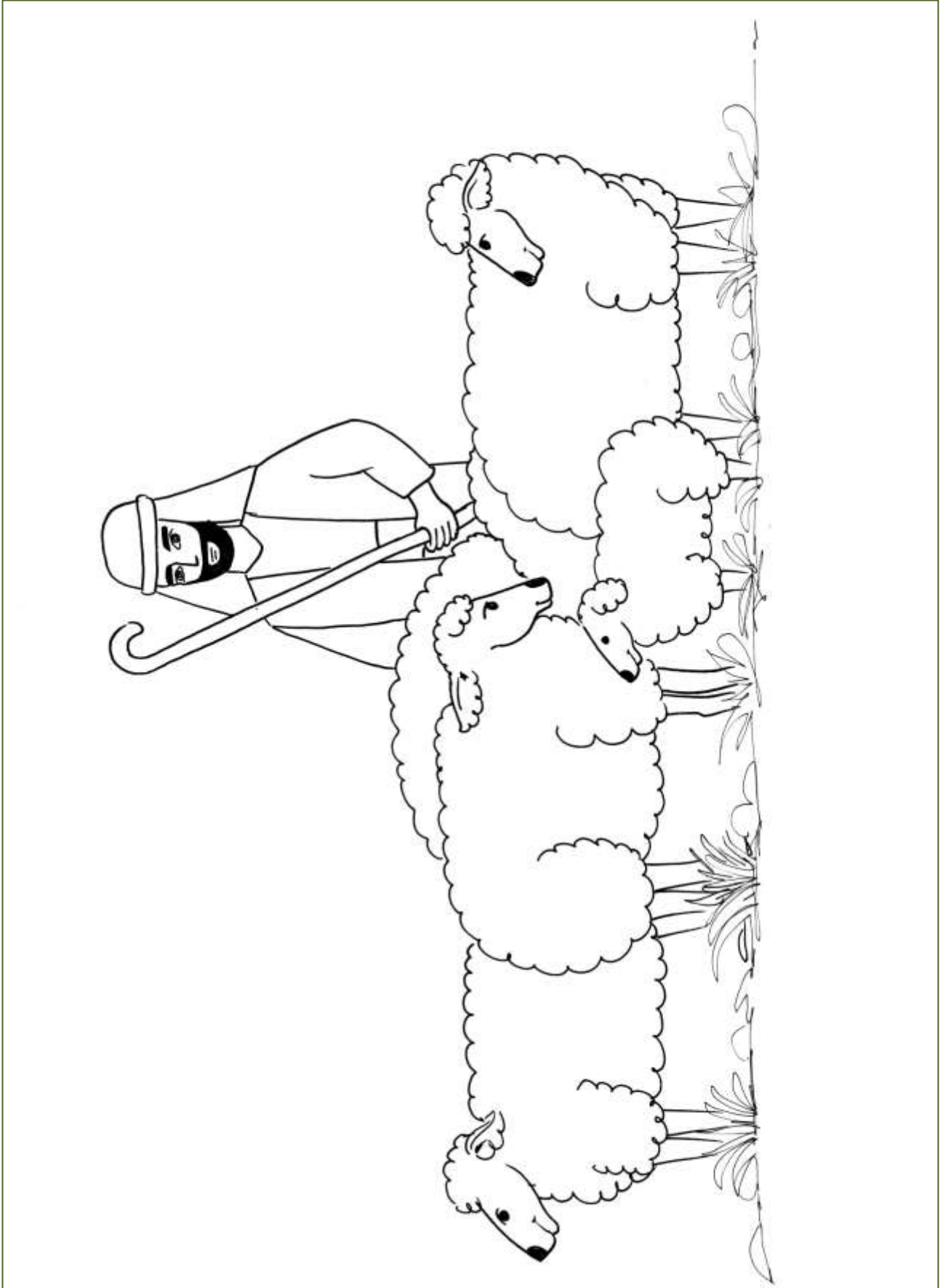
7. แกะเปรียบเสมือนใคร?

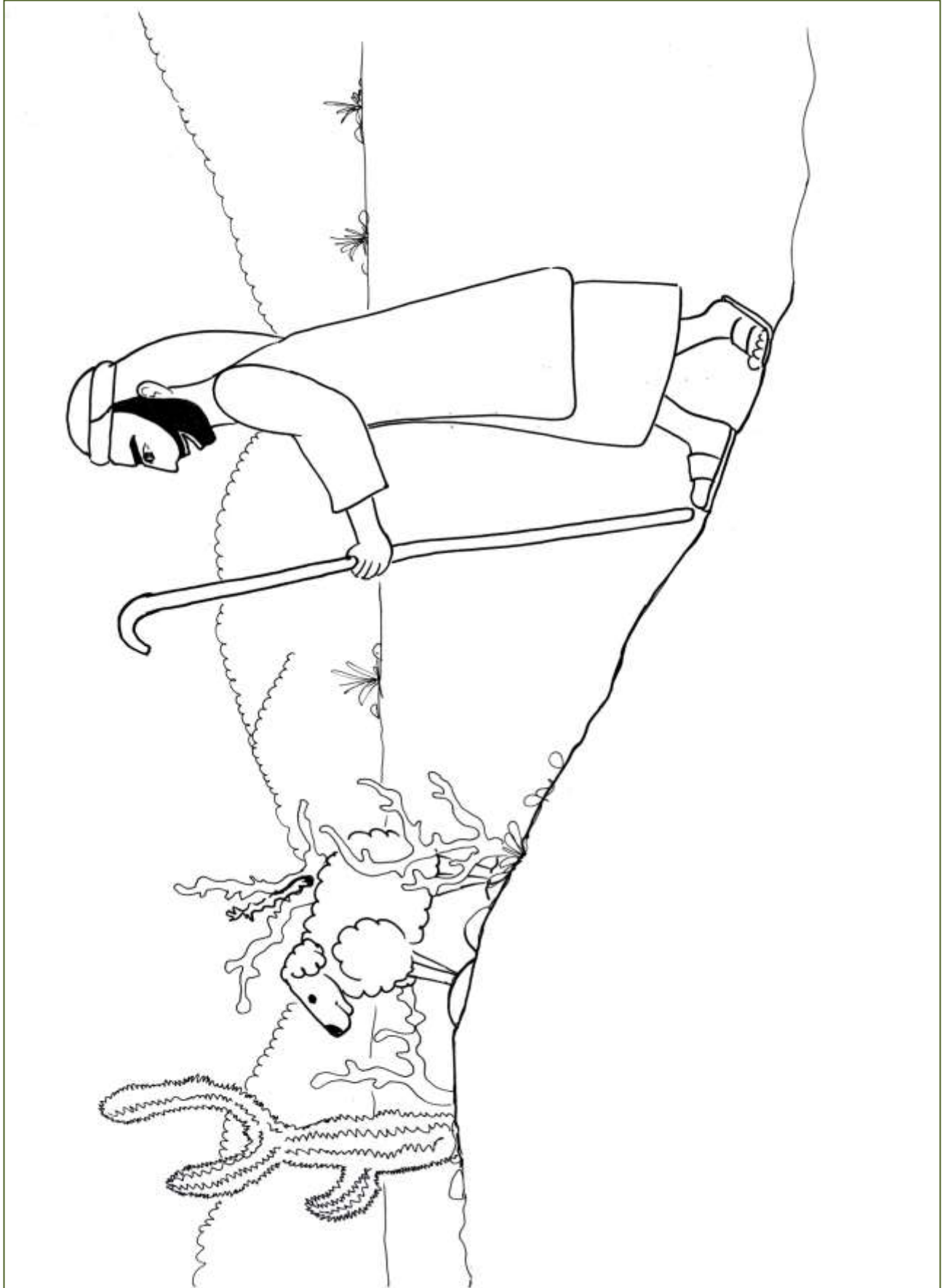
ข้อท่องจำ

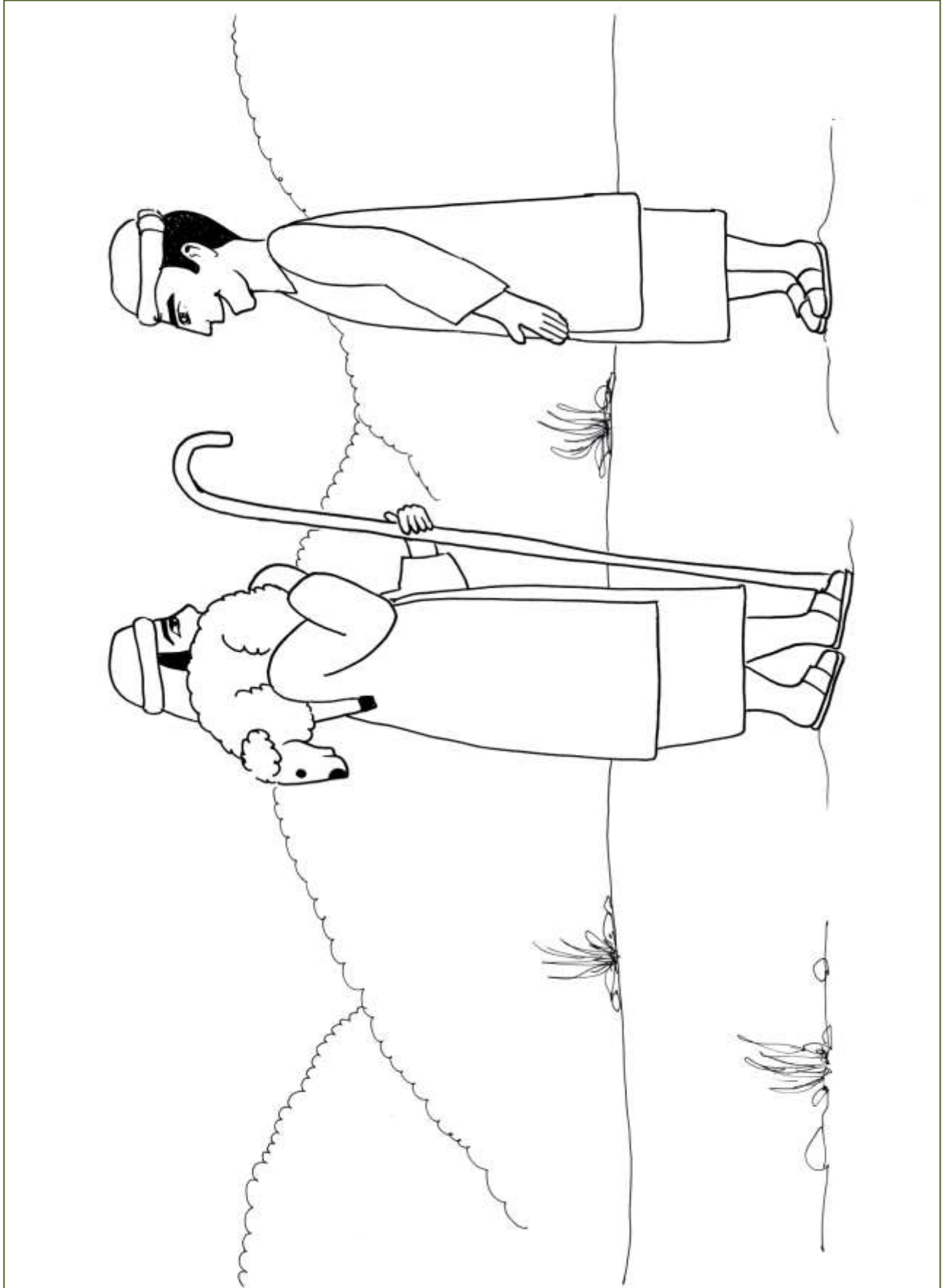
อุปกรณ์ท่องจำเป็นรูปแกะ ให้ระบายสีและเจาะรูเอาไหมพรมผูก ให้เด็กห้อยคอมาขึ้นเรียงกันให้ถูกต้องหน้าชั้น ข้อความมีว่า “พระเจ้าทรงเลี้ยงคุณฉันคุณเลี้ยงแกะ” สดุดี 23:1

เลิกชั้นเรียน

แจกแบบฝึกหัดให้เด็ก ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน” และอธิษฐานเพื่อเด็กๆ ด้วย

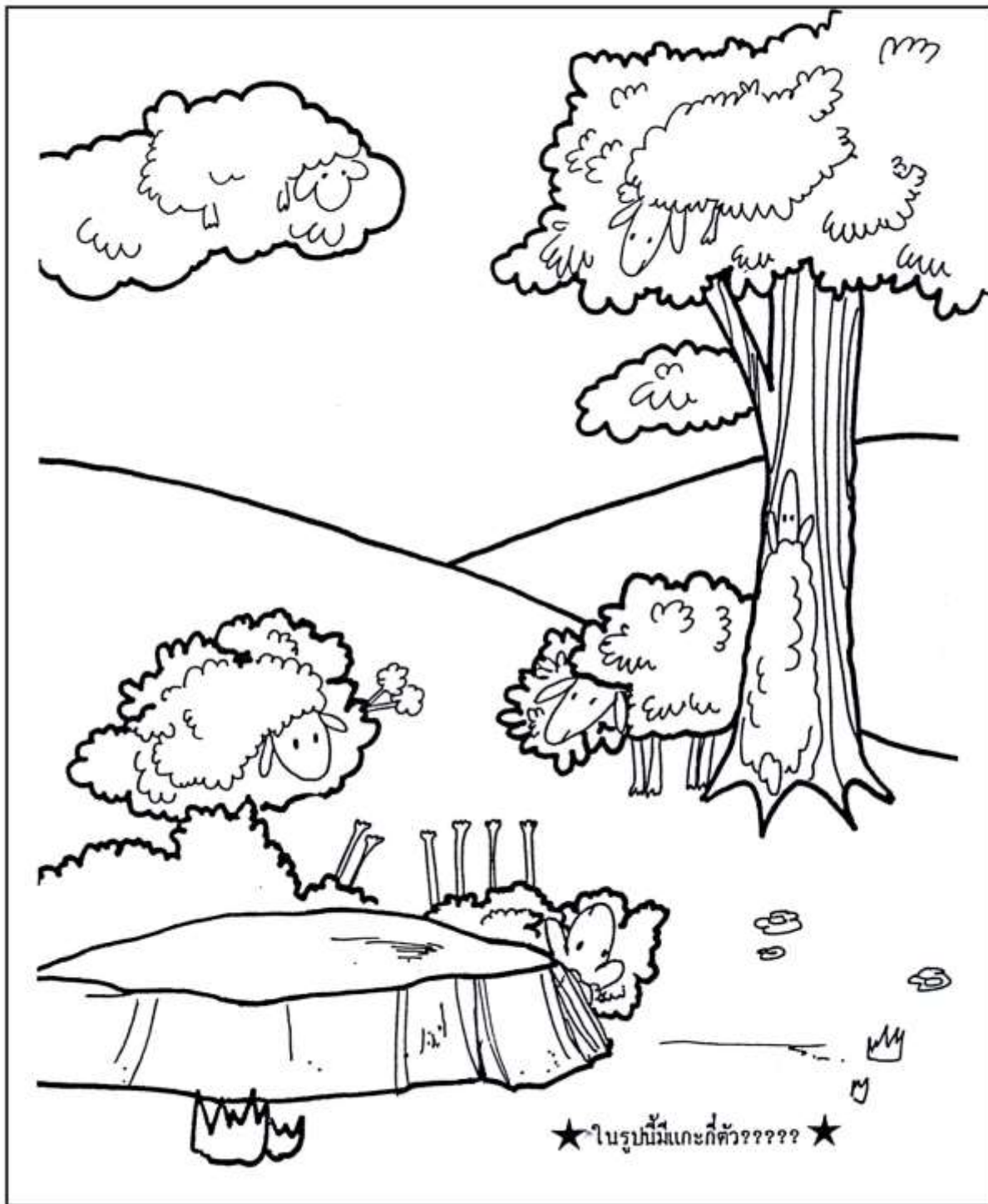

แบบฝึกหัด

บทที่ 12. "แกะหาย"

ข้อลวงจำ... พระเจ้าทรงเลี้ยงดูฉันดุจเลี้ยงแกะ สดุดี 23:1

บทที่ 13 พระเยซูเล่าเรื่องสวรรค์

ข้อพระคัมภีร์	ยอห์น 14: 1-4 วิวรณ 7:16
ข้อท่องจำ	ทบทวนข้อท่องจำบทที่ 10,11,12
เป้าหมาย	เพื่อให้เด็กรู้ว่า สวรรค์เป็นบ้านของพระเยซู ทุกคนที่ไปอยู่สวรรค์จะมีความสุขความยินดี
อุปกรณ์	พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, ใบปลิว, แผ่นเพลง, กระดาษสีขนาด 4x4 นิ้ว, กระดาษสีอ่อนๆ, กาว, กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

ขณะที่สาวกของพระเยซูกำลังมองดูพระเยซูเสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์ พวกเขายังไม่เข้าใจเรื่องสวรรค์อย่างแจ่มชัด เขาู้เพียงว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก พระองค์กำลังไปเตรียมที่ไว้สำหรับเขา ใ่างไรก็ดี ยังไม่มีใครเข้าใจเรื่องของสวรรค์อย่างแจ่มชัด แม้กระทั่งวันนี้

สำหรับเด็กชั้นอนุบาล เราควรสอนให้เขาู้ว่า สวรรค์คือบ้านของพระเยซู พระองค์ทรงจัดเตรียมที่ไว้สำหรับทุกคนที่รักพระองค์ วันหนึ่งเขาจะได้ไปอยู่กับพระองค์ด้วย หากเขายังรักและเชื่อฟังพระองค์

หากครูมีพวกสร้อย กำไล หรือแหวน (ของปลอม) ควรนำมาเอาให้เด็กดูว่าในสวรรค์นั้นจะงดงามเพียงไร ชวนให้เขานึกและวาดภาพของสวรรค์ ใ่างไรก็ดี สิ่งที่ควรเน้นคือ พระเยซูสถิตอยู่นั้น เราจึงหวังใจว่าเราจะได้ไปอยู่กับพระองค์ที่นั่นด้วย

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้ทักทายเขาบอกเขาว่า วันนี้เราจะเรียนรู้เรื่องสวรรค์ด้วยกัน ชวนให้เขาเล่นกันโดยสงบ แบ่งปันของเล่นซึ่งกันและกัน บอกเด็กว่าเมื่อเราอยู่ในสวรรค์ เราจะได้เล่นกันอย่างมีความสุข

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

นำกระดาษสีมาพับเป็นรูปบ้าน ตามคำแนะนำท้ายบท แล้วปะบนกระดาษรูปเมฆ ซึ่งตัดไว้ล่วงหน้า (เมฆและบ้านควรใช้สีต่างกันเพื่อความสวยงาม)

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลงพบกันอีกแนะนำเพื่อนใหม่

ร้องเพลง ที่สวรรค์สว่าสงสไต

รักซึ่งกันและกัน

ฉันรักบ้านของพระเจ้า

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสัตย์สัญญาว่า จะให้เราที่รักพระองค์ไปอยู่ด้วย ขอทรงช่วยให้

รักพระองค์มากขึ้นทุกวัน

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลงเราถวายด้วยใจยินดี

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันหนึ่ง พระเยซูทรงนั่งอยู่กับ เพื่อนรักของพระองค์ หน้าตาของเพื่อนพระองค์เศร้าหมองมาก เพราะพระเยซูบอกเขาว่าพระองค์กำลังจะจากพวกเขาไป (รูป 13-1)

“เราจะต้องกลับไปบ้านของเรา อยู่ที่สวรรค์ อย่าทำหน้าที่เป็นทุกข์ อย่ากังวลใจเพราะเราจะกลับมาอีก”

“พระองค์จะกลับมาหรือ แล้วพระองค์จะไปทำไม อยู่เสียที่นี่เลย”

“เราไปจัดเตรียมที่ให้ทุกคนที่รักพระเจ้า แล้วเราจะกลับมารับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน ท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย” (รูป 13-2)

สาวกคิดถึงครั้งที่พระเยซูอยู่กับเขาทุกวัน พระองค์ทรงช่วยให้เขาจับปลาได้มากมาย ยังจำวันนั้นได้.....พระองค์ทรงนั่งเล่าเรื่องให้เด็กๆ ฟัง พระองค์เล่าเรื่องให้ผู้ใหญ่ฟัง ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงเลี้ยงคนมากมายด้วยขนมเพียง 5 ก้อน กับปลา 2 ตัว ไข่แล้ว มีครั้งหนึ่ง พระเยซูทำให้เด็กหญิงเล็กๆ เป็นขึ้นมาจากความตาย...เอ ถ้าพระเยซูไม่อยู่กับเขา พวกเขาคงเหงา พวกเขาจะต้องกลับไปเป็นชาวประมงจับปลาเหมือนเดิมเสียแล้ว

พระเยซูทรงทราบความคิดในใจของเขา พระองค์ตรัสว่า (รูป 13-3)

“อย่าร้องไห้ ไม่ต้องเสียใจ” แล้วพระองค์ทรงเล่าให้เขาฟังว่าสวรรค์เป็นอย่างไร

พระเยซูเล่าให้ฟังว่า สวรรค์เป็นที่สวยงามมาก เด็กๆ ชอบสีสวยๆ ไหม? เพชรจะส่องแสงระยิบระยับสวยงามมาก เมื่อมันถูกแสงไฟ ในสวรรค์มีต้นไม้ ดอกไม้ที่มีสีสวยงามและมีเพชรพลอยเต็มไปหมด

เด็กๆ ชอบทำอะไรบ้างล่ะ ชอบวิ่งไล่จับกันในสนาม ชอบเล่นซ่อนหาชอบลุยน้ำใสๆ ไหม ในสวรรค์เราจะทำได้ทุกอย่าง

แล้วเมื่อเด็กๆ ระบายน้ำ เด็กๆ ชอบดื่มน้ำเย็นๆ ชื่นใจใสๆ ไหม สวรรค์ก็น่าชื่นใจเหมือนอย่างที่เราดื่มน้ำเย็นๆ

ในสวรรค์ เด็กๆ ไม่ต้องร้องไห้อีก เราจะไม่ต้องเจ็บป่วย ไม่ปวดหัวไม่เป็นหวัดอีกต่อไป ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์จะมีแต่ความสุข

และที่ดีที่สุดคือ ในสวรรค์เราจะได้อยู่กับพระเยซู เราชักพระองค์ เราอยากอยู่กับพระองค์ ใครอยากอยู่กับพระองค์บ้าง ใครอยากพูดกับพระองค์บ้าง ใครอยากฟังพระองค์เล่าเรื่องให้ฟัง ใช่ว่า เราดีใจที่เราจะได้พบพระองค์ แล้วเราทุกคน จะได้ร้องเพลงให้พระองค์ฟัง

การตอบสนองจากเด็ก

ร้องเพลง ที่สวรรค์สว่างสดใสอีกครั้ง แต่ให้เพิ่มข้ออีกดังนี้

ที่สวรรค์สว่างสดใส

มีทางเดินทำด้วยทองคำ

พระเยซูอยู่ที่นั่น

มีวันไม่มีคืน

ที่สวรรค์สว่างสดใส

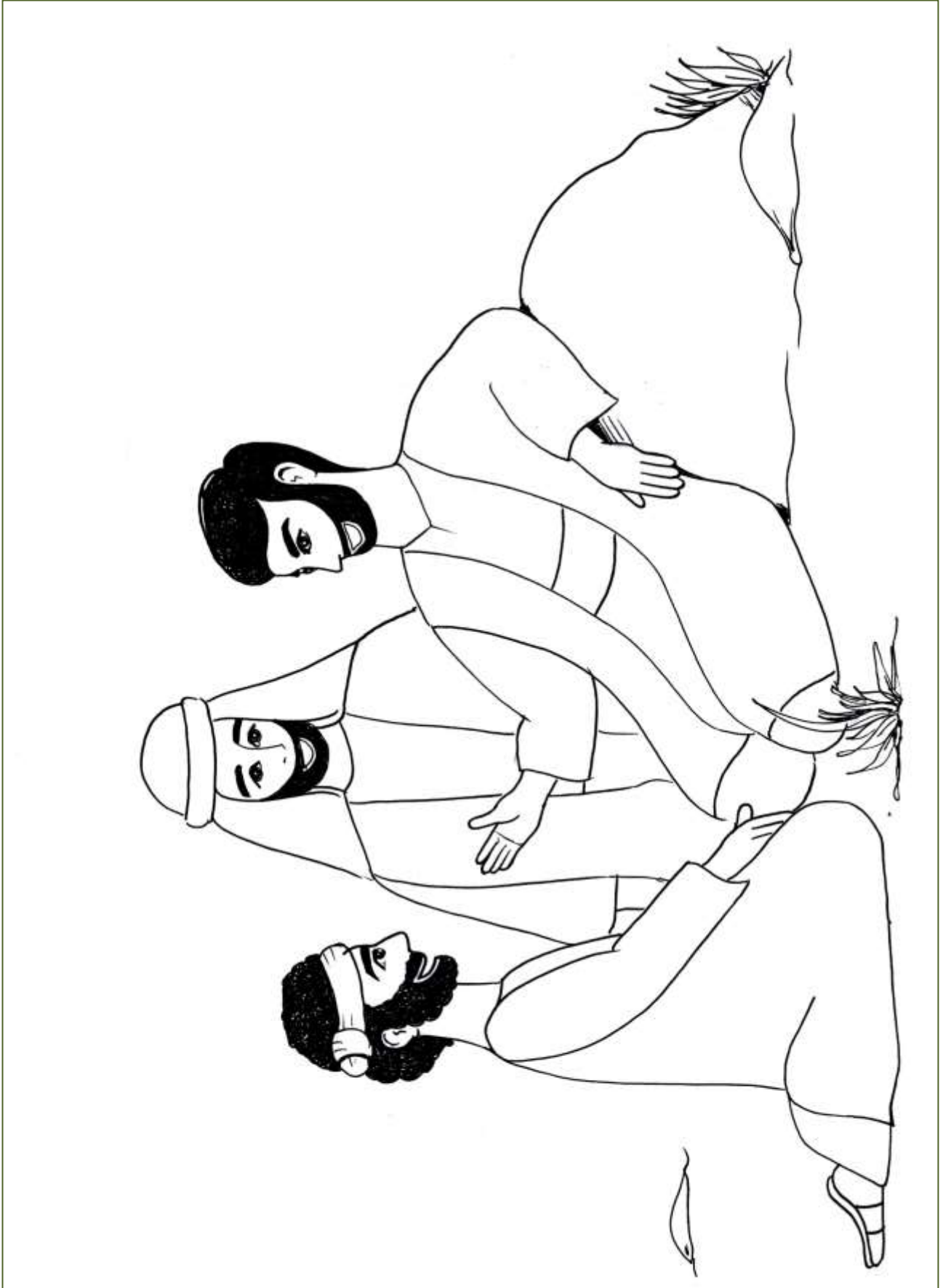
ครูสามารถแต่งคำที่เข้ากับทำนองเพลงเพิ่มเติมเพื่ออธิบายความหมายของสวรรค์ ให้เด็กๆ ตามเรื่องที่เล่ามาได้อีกหลายๆแบบ

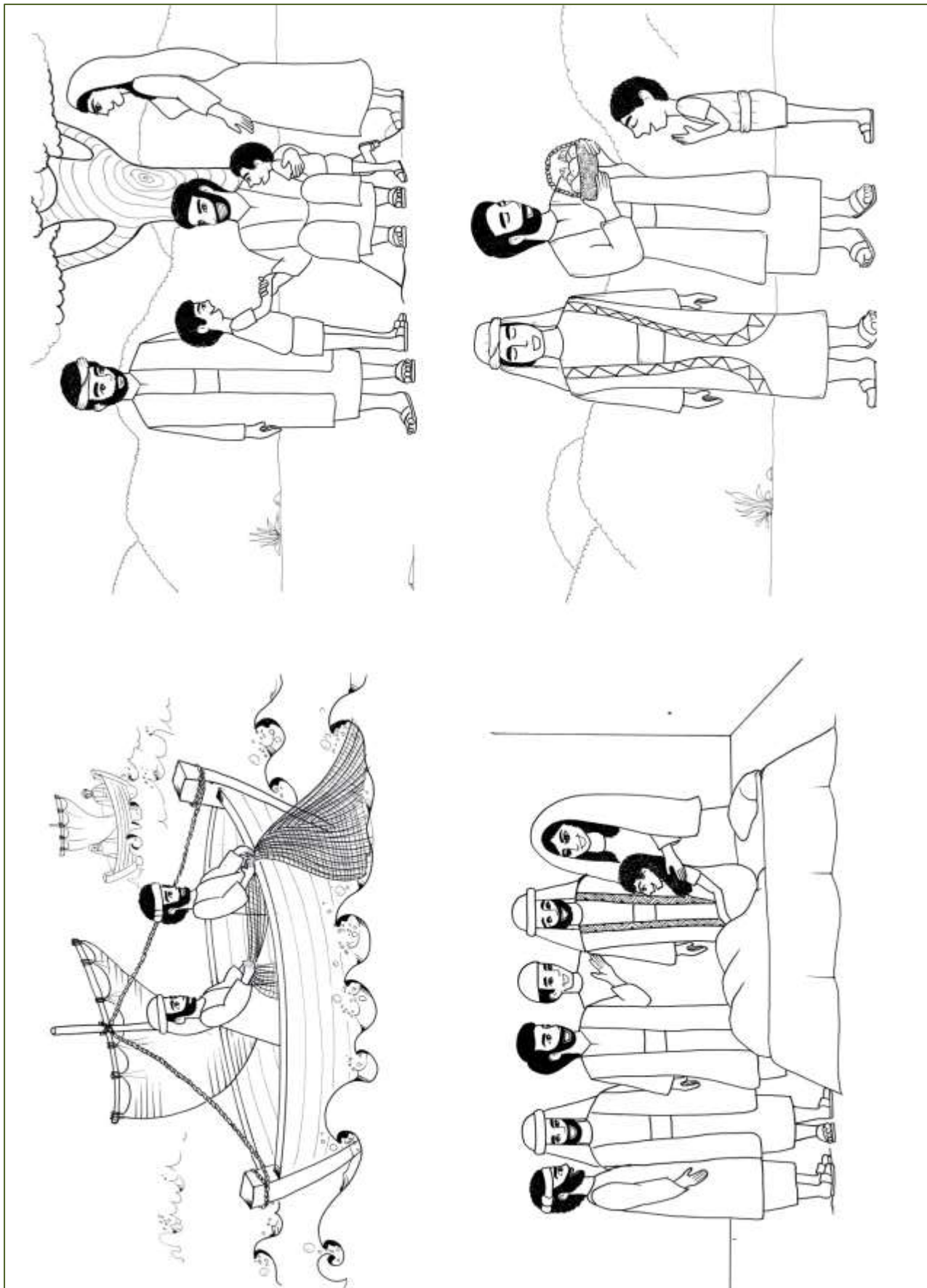
ข้อท่องจำ

ทบทวนข้อท่องจำ โดยให้เด็กท่องแข่งกัน มีรางวัลให้กับผู้ชนะ

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ก่อนที่เราพูดลาก่อน แจกแบบฝึกหัดให้เด็ก

แบบพึกหัด

บทที่ 13. "พระเยชูทรงเล่าเรื่องสวรรคต"

ข้อลารจำ... พระเจ้าลธรัสว่า "เรารัณเจ้าด้วยลวารัณนึรันดริ" เยเรมึท 31:3

เพลง ฮีโร่ของฉัน   intro : E A E B

E   B   A   E

ใครจะเป็นฮีโร่ในดวงใจ ผู้ทรงมีฤทธิ์ยิ่งใหญ่

E   B   A   E   B

ปราบมารศัตรูให้พ่ายแพ้ไป คนไหนละฮีโร่ของฉัน

A   B   G#m   C#m

*** ไม่ว่าซูเปอร์แมนหรือสไปเดอร์แมน ใครไหนจะช่วยฉัน

A   B   G#m   C#m

พาวเวอร์พับเกล หรือแบทแมน คงมีแต่ในนิยาย

A   G#m C#m A   B   A

แต่พระเยซูเป็นฮีโร่ตัวจริง ช่วยฉันได้ในทุกสิ่ง ฮีโร่ของฉัน

(อัลบั้ม TOP KID ชุด 2 โดย.....ธัญญาทิพย์)

เพลง เราจะร้องสรรเสริญ

D   A   D

เราจะร้องสรรเสริญพระนามพระเจ้า พระองค์ทำให้เราพบความสุขสันต์

D   A   D

เราจะร้องสรรเสริญพระองค์ทุกวัน เราสรรเสริญร่วมกัน ฮาเลลูยา (2 ครั้ง)

D A   D   G   A   D

** ฮาเลลูยา ฮาเลลูยา ฮาเลลูยา เราสรรเสริญพระนามพระองค์ (2 ครั้ง)

(อัลบั้ม TOP KID ชุด 2 โดย.....ธัญญาทิพย์)

เพลง รักพระเยซู (อัลบั้ม TOP KID ชุด 2 โดย.....ธัญญาทิพย์)

G C D G

พระเยซู เรารู้พระองค์ทรงรักเรามากมาย

G C D G C Em C D G

พระเยซูเรารู้พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ในเรา ไม่มีสิ่งใดเปรียบรักพระองค์

C D Bm Em C D G

** แม้ภูเขาและทะเล แผ่นฟ้าและพื้นดิน ทุกๆสิ่งต่างร้องสรรเสริญ

C D Bm Em C D G

ด้วยความรักที่มั่นคง ดำรงในใจเรา และเราเฝ้าขอบคุณพระองค์

เพลง แคะหนึ่งตัว

D Bm

แคะหนึ่งตัวหลงหายไป และผู้เลี้ยงแสนเสียดาย

A D

จึงออกตามทั่วภูเขาลำเนาไพร

D Bm

แคะทั้งหลายเขาทิ้งไว้ และออกตามหาแคะนั้น

A D

เมื่อพบแล้วแบกกลับมาด้วยความยินดี

G D G A

เป็นเช่นนี้ในสวรรค์ เขายินดี หากว่ามีคนกลับใจแม้คนเดียวก็นับยินดี

D Bm D Bm D A D

พระเยซูรักคนบาปให้โอกาสกลับใจใหม่และบัดนี้พระองค์เชิญท่านตัดสินใจ